

கல்கி

KALKI

9.4.1961

30

காசு

கம்பளி

கண்டதுண்டோ
வண்ணப்
புதுமை
இதுபோல் !

தாய், மெல்லிய லக்ஸ் சோப்புக்கு
வானவில்லின் 4 வித வண்ணங்கள்
தவிர, நமதருமை வெள்ளமையும் உண்டு

புதுமையோ புதுமை! வண்ண வண்ணக் கோவலும்
வாகாள மேதூதரையும் புனைந்து வருந்து லக்ஸ்
வெண்ணிறமா? உண்டு, உண்டு. நம்மோடு
தேயமுடன் பழகிவிட்ட அந்த லக்ஸ்; எந்த
வண்ணமும் நமக்கே சொந்த வண்ணம்;
எழிலோடு நம் திண்ணம் திண்ணம் !

‘சொக்குமெழில்
வண்ணங்களிடையே
சுயம்வர சுதந்தரம்!’
என்பதில் எம். என். ராஜம்

இந்துஸ்தான் லீவ் நயாரிப்பு

கீழ்க் தயாரிப்புக் கைவிடப்பட்ட 'வாஷிங்
எக்ஸ்சேன்ட்' உபயோகித்ததாக, 1902-ல் கொ
லம்பியின் மாலுமிய் படைவீரர் கண்டறி
த்தனாம். பொது போடும் வழக்கம் பூர்
வாகக் குறுக்கிடும் இருத்ததைத் தவறு
இரண்டாவது கடற் பயணத்தின்போது
கண்டறித்தார் கொலம்பஸ். தென்னமெரி
க்கக் கடலோரப் பிரதேசங்களிலே புனை
வில போடும் பழக்கம் இருத்ததை முதற்
முதலாக இப்பாவிவர்க்க 1502-ல் கண்
டதுண்டு.

புகையிலையின் வரலாறு...1

கம்பாய்-57.

பனாமா

**ஒரு நல்ல சிகரெட்—
இறுதிவரை கின்பறாட்டுவது**

பாரதத்தில் இத்தகைய
தேசிய உற்பாணங்களில்
கிடைப்பரியது.

கஸ்கி பொருளடக்கம்

சார்வரி, பங்குனி 27

✽

ஏப்ரல் 9, 1961

விசித்திர ஏற்பாடு	(தலைவர்கள்)	...	8
என்ன செதி?	...	...	8
செதி தெரியுமா? (கார்ட்டும்)	சாமா	...	7
பத்தி தெறி	ராதாஜி	...	10
வட்டமேஜை	...	...	13
கதம்பக் கவி மலர்கள்	எனவர்	...	17
ஆயுள் தண்டனை	ஏ. எம். கந்திராஜன்	...	18
மணிபல்லவம்	தா. மார்த்தாந்தி	...	36
எல்லோரும் நம்மவர்கள்	பித்தன்	...	38
தமிழகத் தலைவர்கள் இயக்கத் திருவுருவங்கள்	...	...	43
அக்கரைச் சிமையில் ஆறு மாதங்கள்	மோரூ	...	45
பூமணம் (அட்டைப்படக் கதை)	என். கபிரமணியம்	...	50
பாரிசுவரற்றவர்கள் பாரிசுவரர்கள்!	இ. ராஜேந்திரன்	...	55
கொடுத்த லைத்தது	என். வடகமி கப்பிரமணியம்	...	60
உள்ளடைக்கத் தாமேது?	என். விஜயராமன்	...	66
விஜயநகரம் நொழிச்சரம்	தொ.மு. பாண்டித் தொண்டைமான்	...	73
மரகதநிலி	விஜய-வாண்டு மாமா	...	81
சொர்க்கத்தில் திழல்	ஜெகநிபியன்	...	85

“கஸ்கி”யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம்
கற்பனைப் பெயர்களே! சம்பவங்களும் கற்பனை?

மாளேஸ்
கிரைப் மிக்ஸ்சர்
கொடுத்து
புன்னகை மீண்டும் தோன்றக் காணுங்கள்

மாளேஸ் திரைப் பிஸ்பர்ஸிங்ஸ் கம்பனி நமது
கருவியைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.
மேலும், பல மேலதிக பொருள் உண்பதற்கு அரிதாக
கொள்கிறோம் நமது உதவியை.

மே 9-ம் மாஸின் தயாரிப்பு

452/ம்க

விசித்திர ஏற்பாடு

இந்திய சர்க்காரின் தற்போதைய ராணுவப் பாதுகாப்பு முறை உலகிலேயே கண்டும் கேட்டுமிராது அநிசபமா இருக்கிறது.

செனாவின் அட்டுறியங்களைத் தடுத்த, குடியிருப்பவர்களுக்கு ராணுவ விமானங்கள் வாங்கியதோடல்லாமல், குடியிருப்பவர்களை வரவழைத்திருக்கிறார்கள். இன்று இந்தியாவின் எந்த எல்லையிலாவது ஆபத்துக்கு உள்ளாகி இருக்கிறதோ, அந்த இடத்திலேயே, அவர்களாக கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இங்கே இந்தியர்களுக்கும் பயிற்சி அளிப்பதற்குப் பாரத சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதைச் சொல்லும்போதே வரவர்களை இதன் விசித்திரத்தை உணர்ந்து அநிசபியார்கள்.

இதைப் பற்றித் தில்லி ராஜ்ய சபையில் சில அங்கத்தினர்கள் பலத்த ஆட்சேபம் எழுப்பியபோது பிரதமர் அளித்த பதில் சற்றும் திருப்திகரமாக இல்லை. விஷயங்களை மூலமும் ஏற்புக்கொண்டாராவிலும், ஊட எல்லையைப்பற்றிய ராணுவ ரகசியங்கள் பத்தோ பத்தாக எவ்வகையில் உள்ளன என்று பாரதப் பிரதமர் பதில் சொல்லி இருக்கிறார்.

கம்ப்யூட்டிங்கின் எத்தகைய ரகசியங்களையும் எளிதில் கண்டுபிடிக்கக் கூடிய சாமர்த்தியம் கொண்டவர்கள் என்பது உலகறிந்த விஷயம். பல சமயங்களில், இந்திய மத்தியிலே இந்திய நாட்டைப் பற்றிய செய்திகளைச் செனாவின் செப்தி கதாபனம் மூலம் அறிவிக்கிறார்கள். இப்படி, யாருக்கும் தெரியாது என்று இருக்கும் ரகசியங்கள் எப்படியோ வெளியேறி விடுகின்றன. இந்த நிலையில் குடியிருப்பவர்கள் விமானங்கள் எந்த இடம் ஆபத்துக்கு உள்ளாகி இருக்கிறதோ, எங்கேயுள்ள ராணுவ பத்திரிகைகள் செயல்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த இடத்திலேயே விமானங்களைக் கொடுத்த விடுவது போன்ற பேதமை வேறு உண்டா?

நம்முடைய விமானங்களைச் சேர்க்காக்கி, குடியிருப்பவர்களை, அதாவது முற்றிய கம்ப்யூட்டிங் விமானங்களை அந்தச் சேர்க்கைக்கு வரத்தியார்களாகப் பதவி கொடுத்து, நம்முடைய குறைவை அவர்கள் நன்றாகக் கண்டு கொள்ள ஏற்பாடு செய்வதெனிட வேறு என்ன ரகசியம் நம்முடைய எதிர்க்குக்குக் கொடுத்து விட முடியும்?

ராணுவத்திலிருப்பவர்களுக்கு, நமது ராணுவப் பாதுகாப்பு ஏற்பாட்டைவிட இட அமைப்பு பற்றிய குராமத்தான் மூக்கெம். இந்தியப் பகுதியிலிருந்து ஊட எல்லைக்கு ஏதும் பகுதிகளும், மண்டலங்களும், கணவாங்கலும் எப்படி இருக்கின்றன என்பதை குடியிருப்பவர்கள் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளவும், நம்முடைய ஊட எல்லையைப் பார்த்துவிட்டுப் போகவும், நம் விமானங்களின் மாணவ நிலையை அறிவவும் இந்திய சர்க்காரே மன முயற்சி அனுமதிப்பதற்குப் போலிருக்கிறது.

அமெரிக்க விமானி பயிற்சி வான மண்டலத்தில் மிகவும் உயரமான இடத்தில் பறந்து, குடியிருப்பவர்களுக்குப் புகைப்படம் எடுத்துக் கொண்டு போக முயன்றார். அது பெரிய பாதகம்செயல் என்று குடியிருப்பவர்கள் ஆட்சேபித்து, அவர்களைச் சிறைப்படுத்தி வைத்திருக்கிறது.

இப்போது, இந்தியாவில் குடியிருப்பவர்களுக்கு வெற்றிலைப்பாக்கு தாம்பூலம் வைத்து அகழ்த்து, கமது ஊட எல்லையை நன்றாக ஆய்ந்து பார்த்துவிட்டுப் போக நமது சர்க்காரே அனுமதித்திருக்கிறார்கள். இதைப்போன்ற அதிவிமான செயல் உண்டா? போதாத தந்த குடியிருப்பவர்களைவிட விட கொடுத்து வாய்க்க கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த விமானம்

எழுண்டிய ரகசியங்கள், விடிகொடுத்த வாய்மைய நம்மைக் காட்டிலும் தயாரித்து நமக்கு விற்று விட்ட அவர்களுக்கு அதிகமாகத் தெரியும்.

'கம்ப்யூனிஸ்ட் சீனாதானே நமக்கு விரோதி? கம்ப்யூனிஸ்ட் ரஷ்யா நமக்குச் சிநேகம் அல்லவா?' என்று சிலர் கேட்கலாம்.

கம்ப்யூனிஸ்ட் நாடுகளில் ஒரு நாடு சிநேகம், ஒரு நாடு விரோதம் என்று உண்டா?

உலகில் எந்தக் கோணத்திலிருந்தாலும் கம்ப்யூனிஸ்ட்டுகள் ஓர் இனம்! அவர்களுக்குள் வேற்றுமை இடையாது. அவர்களுக்குள் இருக்கும் பரஸ்பர நட்பு பயங்கரமான விஷயம்.

சீனா செய்ததைக் கம்ப்யூனிஸ்ட் நாடு ஏதாவதும் ஆட்சேபித்ததுண்டா? இந்தியக் கம்ப்யூனிஸ்ட்டுகளும் கூட ஆட்சேபிக்கவில்லையே! சமயம் நேர்ந்தால் இந்தியக் கம்ப்யூனிஸ்ட்டுகளே, விரோதிகளுக்கு உதவும் சொல்லித் தருவார்கள். இவை செயல்வாய் பிரதமர் ஜவாஹர்லால் நேரு கவனித்தாரில்லை.

நேருஜி எத்தனையோ முறை இந்தியக் கம்ப்யூனிஸ்ட்டுகளைத் தேசபக்தியில்லாதவர்கள், மாகங்கோ பக்தி, பீகிங் பக்தி கொண்டவர்கள் என்று தூற்றியிருக்கிறார். ரஷ்ய விமானிகள் மட்டும்

எத்தியசந்தர்கள், துரோகம் செய்யமாட்டார்கள் என்று எதிர்பார்க்கலாமா?

மொத்தத்தில் இந்தியப் பாதுகாப்பு விஷயம் மிக மிக ஆபத்தான நிலைமையிலிருக்கிறது.

இது திருடனையே கூப்பிட்டு விட்டுக் குக் காவல் இருக்கச் சொல்வதாகும். இதை உளர்ந்து ரஷ்ய விமானிகள் எல்லைப்பறந்ததை ஆராயும் வாய்ப்பை அனிக்காமல் அவர்களைத் திருப்பியனுப்பி விடுவார் நேருஜி என்று ஆசைப் படுகிறோம்.

இந்திய-சீன எல்லையில் காப்புத் தொழில் செய்க்பட விமானங்களுக்கும் ஓட்டக் கற்பிக்கும் விமான ஆரினியர்களையும் சீன சர்க்காருக்கு நல்ல விரோதிகளான மேற்கு வல்லரசு நாடுகளில் ஏதாவது ஒரு நாட்டிலிருந்து வரவழைத்திருக்கக் கூடாதா? தற்போது நடைபெறும் ஏற்பாட்டுக்கு, திரு திருஷ்டமேனன் பொறுப்பாளியாக அல்லது பிரதமர் நேரு அவர்கள் பொறுப்பாக அல்லது அது இருவரும் சேர்ந்து முடித்த புத்திசாவித்தனமா என்பதை வெளிப்படுத்த ராஜ்ய சபையில் சிலர் கேள்வி கேட்டார்கள். அதற்குப் பிரதமர் பணிச்சென்று பதில் சொட்வாமல் ஏதோ மழுப்பிப் பேசி விசாரணைக்கு இடம் தரவில்லை.

என்ன சேதி?

அதையும் செய்வா?

மந்திரிகள் சர்க்கார் செயலில் தேர்தல் பிரசாரம் செய்யச் செய்வதைப் பற்றி விவாதம் எழுத்தபோது மந்திரி திரு சி. சுப்பிரமணியம் ராஜாஜியைத் தமக்கு ஆதரவாக மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறார்.

ராஜாஜி முதன் மந்திரியாக இருந்த போது இப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டது; அப்போது ராஜாஜி ஒரு குறிப்பு எழுதி வைத்து விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். மந்திரிகள், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுள் போன்றவர்கள் அல்ல; அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகவே, அரசாங்க நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமல்ல, பல் வேறு அரசியல் கூட்டங்களிலும் கலந்து கொள்ள நேருகிறது. அப்போதுதான் நாட்டில் ஏற்படும் பல்வேறு வளர்ச்சிகளைப் பற்றி அறிய முடியும் என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார் என்று திரு சி. சுப்பிரமணியம் சட்டசபையில் கூறியிருக்கிறார்.

மந்திரிகள் சர்க்கார் செயலில் கற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது, எந்த அளவுக்குப் பொது நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ள வேண்டும், எந்த அளவுக்கு அரசியல் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும் என்ற ஒழுங்குமுறைகளை ராஜாஜி தில்லியில் உள்ளதுறை மந்திரியாக இருந்த போது ஏற்படுத்தி வைத்தார். பிரதமர் நேருவிலிருந்து, சாதாரண உதவி மந்திரி வரை கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுங்குமுறை அதில் இருக்கிறது. திரு சி. சுப்பிரமணியம் தில்லி சர்க்காருக்கு எழுதி அந்த நடை வரவழைத்துச் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு வாசித்துக் காட்டினால் இன்றைய மந்திரிகளின் நிலை புரிந்து போகும்!

மந்திரிகளின் பிரயாணச் செலவு

சென்ற வாரம் மந்திரிகளின் பிரயாணச் செலவுகளைப் பற்றிய விவரம் தினப் பத்திரிகைகளில் வெளியாகியிருக்கிறது. எந்த மந்திரியைப் பற்றி வெளியூர்ச் செய்திகளில் மிகக் குறைவாக வராமோ அந்த மந்திரியின் செலவு மிக அதிகமாக இருக்கிறது. எந்த மந்திரி ஒரு நாளில் ஐம்பது கிராமங்களுக்குப் போனார், ஒரு வாரத்தில் ஐந்துறு கூட்டங்களில் பேசினார் என்றெல்லாம் செய்திகள் வராமோ அந்த மந்திரியின் செலவு மிகக் குறைவாக இருக்கிறது!

இதைப் பார்ப்பதும்போது, காங்கிரஸ் கட்சி, ஒரு மந்திரியின் படிச் செலவை

மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டு, மற்ற மந்திரிகளைச் சர்க்கார் செயலில் பிரயாணம் செய்ய விடுகிறது என்று தோன்றுகிறது.

தமிழருக்குப் பரிசு

இத்தத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு ரொம்ப நாட்களாகவே பொல்லாத வர்கள் என்ற மியாதி உண்டு. ராமணியும் உண்ணையும் தமிழர்களாகவே செய்து விட்டவர்களல்லவா அவர்கள்? இத்தப் பொல்லாத தமிழ் மரபின் வழித் தோன்றல் ஒருவர் இன்று நம்மிடையே இருக்கிறார். இவர் தம் இன்றையத் தமிழர்களை, துவிக்கட உருமாற்றாமல், மேல்நாடுகளின் மீது கூடப் படை வேடுக்கச் செய்து விடுகிறார். தமிழர்களின் அங்குட வாழ்க்கையை ஆழமும், அழகும் பொதிந்த நகைச்சுவை உணர்ச்சியோடு ஆங்கில எழுத்தில் பிரதிபலிக்கச் செய்யும் அந்தப் பொல்லாதவர்தான் ஸ்ரீ ஆர். கே. நாராயணன். இவரது எழுத்தை மேல்நாடுகளிலெல்லாம் பெரிதும் ரசிக்கிறார்கள்; மால் குடி மக்களும், சாமியும், அவன் சகாக்களும், சம்பந்தமும் ஆங்கில மக்கள் உய் என் க் க டை க் க வர்த்திருக்கிறார்கள் என்றால் பூரிப்பு உண்டாகிறதல்லவா?

பாரிக்கப் போனால் எழுத்துலகில் இப்படி நாடென்றும், மொழியென்றும் பிரித்துப் பேசுவதே தப்பு. எனவே எழுத்தாத் துறையில் பரிசு வழங்கும் போது சர்க்கார் கூட இப்படியெல்லாம் பாரபட்சம் காட்டுகிறதென்று குறை சொல்வது விசனிக்க வேண்டிய விஷயம். இவ்வாண்டு சாதாரண அகாடமியார் ஸ்ரீ ஆர். கே. நாராயணனின் அறிபுத விருஷியாகிய 'வழிகாட்டி' (The Guide) என்ற ஆங்கில நூலுக்குப் பரிசு அளித்துள்ள பின்னரும் குற்றம் சொல்விக் கொண்டிருப்பது நிபாயமே இல்லை. ஒரு தமிழர் பரிசு பெற்றிருக்கிறார்—அதுவும் தமிழ் வாழ்வை உலகுக்கெல்

ஆர். கே. நாராயணன் புகழையும்

டாக்டர் கே. எஸ். சிதம்பரம் நேருஜியம்

நாவடக்கமின்றிப் பேசி விடுவது கஷ்டம். ஆனால் அந்தத் தவற்றை உணர்ந்து மண்ணிப்புக் கேட்டது திரு வேங்கடராமன் அவர்களின் பெருத் தன்மையைக் காட்டுகிறது. அதற்காக அவரைப் பாராட்டுகிறோம்.

சேலம்-பெங்களூர் லைன்

தில்லியிலிருந்து தமிழ் மக்களுக்கு, ஒரு தகவல் செய்தி வந்திருக்கிறது. சேலம்-பெங்களூர் இரப்புப் பாதை போடத் திட்டக் கமிஷன் அங்கீகாரம் அளித்து விட்டதாம். இதற்கென்று திட்டக் கமிஷன் 45 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வீசுப்பதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. இது சேலம் ஜில்லாவாசிகளுக்கு ஓர் அரிய வரப்பிரசாதமாகும். இந்த ரயில் பாதை கிட்டியதற்கு, நிருஷண விரித் தொகுதி மக்கள் சபை அங்கத்தினர் திரு வி. ஆர். நரசிம்மன் அவர்கள் பாராட்ட வேண்டும். தில்லியில் மற்ற மக்கள் சபை அங்கத்தினர்கள், திரு நரசிம்மன் பார்க்கும்போதெல்லாம் 'என்ன மிட்டி சேலம்-பெங்களூர் லைன்?' என்று குறிப்பிடுகிற அளவுக்கு. இக் கோரிக்கையைச் சமயம் வரும்போதெல்லாம் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்.

கங்கிரஸின் புதிய திட்டம்

விரும்புவாத உணர்ச்சியை ஒடுக்க உறுதியான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்றும் தடுப்புக் காவல் சட்டம் பிரயோகித்து வகுப்புவாத உணர்ச்சியைத் தூண்டி விடுபவர்களைக் கைது செய்யலாம் என்று யோசிப்பதாகவும் புதிதாக உத்தரவிட்டு இலாகா பொறுப்பு ஏற்றுள்ள மத்திரி திரு லால் பகதூர் சாஸ்திரி மக்கள் சபையில் கூறினார். காங்கிரஸ் பார்லிமெண்டரி கட்சிக் கூட்டத்தில் பிரதமர் நேருவும் மேற்கூறிய கருத்துக்கு ஆதரவு தரும் வகையில் பேசினார்.

மேற்படி எண்ணங்கள் உதயமாவதற்குக் காரணம், ஜப்பானில் சமீபத்தில் நடத்த வகுப்புக் கலவரமாக இருக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பம்பாயில் முஸ்லிம் லீக் அங்கத்தினர்கள் நால்வர் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டதும் காரணமாக இருக்கலாம்.

இவை செயல்படவற்றையும்கூட, வகுதி தேர்தல் முக்கிய காரணமாகும். மலாத்மா காந்தி தேசத்திலுள்ள பல்வேறு இனத்தவர்களையும், பல்வேறு மொழி பேசுபவர்களையும் இணைத்தார். கடைசியாக, ஐந்திது முஸ்லிம் வேற்றுமை அதிகமாகிப் படுகொலைகள் நடத்த

லாம் வெளிப்படுத்தியதற்காக—என்றும் அது தமிழகமே பெற்ற பரிசாகும்.

விஞ்ஞானத் துறையில் அரிய பரிசு பெற்றிருக்கும் மற்றொரு தமிழ்ப் பெரு மகனுக்கும் நமது மனமார்ந்த பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். அவர்தாம் நம்முடைய புகழ் பெற்ற பென்திக விஞ்ஞானி டாக்டர் கே. எஸ். சிதம்பரம் அவர்கள்.

இந்திய நாட்டில் பல விஞ்ஞானக் கழகங்களைத் தோற்றுவித்த டாக்டர் பட்டாசர் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட பரிசுத் திட்டத்தில் முதல்பரிசு தமிழக விஞ்ஞானிக்கு வழங்கப்பட்டதுபெருமைக்குரியவிஷயமாகும்.

அமைச்சரின் பேருத்தன்மை

சுட்டசபையில் ஓர் அங்கத்தினர் கூட்டுறவு சம்பந்தமாகச் சட்டம் செய்வதற்கு முன்பு, சர்க்கார், கூட்டுறவாளர்களைக் கவந்தாலோசிப்பிலும் என்றார்.

"இவ்வாறு கூறுவது பீன்கோடு சட்டத்தை இயற்றுவதற்கு முன்பு குறித வாளிகளைக் கவந்து ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கூறுவது போலிருக்கிறது" என்று மத்திரி திரு வேங்கடராமன்.

"இந்த உபமானம் சரியானதுதான் என்று மத்திரி தமது நெஞ்சைத் தொட்டுப் பார்த்துச் சொல்வட்டும்" என்று அங்கத்தினர் கேட்டார்.

மத்திரி தமது உபமானத்தில் உள்ள பொருத்தமற்ற தன்மையையும் புண்படுத்தும் நிலையையும் உணர்ந்து, பிரதமராகச் சட்டசபையில் இப்படிப் பேசியதற்கு மண்ணிப்புக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார் என்று செய்தி வெளியாகி யிருக்கிறது.

போது, தமது உயிரையும் தியாகம் செய்து, ஒற்றுமையை நிலைநாட்டினார். காந்தியகான் உயிர்த்தியாகம் செய்த தும் தேச மக்களின் அறிவில் புத்தொளி பிறந்தது. தங்கள் மடமை மைய உணர்ந்து, வகுப்பு வாத உணர்ச்சியைக் கைவிட்டனர். ஹிந்துக்களும் முஸ்லிம் களும் ஒன்றுபட்டனர்.

அவர் மறைவுக்குப் பிறகு நடந்த இரு தேர்தல்களிலும், காங்கிரஸ், முதலிய யார்க்கள் இருக்கும் ஊரில் முதலியார்கள், கவுண்டர்கள் அதிகமாக உள்ள ஊரில் கவுண்டர்கள் என்று குறுகிய சாதி உணர்ச்சியைக் கடைப்பிடித்து, அபேட்ச கர்களை நிறுத்தியது. அந்த அபேட்சகர், காங்கிரஸுக்கு, தேர்விரோதமான செயல்களையே புரித்திருப்பார் முன்னுளில். எனினும் அந்தத் தொகுதியிலுள்ள பெருவாரியான சாதிகாரர்களில் முக்கியமானவர் என்று அவரைக் காங்கிரஸ் அபேட்சகராக நிறுத்தியது. காங்கிரஸ் பெயரில் ஒரு கம்பத்தை நிறுத்தினாலும், மக்கள் வேட்டுப் போடு வார்கள் என்று இருந்த நிலையை மாற்றி, கதந்திரத்துக்குப் பிறகு மென்மென்மனக் காங்கிரஸ் வகுப்புவாதக் கட்சியாக்கி விட்டார்கள். இந்த நிலை தமிழ்நாட்டில்

மட்டிலுமில்லை; தேசமெங்கிலுமேதான்! கேரளத்தில் முஸ்லிம் வீடுக்கு மீண்டும் அத்தல்வதையும் செல்வாக்கையும் கொடுத்தார்கள். முஸ்லிம் வீடு இன்று சிறுபான்மையாரின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் கட்சியாகத்தான் இருந்து வருகிறது.

ஆனால் இந்த உறுதி நடவடிக்கைப் பூச்சாண்டியைக் காண்பித்து, அகாலது வகுப்பு வாதத்தைத் தூண்டி விடுபவர்களை ஒடுக்கப் போவதாகச் சொல்லி, காங்கிரஸ் லாபமடையப் பார்க்கிறது. செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள் காங்கிரஸுக்கு எதிரான பல கட்சிகளில் இருக்கிறார்கள். ஒர் ஊரில் ஒரு பெரியதனக் காரர், காங்கிரஸுக்கு எதிராக இருந்தால் அவரை வகுப்புவாதத்தைத் தூண்டி விடுபவர் என்று சொல்லி, தேர்தல் முடியும் வரையில் நெய்யிலில் அடைத்து வைக்கலாம் என்ற எண்ணமாக இருக்கலாம். தான் அதுபலித்து வரும் வசதி எதிர்க் கட்சிகளுக்கு இல்லாமற் செய்ய வேண்டும் என்று பாடுபடுகிறது காங்கிரஸ் சர்க்கார். தேர்தல் நெருங்க நெருங்கச் சிந்தனை எப்படியெல்லாம் குழம்பக் கூடும் என்பதற்கு இது ஓர் உதாரணம்.

To All the Registered Graduate Voters to the Senate of the Madras University.

AN APPEAL

I have been proposed by my friends for election to the Senate of the Madras University for one of the 23 seats to be elected by the Registered graduates, the elite among the electorates.

After retirement from the Police and Railways last year, I have been working as the Hon'y. Secretary of the Vivekananda College. I am also Secretary to the Association of Managements of Private Colleges which, though forming the main core of Collegiate Institutions, has no representative at present in the Senate.

Both during my long career in the Police and lately as a member of the Union Public Service Commission Interview Board I have had ample opportunities to come into contact with the alumni of our Universities, and all that knowledge and experience I wish to place at the cause of higher education in our State.

The ballot papers are being despatched from Madras on the 10th April 1961 and are due to be returned closed by post direct to the Registrar or caused to be deposited at the Senate on or before April 28th 1961 which will be arranged at the address below.

I solicit your esteemed support and your first vote in the election.

96, Mount Road, Madras-18.
23, Promenade Rd., Trichinopoly.
35, South Marret St., Madurai.

E. Parthasarathi, B.A., M.L.,
Chief Security Officer of
Northern Railway, (Retd.)

அவசரச் சராய்ப்பு! அகர் வேலையைக் கெடுத்திருக்கும்...

ஒரு நேரத்தில், எனோ ஒரு டப்சன் குடித்தால் போட்
டசில் உடனே பொக்கி கைத்துத் தெரிந்தவாறு, புத்
துணர்ச்சியளிக்கும் வாயமாக மாறும். தாமதமும்
எனோ 'பெருட் ஸால்ட்' இத்தகையவித்து சகலரூட்
டக்கியவது, வலித்துக் கொண்டுவந்திருந்து உடன
டியாக நீடித்த திவ்யமானவித்திற்று. இவ்வகையவை
சரிவரத்திற்று.

எனோ அவருக்கு
சக்திரித்திர குணமளித்தது

எனோ
'பெருட் ஸால்ட்'

'எனோ', 'பெருட் ஸால்ட்', சகல வர்த்தமானம்
மேஜிஸ்ட்ரேட் டீர்ட் ஹாஸ்டல்
மீசன் (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட்

பக்தி நெறி ராஜாஜி

65

செஞ்சொல் கவிதான்! உயிர்காத்து
ஆட்செய்யின்:
நிருமாவிருஞ்சோலை
வஞ்சக் கன்வன், முரையன், மாயக்
கவிபாய வந்து, என்
நெஞ்சம் உயிரும் உன் கலந்து.
நின்றான் அறிபாயன்ணம், என்
நெஞ்சம் உயிரும் - அவை உணடு,
தானே ஆதி, விநைந்தானே.

கவிஞர்களை! நிருமாவிருஞ் சோலை
நாதனைப் பாடப் போதும்போது
ஜாக்கிரதை. அந்தக் கன்வன், மாயக்
காரனைப் பாட ஆரம்பித்ததும் அவனு
டைய கல்யாண குணங்களில் அடப்
பட்டுக் கொண்டு உங்களுடைய
உயிரை இழந்துவிடுவீர்கள். என்னைப்
பாடலிக்க அவன் என்னுள் புருந்து
என் நெஞ்சையும் உயிரையும் உண்டு
என்னைத் தானையாக ஆக்கிக்கொண்டு
என்னுள் நிறைந்து விட்டான். பாடு
பவனும் பாடப்படுகிறவனும் ஒன்றே
யாதிப் போனோம். இது ஒரு பெரிய
ஆபத்து நான் பதில் பாட்டைக்
கண்டு நீங்கள் ஜாக்கிரதைபா
யிருங்கள். உங்கள் உயிரைக் காத்து
அவனைப் பாடி அடிமை செய்யுங்கள்
என்கிறார்.

எப்பெருமான் அடியாரை ஆட்
கொள்ளும் சிறப்பை இந்த முறையில்
விரிவிக்கிறார்.

மாயக் கவிபாய் வந்து-உன்னைக்
கொண்டு பாடுவிக்கிறான் என்று
ஒரு மாயக் கவிஞனாக வந்து என்னுள்
புருந்து நெஞ்சம் உயிரும் உன்
கலந்து-நெஞ்சு என்பது உடலுக்கு
உப லக்ஷணம் - 'உயிர்' என்பது
ஆன்மா. என்னுடைய உடலும் ஆத்
மாவும் இரண்டும்தானே ஆதி விட்டு
என்னை அனுபவிக்கிறான்.

நின்றான் அறிபாயன்ணம் - உலகத்
தாருக்குத் தெரியாத வன்ணம். கன்
வந்தனமாக. இத்திரு விவாக்கியானக்
காரருடைய உரை-பிரசாதி அனந்
தாழ்வான், பெரிய நிருவாடி முதலா
ருளுக்குங்கூடத் தெரியாமல் என்று.

அடியாரை ஆட்கொண்டு அவர்
கருடைய உயிரைத் தன் மயமாக்கி
விடுவதை ஆனந்தமாக இன்னும்
பாடுகிறார்.

தானே ஆதி, விநைந்து, எல்லா
உலகும் உயிரும் தானே ஆய்,
தானே யான் என்பான் ஆதி,
தன்னைத்தானே துதித்து, எனக்குத்
தேனே, பாலே, கன்னலே, அமுதே.
நிருமாவிருஞ்சோலைக்
கொனே ஆதி, வின்தெழிந்தான்-

என்னை முற்றும் உயிர் உண்டே.
'என்று மின் முற்றவும், விடு செய்து,
உம் உயிர் விடுவையாலிடை விடு செய்
மின்' என்ற பாகரம் முன் தந்தார்.
இப்போது ஆழ்வார் உறுதி கூறுவது
எம்பெருமான்தானே பக்தனுடைய
உயிரைக் கொள்கிறான் என்பதாக.

சுவரனுடைய தன்மை என்ன,
அவனுக்கும் உயிருக்கும் பிரபஞ்சத்
துக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பதைப்
பற்றி ஆழ்வாருடைய கொள்கையை
இந்தப் பாகரத்தில் காணலாம்.

தானே யான் என்பான் ஆதி-யான்
என்னும் பெருமையானே ஆதி.
'என்னை முற்றும் உயிர் உண்டே'
என்பதில் 'என்னை' என்பதை 'என்'
என்றே வைத்துக் கொண்டு 'உயிர்'
என்பதோடு சேர்த்துக் கொள்ள
வேண்டும். இது உருபு மயக்கம்
என்று இலக்கணத்தில் சொல்லு
வார்கள். அல்லது 'உயிர் உண்டு'
என்பது ஒரு வினைத் தொடர்.

இவ்வாறு சாதும் நாமும் ஒன்றாவ
தற்கு வழி ஆராய்ச்சி அல்ல, பக்தி
மார்க்கமே.

எம்மாம் அவன் கிண விபூதி, அவ
தாசங்கள் எல்லாம் அவனை, நிமிசிய
ஸ்தலங்களில் ஸூர்த்திகளும் அவனை,
சகல ஜீவன்களில் இதயத்திலும்
கொலிச் கொண்டிருக்கிறான் என்று
முதலாழ்வார். 'உன்னுமார் உள்ளத்
திலும், வென்னத்திலும், வேங்கடத்தி
லும் உத்தமன் உளன் கண்டாய்'

என்று சொன்னதை ஆழ்வாரும் இர்தப் பாசரத்தில் பாடுகிறார்:

என் கொல் அம்மான் திரு-அருங்கன்-உலகும் உயிரும் தானே ஆய், நன்கு என் உடலம் கைவிடான்;

ஞாலத்துடே நடந்து, உழக்கி, தென் கொள் திசைக்குத் திவதமாய் நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை நவகன் குன்றம் கைவிடான்,

நன்னு அகரர் நலியவே?

நன்கு என் உடலம் கைவிடான் - சிறிதும் கைவிடாமல் என் உடலைப் பற்றி நிற்கிறான்.

என் இதயத்தில் கோயில் கொண்டு இருப்பதும், திருமாலிருஞ் சோலையில் வீற்றிருப்பதும், வைகுரத்திலிருப்பதும், அங்கிருந்து கீழ் இறங்கி மக்களைக் காக்க அவதரிப்பதும் ஒன்றுக்கொன்று முரண் இல்லை, ஒன்றும் குறையாமல் எல்லாம் செய்கிறான் எம்பெருமான், எதையும் கைவிடான் என்பது 'நன்கு' என்ற சொல்லின் பொருள்.

எல்லா ஜீவன்களிலும் அந்தராத்மா வாக இருக்கும் நிலையை வைத்துக் கொண்டு கோயிலில் அர்ச்சாவதார மூர்த்தியாக இருப்பதின் வைபவத்தை மறத்தல் குற்றமாகும். அதற்காகக் கோயில்களைக் கூடக் கூடச் சேர்த்துப் பாசரங்கள் உபதேசித்தின்றன. அர்ச்சனையில் பத்தியும் தியானமும் குறையாமல் இருக்கவேண்டும், இல்லா விடில் உள்ளத்தில் ஈசன் இருப்பது வெறும் அகங்காரமாக முடியும்.

நன்னு அகரர் நலியு எய்த, நல்ல அமரர் பொலியு எய்த, என்னுதனகன் என்னும் நல் முனிவர் இன்பம் தலைசிறப்ப,

பன் ஆர் பாடல் இன் கலிகள் யானாய்த் தன்னைத்தான் பாடி.

தென்னு என்னும்-என் அம்மான்.

திருமாலிருஞ் சோலையானே, அமரர்-பக்கியோடு வழிபடும் அடியார்கள். அகரர்-பகவத் பக்தி இவ்விதவர். முனிவர் - முழுசுஷ்டிகள், ஞான மாரீசத்துக்குத் தகுதி யுள்ளவர்கள், துறவிகள், பற்றற்ற தீசர்கள். எம்பெருமானைப் பாடும் பாடல்கள் எல்லாம் அவனுடைய அருளின் வடிவமே. ஆனபடியால் "பன் ஆர் பாடல் இன் கலிகள் யானாய்த் தன்னைத்தான் பாடி" என்கிறார். அவன் மேலில் உபதேசித்தது பகவத்தே. ஆழ்வாரைக் கொண்டு 'தன்னைத்தான் பாடியது' திருவாய் மொழி.

திருமாலிருஞ் சோலை ஆழ்வார் காலத்தில் இருந்த செழிப்பு இப்போது இல்லை. அத்தக காலத்தில் சோலையில் வண்டுகளும் காற்றும் எப்போதும் "தென்னு தெனு" என்று சபித்துக் கொண்டே யிருக்கும்.

திருவேங்கட மலையும் அப்படியே இருந்தது. "தென்னு தெனு" என்று வண்டு மூலம் திருவேங்கடத்து என் ஆன" என்று "சொன்னால் விரோதம்" என்கிற பாசரத்திலும் பாடினார்.

அருளை ந, என் அம்மானே

என்னும் முக்கண்-அம்மானும்,

தெருள் கொள் பிரமன்-அம்மானும்.

தேவர்-கோனும், தேவரும்,

இருள்கள் அடியும் முனிவரும்,

ஏத்தும் அம்மான் திருமலை—

மருன்கள் கடியும் மணிமலை— திருமாலிருஞ்சோலை மலையே.

தயாரிப்பாளர்கள்: ஆர். எஸ். என். அப்பர் & ஆர். எஸ். ஜி. அப்பர், உரிமையாளர்கள்

ஸ்ரீ கணேஷ்வரம் கோ., (போன் 5355) சென்னை - 1

வட்டாக்குகள் கிடைக்கும்படி

ஜெ.சி. சு.பெ.சன், கார்ப்பொருள், கார்ப்பெ. பூதமணி வறவாதி, சென்னை - 16

அதிக்கணித ரஸாயன - 0253 திண்ணைக் காரை!

ஸ்ரீ கணேஷ்வரம்

சாம்பார் & ரசம்

பவுடர்களை உபயோகித்தவர்கள் இவ்வுண்மையை நன்கறிவர். நானிலும், நானிலும் ஒருக்கே இன்பமுடும் இவற்றை நீங்கலும் இன்றே வாங்கி உபயோகித்து ஆனந்தமடைவார்கள்!

எப்போதுமான் கோயில் கொண்டு
புருக்கும் மலையைக் கொண்டிரு
கிறார்.

என் அம்மாவே அருளை என்
டான் முக்கண் அம்மானுப. நான்
மயமான பிரமணம். இத்திரனும்,
தேவர்களும்தான் அறிவாமையே நீக்கித்
கொண்டிருக்கிறார்கள் உண்டாகிய
நீரெல்லாம் எல்லாரும் ஏதும் சரிவக
வரன் கோயில் கொண்ட மலையே
என்று திருமணிக்கு சோகம் மலையைக்
கொண்டிருக்கிறார். அக்க மலையில்
தரிசனமே உள்ள தாதர் உத்தப்படுத்தி
அருளுகிறதை நீக்கும் என்மிருத்.
புல்லாண்டது இதைமேல்வாய் செய்யும்.

இக்கொரு என்மிருமான் கோயில்
கொண்டிருக்கும் இடங்களை மெல்லாம்
சேர்ந்து ஒரு பாசரத்தில் சேர்ந்து
என்பெருமான் தனது ஒன்றென்றி
லுப் பிரதமமாக இருக்கிறான் என்று
உபதிதரிக்கும் நிறத்த பாசரம்:

திருமால்நுது சோகம் மலையே.
இருப்பாற் கடலே, என் உலையே.
திருமால் கைகூர்ந்தமே தனது திரு
மேல்கடமே, எனது உடலே.

அருள் மாயத்து எனது உயிரே.

மனமே, வாக்கே, கருமமே,
ஒருமா சொடியும் பிரியான் - என்

காழி முதல்வன் ஒருவனே.

திருமணிக்கு சோகமும் திருமேன்
கடலும் எல்லாம் சிவ தோற்றம் துக்கும்
உபகஷணம்.

தேவாலயங்கள், திருப்பாற் கடல்,
வைகுத்தம், என் உடல், என் ஆத்மா,
என் மனம், என் வாக்கு, என் கருமம்
தன், எல்லாவற்றிலும் ஒக்க நீரந்தர
மால் சரிவகவரன் பிரியாமல்
நிற்கிறான்.

'ஒரு மா சொடி' என்பதில் 'மா'
மிகு சிறிய அளவு.

'அருமா மாயத்து' என்பதில் 'மா'
என்பது மிகப் பெரிய அளவு
அருமா மாயத்து எனது உயிர்—
உத்தத்திரு அரிய மாயத்தில் சிவ
அடியார். என் உயிர்.

'ஒரு சொடியும் பிரியான்' என்பதில்
இப்படி உட்குறிப்பதில் சரிவகவர
னுடைய ஆலாசையை காட்டுகிறது.
நம்முடைய பத்திரத்தர் சரி எனது என்
மேலுமாலுடைய காத்தலும். பாசரிகுற
என் மெல்லுமையத் தகடி உண்டது
இந்த உண்மையை விளக்கவே.

“மூலம் தீராத வினையன்று”

பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கூறுகிறார்கள்—புதிய
விவாரணி அரிப்பு. எரிச்சல் மற்றும் வலியிலிருந்து
குணமளிப்பதுடன் மூலத்தைவும் கருக்குகிறது.

உலகம் சேரித்தான்
ஆரவரம் சிவ உட
மேலானது மூலத்தைக்
கருக்குவதுடன், வலி
யற்றமூலத்தில் குணம்
படுத்தக்கூடிய புதிய
பொருள் ஒன்றைக்
கண்டு வீழ்ந்துகொண்டு.
அப்பொருள் சில நிமிடம்
கவியிலேயே அபிவிருத்தி
வலியையும் பொருத்ததுடன் பாதிக்கப்பட்ட
தனக்காகியும் குணப்படுத்துகிறது. உண்
மையாகவே, கருக்கமும் ஏற்படுகிறது. உக்
டர்களின் மேற்பாணையில் நடத்தப்பட்ட
பரிசோதனையும்—10, 20 வருஷங்களுக்கான
கேஸ்களில் உடல்—இதை திருவித்தான். மேலும்
வியக்கத்தக்கதென்னவென்றும். இந்த நன்
முள்ளே திறம் பல மாதங்களுக்கு நீடித்திருந்
தது. உண்மையாகவே பாதிக்கப்பட்டவர்
கள், இதனால் அடைந்த துரண்டி குணத்தைக்
கண்டு விவரம் “மூலம் தீராத வினையன்று”
எனக்கூறியார்கள். இவ்வளவு பரண்களும்,
எந்த விதமான பொதை தரும் கருத்து

கனோ, அல்லது தவிர்ப்பு பொருள்களோ,
மயக்க மருந்துகளோ, உபயோகிக்காமல்
அமைவப் பெற்றதால், இரகசியம் என்ன
வென்றும், இந்த விசேஷமான புதிய விவா
ரணி (பரிவா-என்) புண்ணை இடத்தைத்
சிகரத்திலேயே நுண்படுத்தி, மறுபடியும்
ஆரோக்கியமான தரை துரிதமாக வளர்
உகவுகிறது. இப்பொருள் வலிப்பு வடிவத்
தில் பரிப்போஷன் H* என்ற பெயரில்
கிடைக்கிறது. உண்மையாகவே மூலத்தைக்
கருக்குவதுடன்—பரிப்போஷன் H*, வறலுப்
பாசரங்கள் மூலம் கவியுப் பொருள் வெளி
வெறும் பொதுவான வலியைக் குறைக்கிறது.
அது மூலத்தின் மூலம் காரணமான
இரண்டாவது கருத்துத் தடுத்தது.

இப்பொருது இந்தியாவின் தயாரிப்பாளர்கள்
ஜப்பே மானோல் 3 கம்பெனி லிட்.
டி. ரெட்டாரி உரிமையாளர்கள்
ஒமிட்டோல் மாயுட்டரிஸ், U.S.A.
பரிப்போஷன் H*
கவியு * டிரே. ஸர்க்.

வட்டமேஜை

தொழிலையோ தொழில்

தெய்வகோயிலில் தட்டப்பட்டபடி, வேலை நடந்து வருவதாகச் சமீபத்தில் கந்திரி திரு சுப்பிரமணியம் அறிவித்துள்ளார். வேலை நடத்தால் மாதந்திரம் பொதுமார் 7 அங்கிருக்கும் பொதுமக்கள் கொள்கையிற் சரியான முறையில் கவனிக்கப்படவில்லை, ஏறக்குறைய நாளாயிரம் மக்கள் வாரமும் புதுக் கொள்கையில் அங்குடத் தேவஸ்தானம் பொருள் களை (காங்க்ரீட், மரிகளைச் சாமான்களை) வாரங்கக் காரிப்பெருகையும் நிறுவப்பட்டுள்ள ஒரே கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம்தான் இருக்கிறது. அதை விட்டால் ஏழு எம்ப்ளாய்மென்ட் போர்ட் வேண்டும். அதற்காவது போதிய வசதி உண்டா என்றும் அதுதான் விடையாது. ஒரு காரிப்பெருகையும் எவ்வளவு மட்டமான அளவுக்குப் பொதுமக் கூடுதல் அசௌகரியமான முறையில் ஒரு தொழிலை ஏற்று நடத்த முடியும் என்பதற்கு உதாரணமே தென்பெய் பஸ் ஸர்வீஸ்தான். கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் ஆதரவைத் துக்கும் 'ஆட்டோ ரிக்ஷா' சின் தியையோ சொல்லத்தரமல்லது. பஸ்வாக்தம், ஆட்டோ ரிக்ஷாவிற்கும் காத்திருக்கும் தேரத் தில் கடவுளின் கூடம் பிரத்தியட்சமமாகி விடுவார்! ஏறக்குறைய ஒவ்வொன்றும் அரை வம்மல் தினத்தைக் கொண்டதாக 'பிளாக்' களுக்குமாக உள்ள ஒரே ஆஸ்பத்திரியில் பெருக்கப்பெற தமது அரித பஸ்ஸையோ, பெரிய ஆட்டோஸையோ பிடித்துப் போவ தற்குள் எம்ப்ளிடமே சென்று, இந்தப் பூலோக சொர்க்கத்தில் இன்னும் சிகரஞ்ச நாட் களுக்கு இருக்க அனுமதி பெற்று வந்துவிட

லாம்! ஏனென்றும் அதற்குள் ஆஸ்பத்திரி கோரம் முடிந்துவிடும். அதனுமேல் டாக்ட னைச் சந்திப்பதென்பது குதிரைக் கொம்பு தான். இவ்மூலம் இவ்ருள்ள குறைகளைச் சொல்லிக் கொண்டு போவதென்றும் அங்கு ஒரு முடிவோ விடையாது.

விவரவது காரிப்பெருகையில் மிகச் சிறிய சாதகங்களான போக்குவரத்துச் சாதனங்களை அதிகப்படுத்தல், தனியார் கடைகளை அனு மதித்தல் போன்ற நல்ல காரியங்களை நடை முறைக்குக் கொண்டுவந்து மக்களின் பெரிய சுவைகளை மீளாத்திக்க வழிவகுப்பார்களா? **தேய்மேனி**
19-3-51

வஸுததாரா

பங்கீசு (?) அமைப்பு

திருவனாவது வட்டத்தில் பள்ளிச் சீரமைப்பு மகாதாடு ஏப்ரல் இறுதிக்குள் நடக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இது மதிய உணவு, சீருடை வழங்கல், பள்ளிக்கு வேண்டிய தளவாடச் சாமான் சேகரித்தல் என்ற முற்பெருப் காரியங்களை எவ்வளவுக் கொண்டு செயல்படத் திட்டமிடப்பட்டுள் ளது. இதற்காக நவம்பொரு பாடசாலைமும் இன்ன இன்ன அளவில் செயல்பட வேண்டும் என்றும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உதா ரணமாக, பத்து ஆகிரியர் பணிபுரியும் ஒரு பாடசாலை குறைத்த அளவு ரூபாய் ரூபாயிரம் வரையில் தன்னொடை, மூலமாகவோ அன்றிப் பொருள் மூலமாகவோ, கட்டாயமாக வாய்க் வேண்டும் என்றும் பெய்ய இவ்ன் பெக்டர் அவர்கள் உத்தரவிட்டுள்ளார். மேலே உள்ள தொகை பொது மக்களிட

சுதந்திர நிதி

கீழ்க்கண்ட ராஜாஜி அவர்கள் விடுத்திருந்த வேண்டுகோளுக்கு பூணூலிக் கீழ்க்கண்ட பொருளுதவி செல்திருக்கிறார்கள்
(19-3-51 முதல் 1-4-51 வரையில்)

மெட்ரோ அன்பர்	...	5 00	லி. பாரிவதி	...	5 00
எஸ். எம். வெங்கடராமன்	...	10 00	சம். என். சதாசிவம்	...	1000 00
லி. என். ராகவால்	...	3 00	ஆ. பி. ரத்தின ராஜ்	...	2 00
நாசிம்மன், புகழ்கோத்தமன்	...	3 00	கர்மம் தளவாத்து நிகக் கிராமமும்	...	10 00
கிரிபிரம் அன்பர்	...	50 25	ஓர் உண்மை ஜனநாயகவாதி	...	10 00
ஏ. செளந்தரராஜன்	...	5 00	சோலங்குரி	...	1 00
Z.R. இராணி	...	65 50	புறாபுலவர் ஏ. சரவதி வண்டன்	...	50 00
எம். ஆர். கணபதி தீகதிதர்	...	7 00	ஸ்ரீரத் பகவதாபன்	...	1 00
ஜே. பி. நாதன்	...	2 00	விஜயலட்சுமி வரதன்	...	1 00
லக்ஷ்மியம்மாள்	...	1 00	சரஸ்வதி ஸ்ரீமணன்	...	25 00
எம். கே. நாகராஜன்	...	5 00	கே. லி. கருப்பாஸப்பா	...	2 00
கே. மயிலசாமி சவுண்டர்	...	1 00	19-1-51 முதல் 18-3-51 வரையில்	...	2053 27
கே. எஸ். என். ப. எம். சிம்	...	1 00			
ஜே. கிஷோரன்	...	2 00			

மொத்த வரவு

2882

மிருத்து வசூலிக்க வேண்டுமென்றும் கட்டட
யப் படுத்துப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு
செய்யத் தவறிய பாடசாலைகளின் 34-
வகுக்க எடுக்கப்படும் என்றும் பலமுறுத்தி
வருகின்றனர். ஒவ்வொரு நேரமும் மேற்படி
மாணாட்டுக்குப் பொருள் தேவரீர்ப்பதற்காகக்
கடைசி வீரணை விட்டுவிட்டால் என்றும்
உத்தரவிட்டுள்ளனர். பெரும்பாலான பள்ளி
ஆசிரியர்கள் பள்ளிக்குச் சென்று கைபொருள்
யிட்டுவிட்டு உடனே வசூலுக்குக் கிளம்பி
விடுகின்றனர். இதனால் பாடசாலைகளில் பாட
பொருளை சீர்கேட்டடைத்து வருகிறது.
திருவனாவூர் ஓர் ஏழை ஆசிரியன்

33-3-61

ஓர் ஏழை ஆசிரியன்

அக்கரைச் சேலம்

சேலம் ஓர் அங்குசை அடைபட்ட வேண்டுக
எடுத்துப் போக மறுத்து விட்டார்கள் என்று
எண்ணுகிறேன். மற்றப்படி பிரயாணச் சட்
டளாவைத் தொடர்கதையோடு உட்கா
ரையுமாக எழுதுகிறார்கள். நானும் உள்பு
ர்த்துப் படித்து அருபவர்களிடமும் மிக மிக
தவ்வுறுதலில் கட்டுகாரயில், உணர்ச்சியும்
பொருத்திருக்கிறது.

சேலம்
28-3-61

விட்டளையும் வேங்கடரங்கா

துவரப் பூதம்?

நான் அமைச்சரவை என் இலக்காவின்
மும் ஆசிரியர்களின் துயரங்களைத் தீர்த்து வரு
கின்றேன் என்று மார்தட்டிப் பேசி வருகின்
தனர். உடைமுறையில் என் இலக்கா
எத்தனை அழகாகச் செயல்பட்டு வருகிற
தென்பதற்கு இதோ ஓர் உதாரணம். மதுரை
டவுன் தெற்கு மார் வீதியில் கிண்கணத்தார்
உலாந்தர ஆரம்பப் பாடசாலைகள் உலாந்
பதினெட்டு ஆசிரியர் ஆசிரியைகள் 1838 ம்
வருடம் தான் மாநாட்டில் 1960ம் வருடம்
தான் மாநாட்டினர் வேலை மாற்றித் தத்
தோம். ஆனால் எக்கனெக்கு இதுவரையில்
ஒரு வருடச் சம்பளம் வந்து போகிறதும்கூட.
என் இலக்காவின் சேலம் பிரேமக்குக்கும்

மனுச் செய்து கொள்வோம். இதுவரையில்
எத்தனைவரான பதிலும் இல்லை.

புதுச்சேரி
24-3-61

புதுச்சேரித்தரம்

குறையுக்கோ இலக்கியம்

விமான ஸ்ரீ நிக் கணெசன் அவர்களின்
காணொலியை நியாகத்துக்குப் பற்றி நல்ல
முறையில் சென்ற இதழில் பாராட்டி
யுள்ளீர்கள். நாமும் குறிப்பிட்ட ஆங்கிலக்
கவிஞரின் இலக்கணத்துக்கு மட்டும் நிக்
கணெசன் இலக்கியமாகத் திகழவில்லை; வள்ளு
வரும் இத்தகைய சொல்லப் பாராட்டி
யுள்ளார்.

"ஒப்பாடி குக்கைப் பேடுளின்
அந்தோருமை"

கித்தாய்க் தக்க மூலத்து"

காணொலியை நியாகத்துக்காகத் தன் உள்
கூர்ப்பை 'கித்தாய்க்' நிக் கணெசன் உலக
விளக்கும் மனத்தோர். நம் தெருவெங்குலில்
திறைக்கூர், கார்ப்பு அவர் நிக் கணெசன்
செய்து
39-3-61

ஓர் இராமதாசு. ஓர் ஏ-

மணிபுத்தலம்

விமானம் செழிப்பும் திறைத்த விளக்கும்
தவ்வொரு நாட்டில் பண்ணை ஆசிரியரின்
மணிபுத்தலத்தில் நல்ல அறிவுறாம். ஆசிரியர்
கதைகள் ஆசிரியர் அறிவுரைகள் மலிந்து
விடக்கிடக்கின்றன. கதைகள் மணிபுப் படித்து
மனக்கண் மூலம் திறைத்தலும் ஒவ்வொரு
திறைத்தலிலும் நேரினவொரு கார்ப்புப் போன்ற
தொரு பிரமை ஏற்படுகிறது. ஆசிரியர்
அவர்களின் ஆற்றத் தோக்கம் மணிபுத்தல
வந்ததோ ஓர் அறிவு இலக்கியமாகக் கமழத்
செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை.

எண்ணற்ற தவ்வ அபிமானத்தை தாக்கி
வரும் 'கவி'யின் இருபது ஆண்டு திறைவை
என்பது கார்ப்புத்தலத்திலே.

சுருதி
31-3-61

என். என். ஏ. ஜோஸ்

ஸ்ரீ காமகோடி ப்ரதிபம்

ஸ்ரீ காமகோடி ப்ரதிபம் சம்பந்தமான பழைய வரலாறுகளையும்
அதனைத் தொடர்ந்தபரமான அரிய விஷயங்களையும், ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாத
ரின் நிரந்தரங்கலின் தமிழ் மொழிப்பெயர்ப்புகளையும் வெளியிடும் ஒரு சிறந்த
மாதாந்திரப் பத்திரிகை.

நாங்கள் கெ. மானகங்காணி அம்பி, என். ரகுநாத அம்பி, உ.வா. ஜகத்பாதன்,
என். ஆர். குஞ்சுசுழந்தி சாத்திரன், கெ. ராமசுந்தரி சாத்திரன்,
கோமெரன் சிவா, என். சி. ரத்தினா பொன்னு ஸ்ரீராம சாத்திரன் முதலிய
பேரறிஞர்கள் தொடர்ச்சியாக இந்தப் பத்திரிகையில் எழுதி வருகிறார்கள்.

ஆஸ்திரேலிய இதை மேன்மேலும் படித்துப் பயன் பெற வேண்டுமென்றும்
தனிப் பிரதி 50 ரூ.பா. வசூல் செய்து (உள்ளூர்) ரூ. 5/- (வெளியூர்) ரூ. 7/-

ஸ்ரீ காமகோடி ப்ரதிபம் 4. பிரான்ஸில் ஜோஸப் தெரு. சென்னை - 1

நாட்டின் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குதல்

இவர்தான் பரிசு பெற்றவர் !

செம்பந்தரன் ஹரிபர
தனவாரே, மோனாட், வடக்கு
தொடர் ஓய்வா, மறாராஜாஜம்.
அரசாங்கம் நடத்தும் பெல்
விளக்கம் முன்பேருத்திட்டம்
பேசுட்டியில்
1959-60 ல் முதல் பரிசு பெற்றவர்.
அவருடைய பரிசுபெற்ற விளக்கம்
ரகசியக்கு 143 மணங்குகள்.

செம்பந்தரன் வெற்றியின் ரகசியம் துவர் சரியானபடி உழுதல், சிறந்த
விதைகள் விதைத்தல், மாட்டுத்தொழு உதவையும், ரசாயன்
உதவையும் உபயோகித்தல் போன்ற உயர்வு சாகுபடி முறைகளைப்
பின்பற்றியதுதான்.

செம்பந்தரனையும் போன்று உதவாகும், முயற்சியும் உள்ள விவசாயிகள்
நாட்டுக்கு அதிக உணவை அளிக்கிறார்கள். நவம்பர்த்துத் திற்
டிப்பதில் உதவுகிறார்கள்.

வளம் பெருக்கும் திட்டம்
நம்மை ரகசியக்கும் திட்டம்
திட்டம் உருவாக உதவுங்கள்
திட்டத்திற்காகச் சேமிப்புகள்

பெரும்புதல் தேர்தலில் வெற்றியும் இதன்
காரணம் விட்டுக்கொள்ளும் திருப்பாவையர் வாழ்வு
1983-2007-ல் தயங்கி நின்றுப் புலங்கா,

முருகர்! உன்னை ஏழையாகப் பார்ப்பேன். படைத்திருக்கலாம். அல்லது அறிவாளியாகப் பார்ப்பேன். படைத்திருக்கலாம். அறிவாளியாக அல்ல. ஏழையாகவும் போர்த்துப் படைத்துத் திப்படி ஏன் காலதக்கிரியம்? என்று முருகர் துடைத்துப் பூசுந்ததை வேண்டு முடியும் என்று தாள் உரைக்க.

தேடுதற்கு வாய்ப்புடையது கவனம் தந்து
 சின் லுலகர் விட்டுக்குள் திரும்பவும் இயல்பு,
 வன்மை விட்டுக்குப் போருதுகவி கேட்கத்
 தைக்கவும் இயல்பு. ரண்டைபுறமே செல்வா
 மை தருவாக மலைந்துப் போயும் வாயிற்
 டுத்தார். கெசமாசு மலைபுற மூருகன்
 சத்திக்கு டுன்னுக் வந்தார். தரிதர்மம்
 பித்ததுக் கன்னியம், தானம் போகவிடாமல்
 தடுத்துக், காலாடும் தமது மனம் பட்ட
 போதுகாலம் மூருகன்மே வந்தார். மூருக
 லிட்டம் வந்தது. துருக்கத்தத் துயர
 மானும் காலிடம் வந்தும், தாய்க்குத் துயர
 மானும் தை தாயிடம் வந்ததுவான். அதிம
 னினுத் துயரமானும் கெவ்வகத்தத் துயர்
 கெது வாயிடம் போய் வந்ததுவது. அதிம
 மை மூருகன்மையா வந்ததுக் கெடுகது
 அத்த மூருகன்மையா. வந்ததுக் கெடுகது
 கெடுகதுக் கெடு இயல்புக் கெடுகது வந்தார்.

கடலாண்டுப் பீத்தாமணி. என்னும் சொல்லி
என அகமபரி அளவித்
தள அன்று மே.கதி தரித்திரம் பின்நிலை
தளரி பிணம்
மே அன்று க வரக்கவும் நூணம் அங்கே
என்ன பொலுதிக்கு
என அன்று இழுக்கவும் அந்தென் னிராணி
எனக் கந்திரோ

இரண்டாம் வகுப்பில் சேர்த்தெடுத்து எங்கள்
குத் தொழிலாகியோ, உய்விடர் வந்து விட்
டெம். எங்கள் ஒரு வழி சொல்" என்று
யாண்டிருந்து தொன் கேட்டவர்களை
உங்கள் குத் அல்லாவிடுற மனம் போராட
உன் வெளிப்புற கற்றுக்கொள்ளுதல் மிக
தரவாக கவனித்த குத். - கருவன்

[illegible]

இப்படித் தனித்திரம் முன்னுக்கு இழுக்க.
தானாகப் பின்னுக்கு இழுக்க, என்ன செய்ய

இயுள் தண்டனை

காட்சி 1

[கனிய மாடம், நாட்டரசர் பிரதாப குமார் கஜபதி தலைதாக்குதல் எடுத்துத் தொலைவில் பெரும்படைகள் பாடி விறலி யிருக்கும் தம் பரம வயலி கிருஷ்ணதேவராயரை முழிப்படிப்பது பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அமைச்சரும், தானைத் தலைவர் ஆளும் குழுமி யுள்ளனர்.]

படைத்தலைவர் : அரசே, கனியகத்தையப் பிடித்து விட வாய் என்று கனூர் கண்டி கொண்டிருக்கும் விஜய நகர மன்னவனின் வலையெழுத்து எவ்வாறு தம்மால் முடியும். உதயகிரிப் போரில் தோற்று விட்டோமோ என்று நாம் ஒலித்து விட வேண்டியதில்லை. துண்டணையிலிருந்து வேறுபடவில்லை மதம் பிடித்து மதது வீரர்களோடு நிதித்து மாவத் ததுதான் கோலங்கிக்குக் காரணம்.

அமைச்சர் : படைத் தலைவரின் கூற்றை நானும் ஓரளவுக்கு ஸ்பந்தம் கொள்கிறேன். என்னாலும் எதிரின் படை வலிமையைக் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. உதயகிரிப் போருக்குப் பிறகு கொண்ட விடு சீமைமைய இழந்திருக்கின்றோம். கொண்டபக்கிப் போட்ட டைஸைக் கோட்டை விட்டிருக்கிறோம். நமக்குச் சோகத்தமான சிம்மாத்திரியில் எதிரிமைய வெற்றித்துண்ட என்னும்படி விட்டு வேலுக்கைப் பார்த்திருக்கிறோம்.

கஜபதி (பற்களை நெறித்து) : போதா— எதிரியின் வீரப் பிரதாபங்களைப் பேசிப் பேசி என் மனத்தில் வேதனைவை முட்டாடிகளின், கனியகத்து மன்னவின் காவடி வைத்ததால் தலைமையப் பகுதிக் கன்கள் யோசனை என்ன?

ப. தலைவர் : மகாராஜா! இதவளரவில் நடந்த போர்களில் சூழ்நிலைகள் நம்மைச் சதி செய்து விட்டன. ஆனால் இம்முறை கிருஷ்ண நெலராயன் வீழ்வது சின்னம்.

அமைச்சர் (புகழ்ச்சியாக) : ஆம். தமது போர்சர்களில் இரண்டு லட்சம் பேர்கள். மருத்துவ சாலைகளில் லவிரக்து மண்டிரும் நிலையில் இல்லா நிற்குதல். ஏறாயிரம் மதிரை களும், தந்தாறு யானைகளும் காவலுக்குப் பிறிதில் தள்ளப்படாமல் இருந்தால் படைத் தலைவர் கூறுவது போய் வெற்றித் திரும்புகளைத் தளிக்கலாம்.

கஜபதி : அமைச்சரே! சுதந்திர வாய்ந்துப் பேச இதுவல்ல நேரம். நம்மிடம் பொது மாவ படை ஒப்பை எவ்வுதாரணே உமது குறை? இனி அந்தச் சஞ்சலம் வேண்டாம். நம் பேரின் பிரதாபப் பகுதிக்குப் பேருக்கும் நிலையனுப்பிப் படை உதவி கேட்டிருக்கிறேன். அவர்களுள் சம்மதித்து விட்டார்கள்.

அமைச்சர் (மிரிச்சியுடன்) : அப்படியானால் வெற்றி உமக்கே. இரை தேடித் காத்திருக்கும் விஜயநகர மலைப் பாம்பு, கனிய

கத்து ராஜாநிலால் கொத்திச் சின்னப்பின்ன மாப்போவது உறுதி.

[காவலன் ஒருவன் வந்து வணங்குகிறான்]

காவலன் : மகாராஜா! தித்தரசர் பதி ளுக்குப் பேரும் படைகளுடன் ஸந்து காத துரத்தில் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கஜபதி (புன்னகையுடன்) : எதிர்பார்த்ததை விட விரைவாகவே வந்து விட்டார்கள்.

அமைச்சர் : எதிர்பார்ப்பதை விட விரை வாகவே இத்தப் போர் முடிந்து விரும் எப்ப தற்கு இது அறிகுறி, அரசே!

கஜபதி : ஆம். வீரரப்பப் பேசும் விஜய நகரக் கோமான் தானேயோடு தொய்த்தான். படைத்தலைவர்களே! விடைமாளிக்கிறேன். நான் சூரியோதயத்துக்குப் போர் முரசு காட்டித் தித்தமாகுங்கள். தமது படை வெள்ளம் எதிர்களைக் குத்திச் சிழித்து ரத்த வெள்ளம் ஓடச் செய்ய வேண்டும். உடனே செல்லுங்கள்.

ப. தலைவர் : உத்தரவு, அரசே!

[சைபு கல்கிறது]

காட்சி 2

[கனிய மாடம், இளவரசி தங்கா தேவி தன் எதிரில் கிருஷ்ணதேவராயரின் உருவம் தீட்டிய ஒரு பலகையை நிறுத்தி அதைத் தோக்விசு குத்துவாளை வீசுகிறாள்]

துக்கா : மல்லி! என் குறி மிதிலும் பிரகா மம் வலது கண்ணிலே வான் பாய்ந்து விட்டது, பார்.

மல்லி : சரி. இப்பொழுது இடது கண், [துக்கா விசை குத்துவான் சித்திரத்தின் இடது கண்ணில் பாய்கிறது.]

துக்கா : இத்தத் தடவையும் குறி தவற விட்டா.

மல்லி : இப்பொழுது கிச்சயம் குறிதவறிப் போய்விடும். எங்கே மார்பில் குத்துங்கள், பார்த்தலாம்.

[துக்கா குத்துவாளை வீச அது எங்கேயோ போய் விழுகிறது.]

துக்கா : சே! மார்பைத் தோக்கி மட்டும் சரியாகக் குறி வைக்க முடியவில்லைவோ?

மல்லி : அகநாடுக் காரணம் இருக்கிறது. இளவரசி. அந்த விஜயநகர கத்தரன் மனத்தில் நீங்கள் வீற்றிருக்கிறீர்கள். அதனால் தான் கத்தி அவர் இதவத்தில் பார்வதற்கு மறுக்கிறது.

துக்கா : இது போன்று விஷமப் பேச்சு அனாயெல்லாம் இனி பெரிதும் எனக்குக் கோபம் வரும். எங்கள் பரம்பரை வயலி யால் அந்த விஜயநகரத் தலைவன்மேல் இவ்முன் தான் எப்படி என் வெறுப்பைத் தீர்த்துக் கொள்கிறேன் என்பது இந்தச் சித்திரத்தைப் பார்த்தாலே தெரியும். அவர்களும்.

என்பதையும் இதைத் துன்பமே என்று கவனம்
செய்தார்...

மகன்: தான் மட்டும்தான் பேசுகிறதே?
காரை பேசுகிறதே?

தங்கை: என்னவென்று?

மகன்: இவ்வரசரின் மகள் கொண்ட
காதலாகத்தான் இருக்கிறதென்றான் தம் தாட்
தன்மீது படைவெடுத்து வந்திருக்கிறார் என்று.

தங்கை: நமது குடும்பம் கற்பனை செய்
வதில் கவிதைத்தயாரகனாகி விட்டார்கள்.
படைவழியின் மகள் பேசு எத்தன் கற்பனையில்
காரனும் ஆண்களென்ன மாட்டான்.

மகன்: காதல் கற்பனையில் பிடித்தவனாக
தும் படை ஒரு பொருட்டே அவன். தேவி,
பாப சாம்பரானவர்கள் விற்றத்தனம் வாழ்த்த
தும் பெண்களும் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

தங்கை: கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். படைவழியின்
காதலும் காதலிகளும் காதலும் காதலிகளும்,
கோலாசலம் பறி தீர்த்த
தும் கொண்ட காதலும்
கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். தான்
மட்டும்தான் இருக்கிறதே
எவ்வளவு கவனம் தேர்த்த
தான்....

மகன் (குறுக்கிட்டே): அவர் மார்பில்
காணும் பாபாவைத்தனும் பழனாகக் காதல்
பொருளும் உட்கார் வேல் கிறிஸ்தத்தான்
பாபாவைக்கொள்.

தங்கை: மகன்! உவருகிறேன்...

மகன்: உவருகிறேன், இவ்வரசர் உவருகிற
வாசல் கொண்டுவிடுகிறேன். இவ்வரசரின்
கவனத்தில் மனத்தை இருக்கும் கட்டமுது
உவருகிறேன்.

தங்கை: தான் அரசர் பரம்பரையின்
குக்கு இவ்வரசர் அழகு ஒரு கெடுகிறதின்
மனதுக்கு வந்து வாய்த்து விட்டதா?

மகன்: இதில் ஏதாவது. சேய்ஸ் ஒன்று
மீண்டும், இவ்வரசர் உவருகிறபடியே ராஜா
கிடை அபி முகத்தின் ஒளி கிடைத்தான்.

தங்கை: சரி. அப்படியே இருக்கட்டும்,
அந்த ஒளி கிடை முகத்திலே கிடைத்து
கிடைக்க கி பூரி அனுப்பும் பொருளாகக்
பாபு பாபு —

[தங்கை சத்திரத்தை நோக்கி வெறுப்
படக் கத்தியை வீசுகிறார். மகன்
அடிபடுவதுகிறார்.]

அழகு: அடி! அந்தப்பறத்திலும் வான்
பறந்து வந்திருக்கிறார்!

தங்கை: அப்பா! இம்
பொருளென்றால் தான்
கவனம் தருகிறேன். நான்
பாபுக்கு வீசுகிறேன், தேவி
வான்?

அழகு: இதைத் தீர
தெனம் பாபுக்காரின்
கேள்வி?

தங்கை: அப்பா! பகலு
ஒர் ஆணை. கொண்டு
கொண்டு வந்திருக்கிறேன்
என்னிடம்!

அழகு: தங்கை
இருக்கிறதே, பாபு

"பள்ளிக்கூடப் பக்கங்களுக்கு மத்திரி ஹனிகன் வாங்கிக் கொடுத்தாராம்! பேப்பரிடையே போட்டிருக்கு!"
 "ஆனிகன் வாங்கிக் கொடுத்து என்ன பிரயோஜனம்? வாத்தியாரிடமிடே கொடுத்தி 'மாரக்' வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்களே இங்குக்கும்!"

செல்லமுள்ளி

கிருஷ்ண: ஆம்! என் கொழு மண்டபத்தில் கஜபதிகை குற்றவாளியாக திறுத்தி அவன் கொட்டத்தை அடக்கிளும்தான் என் பணம் ஆறும். தாதுதிபதி! கஜபதிகைத் தேடிப் பிடிக்க உடனே ஒரு படைவை அனுப்புக.

படைத் தலைவர்: ஆகை, மன்னவா!

கிருஷ்ண: நான் குரீயோதயத்தின் நமது படைகள் அடக்கிதுறும் நுமழை வேண்டும். சித்தமாயிருப்பீர்.

ப. தலைவர்: உத்தரவு, மகாராஜா!

[வணக்கிவிட்டுச் செல்கிறான்]

காட்சி 4

[கொழு மண்டபம். கிருஷ்ண தேவராயர் வீற்றிருக்கிறார். அவர் புன் னிசாரணைக் கைதிடமாக மன்னன் பிரதாபகுதர் கஜபதியும் இளவரசி துக்கா பதவியும் பிரதாபியார் மற்றும் சில அரச குடும்பத்தினரும் திறுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கின்றனர்.]

கிருஷ்ண: கஜபதி! என்னுடைய பிடியி லிருந்து தப்புவது அய்வரவு என்பதால் என் பதை இப்பொழுது உணர்ந்திருப்பாய். பாவம்! என்னுடைய விரோதத்தை விட கொடுத்து வாங்கி விட்டு விடுபட முடியாமல் விடக்கூடாது. கன இமைக்கும் நேரத்துக்குள் உங்களைக் காட்டுவது எப்போதும் நான் விரும்பு கிட என்கிறேன். ஆனாலும் உங்கள் மகித இதயத்தோடு நடத்தவே நான் விரும்பு கிறேன். என்னைப் பெரரசன் என்பது குறிப்புக்

கொள். அப்பறட்டச் சம்மதித்துவிடு. உங்களை விலங்குகளையும் விட்டு விடுகிறேன்.

கஜபதி: அரசே! இதையுடையவாகத்தான் இப்படிச் கூறுகிறீர்களா? கனவிலும் நனவிலும் உங்களைக் கடும் பகைவனாகக் கொண்டு இன்னும் பல இழைத்த எனக்கா கருணை காட்டுகிறீர்கள்? பகைவனையும் மன்னிக்கும் உங்கள் பண்பை உணராத நாவலிக்கத் தூற்றியதற்காக நான் மண்டுகிறேன். உங்களைப் பெரரசனாக மாட்டும்கூட, என் தெய்வமாகவே ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

கிருஷ்ண: உங்கள் மன மாற்றத்தைக் காண மெய்க்கி, இனி நீங்கள் எமது தண்டப் பிழைப்பை நிறுத்தவரைக்கு வடக்கில் நான் செலுத்தி உடனட நாடுகளைவேயல்லாம் திரும்ப உங்கலிடம் ஒப்படைக்கிறேன்.

கஜபதி: தங்களுடைய அருங்குணத்தைப் பாராட்டி நானும் ஒரு சிறந்த பரிசளிக்கு விருப்புகிறேன். மலமலந்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இதோ என் மகள் துக்காதேவி. நுவலி மணந்து நம் தப்பு என்னும் மரபுதான் என்று உறுதிபலிக்க வேண்டும்.

கிருஷ்ண: ஏன் இன்னும் சந்தேகம்? உங்கள் பரிசை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

அப்பாதி: மகாராஜா! சற்று ஆகோ சித்து...

கிருஷ்ண: அவசியமில்லை. கஜபதியின் தாய் உள்சம் எனக்குத் தெரிவித்தது. அவர் அளிக்கும் அன்புப் பரிசை ஏன் மறுக்க வேண்டும் பிரதாப குரீரே! மனை விழாவுக்கு நான் கனிகத்து விருங்குகள். அடுத்த திங்களுக்கு நான் தான் விழா நகரம் திரும்ப என்னை விடுக்கிறேன்.

கஜபதி: இதோ, இப்பொழுதே திருமண ஏற்பாடுகளைத் தொடங்கி விடுகிறேன்.

காட்சி 5

[திருமணத்தை முடித்துக் கொண்டு கிருஷ்ண தேவராயர் விஜயநகரம் திரும்பிய மறுநாள். மதிய கூடம் என்று வரல்கும் எழில் மிக்க மாணிக்ஷன் ஒரு பகுதி. தோழி மயலி பகைத்தல் திங்க துக்காதேவி மது சத்திய அமர்த்திருக்கிறார்.]

துக்கா: மல்லி! கிருஷ்ணதேவராயரை நான் கணவராக ஏற்றுக் கொண்டது உண்மை. ஆனால் அந்த உண்மைக்குப் பின்னால் ஒரு ரகசியம் ஒளிந்திருக்கிறது. என் தந்தை அவமானப்பட்டது உனக்குத் தெரியும். அவர் கைகிவே விவாங்கிட்டுச் சபை தடுவே திறுத்தி அடிமைச் சாசனம் எழுதப்பட்டதையும் நீ அறிவாய். அந்தப் பறிக்குப் பழி வாய்க்கவே இத்தகத் திருமணத்துக்கு நான் சம்மதித்தேன். ஒரு மண்வண் நெருங்காதபடி, மந்திரிக்குக் கூடத் தடை போட வாய். ஆனால் மனைவிக்குத் தடைபோட முடியாதல்லவா? அந்த ஓர் ஒரு உரிமையை வைத்துக் கொண்டு எனினும் பலக லுடித்திடவாய் என்று என்னத்தில் நான் இவரை நான் மணத்தேன்.

மல்லி: இதே! உங்கள் பேச்சைக் கேட்கக் கேட்க என் ஆவி நடுங்குகிறது. எத்தனை படை விருத்தாளும் கொண்ட கணவரையே

கொடுவதில் தாமதமாகியதால் மென் இதை துக்குப் பெருமை துக்கது.

துக்கா (கண்டிப்பான குரலில்): மயில்! கண்டிப்பாக என்னை என்று கூறியால் மனத்தைக் கவனம் வைக்கப் பார்த்து. இந்தத் திருமணம் கனகக்காச நடத்தது. உலகத்தின் கண்டிப்பைத் திரைவிட்டு மறைப்பதற்காக நடத்தது. இருக்கின்றேவராயரை வஞ்சிப்பதற்காக நடத்தது. அதற்கு மெல் விளக்கம் போடு. என் கனகக்காச நடத்தது.

மயில் (சங்கடத்துடன்): என்ன தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும்?

துக்கா: இன்று இரவு என்ன பண்ணியதைக்கு அரசர் வருவார். பணியில் பெண்கள் சத்தமே இல்லை, பண்ணியும். பாடலும் பழங்காலம் கொண்டு வந்து வைக்கப்போது பீயர் ஒரு கட்டில் வந்து குத்து வாக்கிப்ப பூட்டி ஒரு மறைத்துக் கொண்டு வந்து வைத்து விடு. இதற்கு நான் என்வதில் போடுதேன் என்பது.... மெல் அரசன்மேல் சித்திரத்தை திரைப்படுத்திக் கொண்டால் பூயும்.

மயில்: தெளி...

துக்கா: உம். சொல்லப்படு. செய். போ— [மயில் போயினாள்.]

காட்சி 6

[மெல்லியத் தட்டென வெண்ணிலவு விண்ணிலே தொத்திக் கிடக்கும் நேரம். பண்ணியதைக்கு இருக்கின்ற தேவராயர் துறைமுகம். துக்கா தெளிவாகத் துக்கத்துடன் அவரை வருவதற்குள்.]

இருக்கின்ற: துக்கா! என்னவும் அழகுபடச் செய்யுங்கள். இந்த அறைவின் அவர்காரம் எவ்வளவு தெரிந்தால் இருக்கிறது தெரியுமா? அடா! ஏன் துக்கா திடீரென்று உன் மூலம் வாடி விட்டது?

துக்கா: வாடாமல் என்ன செய்யும்? மயிலை என் மருத்தியின் அவர்காரம் உங்கள் மனத்தைக் கவரவில்லை. அறையின் அவல் வாரம்...

இருக்கின்ற: அவரைப்படுகிறும். துக்கா! மனத்தைப் போற்றுவதன் அதற்குக் காரணமான அவரை மறந்து விடுவோம்?

துக்கா: மறக்க மாட்டீர்கள். மறக்கமுடியாதபடி உங்கள் சந்திரத்தில் நிச்சயம் என் இடம் பெற்று விடுவோம்.

இருக்கின்ற: சந்திரத்தில் என்ன? உங்கள் அந்தஸ்தைப் பெரும் பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன் நான். உன் தந்தையின் குற்றம் களை செல்லாம் மன்னித்ததே உன் மெல் கொண்டு மேலாகக்காலாகால். கனகா சி சந்திரம் தாமதத்திற்குத்தால் கூட துக்கா உன்னைத் தரும்படி வாடு விட்டுக் கேட்டிருப்பீர்கள்.

துக்கா: தாம், தான் அவ்வளவு அழகாகவா இருக்கிறேன்?

இருக்கின்ற: பேரரசன் இருக்கின்ற தெவராயனை கண்டு காதலிக்கிறேன் என்னால் உன் அழகுக்கு இவ்வளவாக உற வேண்டும்? எழிலின் இறுப்பிடமே! என் இவ்வப் பேரரசியில் இடம் பெற்று விட்டாள் திரைத்திரை.

துக்கா (ஏனையதாக): மகாராஜா! நீங்கள் நினைப்பது தவறு. உங்கள் இவ்வப் பேரரசியைப் திறந்து இன்னொரு நகரம் பாருங்கள். அறிவிப்பது முக்கியம். சாதாரண உயரம் கந்தாம்.

இருக்கின்ற: அப்போ! உன் பெருமை உனக்குத் தெரிய வில்லை.

துக்கா: தாம், என் பெருமையும் எனக்குத் தெரியும்; என் இரமையும் எனக்குத் தெரியும். வேண்டுமானால் இப்பொழுதே பாருங்கள். உன் விவகாரம் என்னுடைய தானேதான்.

[துக்கா சரேவென்று பாய்ந்து ஒரு கட்டில் மறைத்து வைத்திருந்த குத்து வாக்கினை எடுத்து ராயரை நோக்கிக் குறி வைக்கிறாள்.]

இருக்கின்ற: துக்கா! என்ன இது மெல் வாட்டு?

துக்கா (துவெனமாக): அசையாதீர்கள்! நான் நீண்ட நாட்களாக நினைப்பதற்குக் கொண்டு வந்த விவகாரம் இது. உன் மனத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். உங்கள் உயிரைப் பறிப்பதற்காக உலகின் நான் மனத்தேன். இந்த துத்து வாக்கியையும் உங்கள் உடலில் பாய்ச்சி நீங்கள் கொட்டும் குருதியில் குளிப்பது என் என் மனத்திற்குக்கும் சிறிது ஆகா. நீங்கள் காட்டிய தேவதாசி

சென்னை 19 மேல் 1954

விவரம்தகம்

ஆரோக்கியத்திற்கும் பலத்திற்கும்

ஆயுர்வேதாஸ்யம் (பிரைவைட்) லிட்.

மதராஸ்-17

கவின் நடனத்தை நான் ரசிக்கவில்லை. குத்துப் பட்ட உட்குள் உடல் துள்ளிக் குதித்துத் துடிப்பதைத்தான் ரசிக்கப் ப்புகிறேன். கவிங்கத்து மக்கள் படை முடிக்கத்தென்று மண்ணிற முழங்கி வெட்டி விழா கொண்டாட்டமும் கவியின் அணைப்புக்காக நடொடிக் கவர்க்க மன்னு. இதோ. நான் விரும் கத்திவிட அணைத்துக் கொள்.

கிருஷ்ண : துக்கா ! சற்றுப் போது.

[தூண்டல் பின் ஒன்றாக அவன் வான்களை விட, கிருஷ்ணதேவ ராயர் சாமர்த்தியமாக எதுவந்த தப்பித்துக்கொள்வியை. ஆனால் அவன் வீரபலத்தால் வது வான் அவர் மாஸ்பில் பாய் விடுது. கிருஷ்ண தேவராயர் அவர்தியபடி மருத்தத்தில் எங்கிருர். அதே கணம் அமைச்சர் அப்பாஜி வீரர்களுடன் அவர் மதோன்றுகிறார். துக்கா போய் குரவிய் சிரிக்கிறார்.]

அப்பாஜி : ஸ்ரீமாத் மகாராஜா ! உங்கல் உயிரைக் காப்பாற்ற அரைக்கணம் தாமதித்து விட்டேன். நான் சந்தேகப்பட்ட பார்ப்பை நடத்து விட்டது. [துக்காவுடன் நோக்கி] அறிவிருந்த பெண்ணை ! உன்னால் ரடித்த வளரவிய் சிரித்து விடு. ஏனென்றும் இனிமேல் நீ சிரிக்கவே முடியாது.

துக்கா [அலட்சியமாக] : ஏழாம், சிரிக்க முடியாமல் போனதும்தான் சரி. பார்க்க முடியாமல் என் கண்ணைப் பாழாக்கினதும் சரி. என்ருக கவியாவியை. என் எண்ணம் கெட்டு விட்டது. என் தந்தைக்கு நான் செய்வ வேண்டி உட்காருகிறேன் செய்து விட்டேன்.

அப்பாஜி : அதுதான் வியை. உன் தந்தைக்குத் தெரிய அபகாரத்தான் இழைத்து விட்டாய். மன்னர் மடித்த செய்தி கேட்டதன் உன் தந்தையே உன்மீது பழிவாசி. பாதுகினை அடுக்கடுக்காய் அவர் சாற்களை அள்ளி வீசப் போகிறார்.

துக்கா [திக்கெட்டான்] : ஏன் ? அவருடைய யோசனைப்படிதான் இக்கொலை புரித்தது ?

அப்பாஜி : துன்று நான்மே வேறு. நமது அரசர் வாழ்க்கை நான் உன் தந்தையும் வாய் முடிபின். கவனமாகக் கேள். உன் தந்தைக்கு அடங்கி விடத்த சிற்றரசர்கள் பதினாறு பேர்களுள் இப்பொழுது எதிர்க்குத்துக் கொள்ளச் செய்கிறார்கள். உதவி கேட்டு உன் தந்தை ஒரு ஆறுப்பியிருக்கிறார். நான் உன் உதவி விடப்படுவது பிரதாபருத்ர கற்புதி மகாராஜாவின்கு என் எண்ணவாரும்தான் தெரியுமா ? கடத்தற்குக் கொண்ட வாய்க்கில் கழுவேற்றப் படுவான். பழி வாய்க் விட்டபார் என்று என்னை என்னிடம் பேசுதல் பெண்ணை ! உன் தந்தைக்கு உதவிக்கூடிய ஒரு குறுமாவீரனா, எங்கள் மன்னர் திகத்ததை மண்ணிலே சாறுத்து விட்டபடியே. போ, போய் உன் தந்தையின் பிணத்தையும் கண்டு மறி.

துக்கா : ஸ்ரீமாத். மோதும் ! புண்ணம் கொய் புரிந்து புனிக் கொடுமாணேன். கரும்கை பெறப்பென் ! திகத்துக் கவனக்க மறுக்கேன். பெண்ணைதான் உன்ருரு கண்ட மகன். கொடுமாண்காரி.

[சற்று நேரம் தேய்வி அழுதபின்]

மகா மத்திரியாரே ! நீங்கள் கத்தி பெற்றவர். எதையும் செய்து முடிக்கும் வல்லமை பெற்றவர். இதோ என் உயிரைத் தருகிறேன். எப்படியாவது மண்ணைப் பிணைக்க வல்லவர்கள். என் மெல் மடித்த பெரும் பழிவையத் துடைத்து விடுங்கள்.

அப்பாஜி [சற்று மோகித்து] : சரி, முயற்சி செய்து பார்க்கிறேன்.

[கிருஷ்ண தேவரின் அருகில் சென்று] மகாராஜா ! எவ்வளவு நேரம் இப்படி உட்கா அகக்காராய் மடுத்திருப்பீர்கள் ? மிகவும் கிரமமாக மருக்குமே ! எழுந்திருங்கள்.

[கிருஷ்ண தேவராயர் எழுந்து உட்காருகிறார்]

துக்கா : ஆ ! நான் காண்பது நிலம்தான் ? கிருஷ்ண ! திறந்துன் துக்கா. நான் இன்னும் சாகவில்லை, உன்னுடைய சதித் திட்டத்தைப் புரிந்து கொண்ட பிரதானியார், உன் தொழி கொண்டு வந்து வைத்த கத்திகளை எடுத்து விட்டு, அட்டைக் கத்தினை மறைத்து வைத்து விட்டார். நீ விரிய ருத்து வாய் என் மீது பட்டதும் முடிந்து போயிற்று.

துக்கா : மகாராஜா ! இந்த அறிவியையை என்மீப்போகலா ? என்னுடைய பிணை பொறுத்திருக்கலா ?

கிருஷ்ண : தெரி !

[துக்காவுடன் நெருங்க முயன்ற கிருஷ்ண தேவராயரை அப்பாஜி தடுத்திருர்.]

அப்பாஜி : மகாராஜா ! நீங்கள் செய்த சபதத்தை அதற்குள்ளாகலா மறந்து போய் விட்டீர்கள் !

கிருஷ்ண : இல்லை, அதை என்னும் மறக்க முடியாது. துக்கா ! என்னை மன்னித்து விடு. இனி உன்னை என் ராணியாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

துக்கா : பிரமோ ! அப்படிச் செய்வா இரக்கம்....

கிருஷ்ண : துக்கா ! நீ என்னைக் கொலை செய்கத் திட்டமிட்டிருப்பதாக அமைச்சர் உறிஞர் ! அவர் கூற்றை நான் தம்பராமல் ஒரு சபதம் செய்து விட்டேன். நீ என்னைக் கொலை செய்வ முயல்வது திருக்கப்பட்டால் உன்னை ஆயுள் முழுமையும் வெறுத்து தீர்ப்பு தருக—

துக்கா : ஆ !

கிருஷ்ண : கண்காநே, சேனி ! இந்த மாணிக் கையினை ஒரு மகாராணிக்கியை அதன் துடன் நீ வாழ்த்து வரணம். ஆனால் என்னைப் பார்க்கலா, பேசுகோ வீரம்மக் கூடாது.

துக்கா : ஸ்ரீமாத் ! எவ்வளவு கொடுமை வரண தண்டனை !

கிருஷ்ண : தண்டனை உனக்கு மட்டுமல்ல, துக்கா ! என்ரும்தான். இது நமக்கு நாமே விதித்துக் கொண்ட ஆயுள் தண்டனை. அப்பாஜி ! வாருங்கள் !

[கிருஷ்ண தேவராயரும் மற்றவர்களும் செங்கிசுநகர் ! துக்கா கத்தி அழுகிறார். அந்த அழுகரம் மாவளிகை பெய்கும் ஏதிரொளித்துக்கொண்டிருக்கிறது.]

அறிமுகப்படுத்துகிறோம்...

பாமாலிவ்

லவண்டர் டால்க்

பெருமிகமும்...கசீகரமும் தரும் பிரசித்தி பெற்ற லவண்டரின் நறுமணம் இப்பொழுது உங்களுக்குப் பிடித்தமான பாமாலிவ் டால்க் மூலம் கிடைக்கிறது. இந்த மிக நுண்ணிய ரேத்தியான டால்க் உங்கள் சருமத்தில் பரவி நாள்முழுவதும் நீடித்திருந்து, உங்களைப் புத்துணர்ச்சியுடனும் பரிமள அழகுடனும் வைத்திருக்கும் ரேத்தியை நீங்கள் பெரிதும் விரும்புவீர்கள்.

லவண்டர்

பெருமிகமும்...கசீகரமும்
தரும் மணமுடையது

டே லக்ஸ்

17 மயக்கும் மென்ரு
கரின் கற்புதக் கலவை

PALMOLIVE

Lavender

TALC POWDER

PALMOLIVE

Talcum Powder

DE LUXE

பாமாலிவ்

டால்கம் பவுடர்

மண்பல்லவம்

இளம்தமைய சித்திரதாசன். சேதம்
மறவரின் அந்த பைகாடுகாளுக்குத்
தான் எப்படி இவ்வழியேறும் என்பதை
நினைத்துப் பார்க்கப்போது அவற்றுக்கு
நிகவுர் வந்ததோர் விதத்தை. மறுத்துச்
சொல்ல முடியாமல் கண்ணு அந்த
மேய்வுகோளுக்கு அப்படி சொன்னார்
செய்த தீர் புகழையின் தோய்வை
விவரமாக அகன் அவதானம் பித்த
வம் நினைவுக்கு வந்தபோது அவற்றுக்
குப்பையிலும் அக் கழற் கண்டவரிரு.
இன்னும் மீதிது காலத்துக்கு
இத்தல் பண ககை சாங்குமனை
என்று கண்டவரின்மீது இத்தல் வேண்
டும். தவிராக ககைகள் எவ்வாறு
வேண்டாம் என்று அவர் எட்டினாதி
வது போல் வேண்டிக் கொண்டபோது
தன்னால் அகை மறுத்துச் சொல்ல
முடியாதே போன காரணம் என்ன
என்பது கண்ட தோர் சித்திரதாசுப்
பின்பே அவற்றுக்குப் புரிந்தது.

தவிரவரின் பணமும் தீதாநாழர்
உடைய சில வேரீயவரின் உகக்கு
முன்னால் உட்கார்த்து பித்திரிபாது
தம்புடைய மனம் அகங்கார வேண்டி
அழிவப் பெற்று மறை பெய்த தீவம்
போக துணித்து துறைத்து விடுவது.
அப்போது கண்டவரின் மனத்தின் பணம்
கண்டு அழிவதையும், வாழ்க்கை ஆற்ற
கமகமர் இத்தகையகட அவை தீவம்
விடுவதன் அகைத் துய்யளவக்கு
வந்துவரும் தோற்றுப் போவது! தீவ
காரணமனை மடுத்தது பே முடியா
தம் ஓம் அகமி தீவமும் இப்படித்
தாம் தீர்த்திடுகல் வேண்டும் என்று
இவ்வாறுதான் கண்டதான். தனக்கு
எத்தோ பணங்குத் துன்பங்கள் வரப்
போவதாக நினைத்துக் கொண்டு மற்ற
வர்கள் அந்தி நுண்ணெற்பா பாகி
பாதுகாப்பதை அவன் விடுவபவிலை.
முதலாக இரக்கத்தையும், அறுதா
பத்தையும் எதிர்பார்த்துத் தவிர்து

நா.பார்த்தசாரதி

அவற்றுக்காகவே ஏங்கிக் கொண்டிருப்பவன் கோழை; இதர மேல் அறுதாபமும், இரக்கமும் செலுத்துவதற்குத் துணிந்து நிற்பவன் தான் ஆன்மையுள்ள வீரன் அதுதாபத்தையும் இரக்கத்தையும் தன்விடமிருந்து திறக்கு வதற்கு வதுதான் வீரம்! அவற்றைத்தான் பிறரிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டவது வீரமன்று. என்பது போல் ஒரு குறட்டுப் பிடிவாதம் சிறுவயதில் இருந்தே இளங்குமரனுக்குப் போருத்தியிருந்தது. அவனைத் தனிவாக அழைத்துச் சென்று பேசிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் அவன் வாய் திறந்து கேட்காமலிருக்கும்போதே அவனது மனத்தில் இருந்த சில கோவிகளைத் தாமதமாகவே புர்த்து கொண்டு கூறு நிறவர் போல் குறிப்பாகச் சில வகுத்துக் கொிக் கூறியிருந்தார் நீலநாக மறவர். அவற்றை வெல்லாம் இப்போது இரண்டாம் முறையாக நீலனின் விளம்பிக்குக் கொண்டு வந்து எண்ணிப் பார்த்தான் இளங்குமரன். அவ்வாறு எண்ணிப் பார்த்தபோது அவர் சொல்லியிருந்த ஒவ்வொரு கருத்தும் விடைவழியாக் கேள்விகளாகத் தன் மனத்தைக் குழப்பிக் கொண்டிருந்த ஒவ்வொரு வினாவுக்கும் விடை போல் அமைவதால் அவனுக்கு விளங்கிற்று.

"தம்பீ! மனத்தை வினாக்கள் குழப்பிக் கொள்ளாதே. மனமும், நினைவுகளும் வளர்ந்து வளம் கொள்கிற வயதில் வயதிலுள்ள புருந்து அழிக்க விடக் கூடாது. வயதிலுள்ள அழித்து போய் விடாமல் வயதிலே அழித்துவிட வேண்டிய வயது இது! கடலும், மலையும், காணமும், சூரியமும், சந்திரமும், தங்களுக்குத் தாயும், தந்தையும், யாரென்று தேடித் துயர் கொள்வதில்லை. பூமிக்குத் தாய் வானம், வானத்துக்குத் தாய்பூமி. பிரகிருதியே ஒரு தாய்தான் தம்பீ! ஆகையத்தை உடம்பாகவும், திசைகளாகக் கைகளாகவும், சூரிய சந்திரர்களைக் கண்களாகவும், மல்களை மார்பாகவும், தரை வரத் திருவடிக்களாகவும் கொண்ட விகல ரூபம் தாயின் வடிவம்தான். அவதயே நீயும் தாயாக நினைத்து வளங்கி விடு" என்று அவர் சொல்லியதற்குப் போருன் "தாயை நினைத்து வினாக்க் வங்காதே" என்று தனக்கு அறிவுறுத்துவதுதான் என்பதை அவன் தெளிந்தான்.

"நீ செய்வதற்கு இருக்கும் செயல்க் காட்டிலும் உன்னுடைய நோக்கம் பெரிதாக இருக்க வேண்டும். அதைத்தான் இவ்விதம் எங்கிறோம். நினைப்பதை செயல்வாய் பெரிதாய் நினைப்பதற்குப் பழகிக் கொள். நினைவின் என்னை வீரவாக இருக்கட்டும்" என்று இப்படிப்

பல அறிவுரைகள் கூறியபின்பே அந்த வேண்டுகோளையும் கூறியிருந்தார் நீலநாக மறவர். நினைக்கும்போதெல்லாம் புதிதாகவும் நினைப்புகேற்ற விதமாகவும் மனக்கும் மனோரஞ்சிதப் பூவாய் போல் அவருடைய அறிவுரையில் குறிப்பாகப் பவவற்றை அவன் புர்த்து கொண்டான். எண்ணிப் பார்த்தால் திட்டமிட்டுத் தேவையறித்து வேண்டிய அறிவுரைகளே வேண்டிய அளவு அவர் தனக்குத் தந்திருப்பதாக அவனுக்குத் தென்றியது. மறுபடியும் அவருடைய முன்னேற்பாட்டை விவரித்தான் அவன்.

கதக்கண்ணன் முதலிய தன்பர்க் கொடு அன்று மாலையில் ஆவமுற்றத்துச் சென் கோவிலுக்குப் போனான் இளங்குமரன். வானத்தை மறைத்து விந்து களைக் காதுவற்றிப் பகைமைப் பந்தம் வெய்த்ததபோல் பெரிய ஆவமரமும் அதனருகே கோவிலும் மாலை நேரத்தில் மிக அழகா இருந்தன. மறைப் பரப்பைக் கடந்து கடல் என்னும் நீலமேனி நீர்ச் சொல்லி வித்திய வெளவையத்தோடு அங்கைகளை அரைத்துக் கொண்டிருந்தான். மெலித்திசை வானத்தில் குங்கும வெள்ளம் பாய்ந்திருந்தது. இளங்குமரனும் தன்பர்களும் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டாடும் அமைதியாக நடந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆவமுற்றத்திலே கோவிலுடைய கலைச் சாலைகள் சேர்ந்த பருதியால் மிகவும் அருகில் இருந்ததால் தான் தன்பர்களின் துணியோடு இளங்குமரனைப் போகவிட்டிருந்தார் நீலநாக மறவர். கோவிலில் வழிபாட்டை முடித்துக் கொண்டு கடற்கரை மறைப் பரப்பில் தன்பர்களுடனே நெடுநேரம் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டு இளங்குமரன் மீண்டும் படைக்கலைச் சாலைக்குத் திரும்பிவிடபோது அங்கே அவனை எதிர்பார்த்து ஒவியன் மணிமார்பன் வந்து காத்துக் கொண்டிருந்தான். தான் அப்போது நீலநாக மறவரின் படைக்கலைச் சாலையில் வந்து வந்தியிருப்பதை அந்த ஒவியன் எப்படித் தெரிந்துகொண்டான் என்பது இளங்குமரனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

"நீ மறுபடியும் என்னைத் தேடிக்கொண்டு வந்திருப்பதைப் பார்த்தால் இன்னும் யாராவது என்னுடைய ஒவியத்தை வரைந்துகொண்டு வரச்சொல்லி உன்னை இங்கே அனுப்பியிருக்கிறார்களோ என்று சந்தேகமாயிருக்கிறது. அப்போ! என்ன காரியமாக என்னை வந்தாய்?" என்று இளங்குமரன் அவனை விசாரித்தான்.

"அப்படியெல்லாம் ஒன்றுமில்லை ஐயா! ஒருமுறை உங்கள் ஒவியத்தை வரைந்து கொடுத்துவிட்டு தான் படுகிற பாடு

போதும். ஏழேழு பீதவிக்கு இப்படி அதுபவங்கள் இனிமேல் ஏற்படவே வேண்டாம்."

வினாபாட்டாகப் பேசுவதுபோல் சிரித்துப் பேசத் தொடங்கியிருந்த இளங்குமரன் ஒவியன் கூறிய மறுமொழியில் வேதனையும், துயரமும் இருந்ததைக் கேட்டுத் திகைத்தான். ஒவியன் அச்சம் கொள்ளும்படியான திகழ்ச்சிகள் எவையெனும் திகழ்த்திருக்க வேண்டுமென்று அவனுக்குத் தென்றியது. அவன் ஒவியனைக் கேட்டான்:

"பதற்றப் படாமல் திரைமரமாகச் சொல், மணிமார்பா! என்னுடைய ஒவியத்தை வரைந்து கொடுத்ததனால் இப்படி என்னிடமே வந்து அங்கத்துக் கொள்கிறதே போல் உனக்கு என்ன துன்பங்கள் நேரித்து விட்டன?"

இதற்கு மணிமார்பன் மறுமொழி கூறவில்லை. இளங்குமரனைக் குறித்து நிற்கும் துன்பக்களப் பார்த்துத் தயங்கினான். அந்தக் குறிப்பு இளங்குமரனுக்குப் புரிந்தது. ஒவியன் தன்மீதம் தனிவாகப் பேசுவதற்கு விரும்புகிறான் என்று அணர்ந்தவனாக அவனை மட்டும் தனியே அழைத்துக் கொண்டு ஸ்கைக்கவர் சாலைப்பின் வேறு பகுதிக்குச் சென்றான் இளங்குமரன்.

"பிறகுக்கூட நான் துன்பப்படுமாப் பிறந்தால் அதைப் பொறுத்துக் கொள்வேன் மணிமார்பா! ஆனால் என்னால் பிறர் துன்பப்பட நேருமதை நான் ஒரு போதும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. விவரமாக நடந்ததைச் சொல், நான் வெளியேறி வந்தபின் பட்டினப் பாக்கத்தில் அந்த மாளிகையில் என்ன நடந்தது? உனக்கு அந்தப் பெண் தருவதாக ஒப்புக் கொண்டிருந்த அந்த பொற்குழல்களின் கந்தாளா இல்லையா?"

"அதையெல்லாம் அப்புறம் சொல்கிறேன். முதலில் இந்த மடலை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். படித்துவிட்டுப் பேசலாம்" என்று கரமஞ்சரியின் மடலை எடுத்து நீட்டினான் மணிமார்பன். அவர்கள் தீண்டு பேசிக் கொண்டிருந்த பகுதியெல்லாம் தன் மணத்தைப் பரப்பி வது அந்த குறுமண மடல்.

"ஆவிரக் காவம் பழி அப்புகொண்டவனைப் போல் எனக்கு மடல் எழுத இலன் எப்படி உரிமை பெற்றது?" என்று அருகிலிருந்த திபத்தில் மடலைப் படித்து விட்டுக் கோபத்தோடு கேட்டான் இளங்குமரன். அதைக் கேட்டு மணிமார்பன் மெல்லச் சிரித்தான்.

"எதற்காகச் சிரிக்கிறது? சிரிப்பதற்கு இதில் என்ன இருக்கிறது?"

"ஒன்றுமில்லை! ஆனால் சற்றுமுன் நீங்கள் கூறியதை மறுபடியும் நினைத்துப் பார்த்தால் எனக்குச் சிரிப்புத்தான் வருகிறது. உலகத்திலேயே கட்டுப்பாட்டுக்கும், கட்டளைக்கும் அடங்காமல் தன் அிச்சையாகப் பிறந்து வளரும் உணர்வு அன்பு ஒன்றுதான். அதற்குக் கூட உரிமை தர மறுக்கிறீர்களே நீங்கள்?"

"மறுக்கவில்லை மணிமார்பா! இரண்டு நாள் சந்தித்துப் பேசினிட்டோம் என்ற செருக்கில், 'தெருக் கணம் கொண்டு அன்புக்கு, அபேத வணக்கங்களுக்கு அடிபாள் கரமஞ்சரி எழுதும் மடல். நான் உங்களை மிக விவரத்தில் சந்திக்க விரும்புகிறேன். கருமானால் உடனே சந்திக்க விரும்புகிறேன். இத்தச் சந்திப்பில் என் நலனை உங்கள் நலன்தான் அதிகம். உங்களிடம் சில செய்திகள் மனம் விட்டுப் பேசிக் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். எங்கே எப்போது நாம் சந்திக்கலாமென்று இத்த மடல் கொண்டு வரும் ஒவியரிடம் அருள்சூற்று சொல்லியதுப்போல்' என்று எழுதி யிருக்கிறேன் அப்பினை; இலன் கூப்பிட்ட நேரத்துக்குக் கூப்பிட்ட இடத்திலெல்லாம் வந்து சந்திக்க இளங்குமரன் இவனுடைய எவ்வாறானிடையோ" என்று சொல்லிக்கொண்டே மனம் நினைந்த அந்த வெண் தாது மடலைக் காக்கி ஏறியப் போனால் இளங்குமரன், அப்போது அவன் அப்படிச் செய்துவிடாமல் ஒவியன் அவனுடைய கைகளில் பற்றிக் கொண்டு விட்டான்.

"புகளிக் காக்கி ஏறியது மங்கலமான செயல் அல்ல, ஸ்ரீமாம்! மென்மை வாய் மனம் படைத்தவர்கள் அதை விருப்ப மாரிட்டார்கள்."

"எனக்கு மென்மைவாய் மனம் இல்லை யென்றே வைத்துக்கொள்! அதற்காக நான் வருத்தப்பட மாட்டேன். இதோ, நதை அவனிடமே திருப்பிக் கொண்டு போய்க் கொடு" என்று காக்கி ஏறியவற் கிருந்த மடலை மணிமார்பனுடைய கைகளில் தனித்தான் இளங்குமரன். மணிமார்பனின் நீலை தவிர்ப்புக்குரிய தாடி விட்டது. என்ன செய்தாலும், எய்வளவு தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னாலும் இளங்குமரனின் மனத்தை நெகிழச் செய்வதற்கு இயலாதென்று தென்றியது ஒவியனுக்கு. அதைப் பற்றி மறு பேச்சுப் பேசாமல் அவன் திருப்பிக் கொடுத்த மடலை வாங்கிக் கொண்டு, பேச்சை வேறு திசையில் திருப்பினான் மணிமார்பன். இளங்குமரன் பட்டினப் பாக்கத்து மாளிகையிலிருந்து வெளியேறியபின் தனக்கு அங்கு ஏற்பட்ட

அச்சமுட்டும் அநுபவங்களை மணிமாப் பன் அவனுக்கு விரிவாகச் சொன்னான். தன்னை அந்த மாணிக்கவியேயே ஒவ்வொரு நியமித்திருப்பதையும் சொன்னான். கரமஞ்சரீயின் தந்தையும், தனையேழும் பர் என்னும் ஒற்றைக்கண் மனிதரும் சந்தேகத்திற்கும் பயப்படுவதற்கும் உரியவர்களா யிருந்ததையும், அவர்கள் இருவரும் இளங்குமரன் மேல் என்ன காரணத்துக்காகவோ கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருப்பதையும் விவரித்துக் கூறி விட்டான் மணிமாப்பன். இவற்றை யெல்லாம் கேட்ட பின்னர் இளங்குமரனின் மனத்தில் மேலும் சந்தேகங்கள் உண்டாயின. அந்த மாணிக்கவியிருந்து தான் வெளியேறிய போது அதே ஒற்றைக் கண் மனிதர் தன்னைப் பின் தொடர்ந்து வந்ததையும் அவன் நினைவு கூர்ந்தான். ஒற்றைக் கண்ணரைப் போலவே கரமஞ்சரீயின் தோழி வந்த மாணியும் தன்னைப் பின்தொடர்ந்து வந்ததற்குத் தான் நவநாக மதுவரின் படைக்கலைச் சாஸ்திரம் தான் தந்தியிருப்பது அவனுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்பதையும் இப்போது இளங்குமரனால் அதுமாதம் செய்ய முடிந்தது. பட்டினப் பாக்கத்து எட்டிப்பட்டம் பெற்ற பெருநிதிச் செல்வரும், அலரிடம் இருக்கும் நுழைந்தகளை மனிகுடும் எதற்காகவோ தன்னைப் பிடித்து அழிக்கக் கண்ணி விட்கிறார்கள் என்றுதொன்றியது அவனுக்கு. நடுவேளை அவர்கள் விரிக்கும் அந்த வட்டியில் தன்னைக் கிக்க வைப்பதற்கு இந்தப் பெண் கரமஞ்சரீயும் உடந்தையா யிருக்கலாமோ என்றும் சந்தேக முண்டாயிற்று இளங்குமரனுக்கு. கரமஞ்சரீயைப் பற்றிய தன்னுடைய சந்தேகத்தை மணிமாப்பனிடம் வெளிவிட்டு, "அப்படியும் இருக்கலாமோ?" என்று வினவியான் இளங்குமரன். ஆனால் மணிமாப்பன் அதை மிகவும் வன்மையாக மறுத்துச் சொல்லி விட்டான். "ஒரு போதும் அப்படி இருக்காது. ஐயா! அந்தப் பெண் உங்களைமேல் மெய்யாகவே அன்பு செலுத்துகிறாள். தன் தந்தையாரும் நனையேழும்பரும் உங்களைப் பற்றி அப்படி நடந்து கொள்வது அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அந்தப் பெண் நிச்சயமாக உங்களுக்குத் துரோகம் செய்யமாட்டாள். எப்போதாவது அந்த ஏழாளுக்கு மாணிக்கவியிருந்து உங்களுக்குப் பேராபித்து வருவதா யிருந்தால் அப்போது உங்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு அவள் தான் முன் நிற்காள். பெண்களின் உள்ளம் அன்பு மயமானது. தங்களை விரும்பப் படுகிறவர்களுக்கு அஞ்சுக மிதழக்க அன்பு இடத் தராது. ஐயா!"

"அப்படி எல்லாப் பெண்களையும் தம்பி விட முடியாது. அப்பனை! பெண்களின் ஊக்கத்தால் உலகத்தில் பிறந்த மகா காவியங்கள் பல."

"ஆனால் பெண்களின் அன்பினால் பிறந்த மகா காவியங்கள் அகற்றைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு அதிகம் ஐயா!"

"அப்படி மகாகாவியங்களைத் தோற்று விக்கிற அன்பை அந்த ஏழாளுக்கு மாணிக்கவியிருந்து நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. மணிமாப்பா!"

"மாணிக என்ன செய்யும், ஐயா! மனம் கொண்டதுதான் மாணிக்க. அன்பின் சக்தி அளப்பரியது. அதற்கு முன் சாதாரண உணர்வுகள் தோற்று விடுகின்றன. ஒரு காலத்தில் இதே பெண்ணின் சிரிப்புக்கு நீங்கள் தோற்றுப் போகும்கூட தான் ஆச்சரியப்பட மாட்டேன்."

ஒவியன் மேலே பேசுவதற்குள் பன் சென்று அவன் கண்ணத்தில் ஒரு பேரணை விடுத்தது. "நாளை அடக்கிப் பேசு, அப்பனை! இப்படி இன்னொருவர் பேசி விடுத்தால் பன்னை உதிர்த்துக் கையில் கொடுத்திருப்பேன். போய் விடு...இனி ஒரு கணமும் இக்கே திற்காதே" என்று கொதிப்போடு கூக்குரலிட்டுக்கொண்டே அந்தக் கணமே மணிமாப்பனைப் பிடரி வில் கைவைத்துத் தள்ளி வாலில் வரை வில் சென்று தூக்கிவிட்டு வந்தான் இளங்குமரன்.

"பிறரால் எனக்குத் துன்பம் வந்தாலும் பொறுப்பேன். பிறர் என்னால் துன்புற விடமாட்டேன்" என்று கூறிய அதே மனிதனின் கைகள்தான் தன்னைக் கடித்ததைப் பிடித்து வெளியே தள்ளின என்பதை ஒவியனால் தம்பியை முடிய விட்கின்ற இளங்குமரன் இவ்வளவு உணர்ச்சி வசப்பட்டு உடுத்து கொள்ளான் என்று கனவிலும் மணிமாப்பன் எதிர்பார்க்கவில்லை.

செவித் திரும்பியவனாகப்பட்ட தாராழ மடனையோனின் அவனும் மன வேதனை யுடன் கைவெ திசைவுகளோடு அந்த அகால நேரத்திலே தயிவாகப் பட்டினப் பாக்கத்துக்குத் திரும்பினான்.

தான் கரமஞ்சரீயின் மடங்கக் கொடுப்பதற்காக மாணிக்கவியிருந்து வெளியேறி மருமூர்ப்பாக்கத்துக்கு இளங்குமரனைக் காணச் சென்று திரும்புவது ஒருவருக்கும் தெரியாமல் இருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருந்தான் ஒவியன். ஆனால் அதுவும் அவன் தீர்மானித்தபடி நடக்க வில்லை. தீர்மானித்ததற்கு நேர் மாறாகவே நடந்தது.

உங்கள் கேசு
பாதுகாப்பு
கீட்டத்திற்கு

பிரபல எழுத்தாளர்கள்:
எம். எம். கம்பாத்தவாலா
அறநாட்டாட்சி-1
எழுத்தாளர்கள்
ஸி. நரோத்தம் & கோ.,
பம்பாய்-2

பெயர்: சண்முகம்
 இயக்குநர்: சண்முகம்

26-விகாசித்தழும்பேறிய கைகள்

பயத்து கொண்டே திரும்பி வந்த ஒவியன் பிரதான யானையில் நுழைந்து போது மானினை அமைதியா விடுத்தது. கரமஞ்சரி முன்னேற்பாடாகச் சொல்லி வைத்திருந்ததனாலோ என்னவோ யாவிற்காவலர்கள் எவரும் அவனைத் தடுக்க வில்லை. அவன் திரும்பி வருவதை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பதற்கு அடைபாணமாகச் கரமஞ்சரியின் மாடத்தில் மட்டும் தீபங்களின் ஒளி தெரிந்தது.

'தங்க செய்தியா விருத்தாய் உடனே கரமஞ்சரியின் மாடத்துக்கு ஒடிப் போய்த் தெரிவிக்கலாம். நீங்கள் கொடுத்த நனுப்பிய மடலை அந்த மூரட்டு இளைஞர் வாங்கிப் படித்து விட்டு என்னிடமே திருப்பிக் கசக்கி எறிந்து விட்டார் என்று தயங்காமல் அவனிடம் எப்படிச் சொல்வது? அவ்வளவு நேரமாக இவ்வகையாகிவாரு காத்விருக்கும் அந்தப் பெண் மனம் இதைக் கேட்டால் என்ன பாடுபடும்?' ... மென்மைமையான மனம் படைத்த அந்த ஒவியன் தயங்கினான். ஒளி நிறைந்து தோன்றும் கரமஞ்சரியின் மாடத்தினும் மனத்தினும் இரண்டு சேர்க்கும் கொற்களைத் தான் போய்த் சொல்லலாமா, வேண்டாமா என்று தனித் தான். 'கலைஞர்களுக்கு, அவர்களிடம் அமைந்திருக்கும் மென்மைமையான கலைத் திறனையெல்லாம் போலவே, பிறர் கூறாமற் செய்யும் மூரட்டுக் காரியங்களைத் தாங்கள் நினைக்கவும் கூகிற மென்மைமையான மனத்தையும் கடவுள் கொடுத்துத் தொந்திரிக்கிறாரே' என்று வகுத்தினான் அவன்.

தன்னைப் போன்ற கலைஞர்களுக்கு இந்த மென்மைதான் பெரிய பலனை மென்று தோன்றியது அவனுக்கு. இந்த ஒரு பலனினம் மட்டும் இவ்வாவிட்டாய் தயக்கமின்றிச் கரமஞ்சரியின் மாடத்துக்கு ஏறிச் சென்று 'உங்கள் மடலை அவர் கசக்கி எறித்து விட்டார் அம்மணி' என்று உடனே சொல்லி விட்டாயோமே" என்று இத்தகைய தயக்கத்தோடு கரமஞ்சரியின் மாடத்துக்குச் செல்வதற்கான படிகளின் சீழே தின்னான் மணிமார்பன்.

மானினைப்பே அமைதியில் ஆழ்ந்திருந்த அந்த அளவ வேளையில் தான் மட்டும்

தனியாய் அங்கே தீந்திர சூழ்நிலையே ஒவியனுக்குப் பயமுட்டுவதா யிருந்தது. மூச்சு விட்டாலும் இளைந்து கேட்கக் கூடிய அந்த அமைதியில் ஒளிக்கொழாமல் படிகளில் ஏறி நெடுவ செல்வது எவ்வாறு என்று அவனுக்குப் புரியவில்லை.

மேலிருந்து மேலே போகும் படிகளில் முதல் பத்துப் பன்னிரண்டு படிகள் வரை ஒரே இருட்டாயிருந்தது. அப்பாதுள்ள படிகளில் மேல் மாடத்து எண்க்கொளி இலேசாக மங்கிப் பரவியிருந்தது. தயங்க வியப்பையே சிறிது நேரம் நின்றபின், 'விடைவு என்ன ஆளுதும் சரி! நான் மேலே சென்று கரமஞ்சரியைப் பார்த்து இளங்குமரன் மடலைத் திருப்பியளித்து அவமானப் படுத்திய விவரத்தைச் சொல்லிவிட வேண்டியதுதான்' என்று உறுதி செய்து கொண்டு படிகளில் வறினான் மணிமார்பன்.

முதற் படியிலிருந்து இரண்டாவது படிக்கு அவன் ஏறியபோது படியோரத்து இருளிலிருந்து யாரோ அவன் காலைய இறுகப் பொத்தி மோத்தி தளரவில் தன்னவது போல் கீழ்ப்புறம் இறக்கி இழுத்துக் கொண்டு வரவே அவன் உடலில் இரத்தம் உளறந்து உணர்வு மரத்துப் போகத் தொடங்கியது. அவன் சிமிதிச் சொண்டு ஓடவோ, கூச்ச விடவோ, இடம் கொடுக்காத மூரட்டுக் கைகளாக இருந்தன அவை.

சிறிது தொலைவு கொலைத் தழும்பேறினவை போன்ற அந்தக் கைகளின் பிடியின் இறுகச் சொண்ட வந்தபின் எத்திரை ஒளி பரவியிருந்த ஓரிடத்தில் கண்ணின் அகலத் திறந்து பார்த்தபோது, தனக்கெழுமப்பின் முகம், 'கூச்சவிட்டா யானால் அநாவசியமாக இப்போது இந்த இடத்தில் ஒரு கொலை வீழ் நேரிடும்" என்று அவன் காதருகே குவிந்து வாய் திறந்து கூறியது. காலையப் பொத்தி விடுத்த கையை எடுத்து விட்டு இருப்பி லிருந்து குதுவான் ஒன்றை எடுத்து அவன் கழுத்தின் மிக அருகில் சொகுவி விட்ட போவது போல் பிடித்துக் காட்டினார் அவர். பகலிலேயே பூத பயங்கரம் காட்டும் அந்த மூகம் இப்போது இரவில் இன்னும் குரூரமாகத் தோற்றமளித்தது. மணிமார்பனுக்குச் சப்த நாடிகளும்

"சத்தேக மென்ன? என் கைகளில் அடிப்பட்டிருந்தால் அந்தக் கடவுளையும்....." என்று குரூரமாகச் சிரித்தார் தைகவேழம்பர். அந்த விகார மனிதர் தாத்திகம் தழுப்பேறிய மனத்தை யுடைபவர என்று தோன்றியது மணி மார்பனுக்கு. எனதையும் செய்யக் கூடாத கொடூர சித்தமுடைபவர என்பது அவரைப் பார்த்தாலே தெளிந்தது.

"மறுபடியும் கேட்டிடுறேன். எங்கே போயிருந்தாய்? யானைக் கேட்டுப் போயிருந்தாய்?"

"பெரிதாய் பயமுறுத்துகிறீர்களே! என்னை அடிமைபாக விடக்கு வான்? யிருக்கிறீர்களா, என்ன? என்னும் கேட்க வேண்டியவர்களாகக் கேட்டுக் கொண்டு போக வேண்டிய இடத்துக்குத் தான் போயிருந்தேன். என்னைப் பாதுகாக்கச் சொல்லித்தான் உங்களுக்குக் கட்டி விட்டிருக்கிறார்கள். கொலை செய்யச் சொல்லிக் கட்டி விட்டிருக்கிறார்கள்."

"யார் அப்படி என்னுக்குக் கட்டி விட்டிருக்கிறாரேனா?"

"வேறு யார்? இந்த மானினைக்கு உரிமையார்தான்!"

"அட்டா! அனைத் சொல்லிடுவா? உனக்கு இந்த மானினைக்கு உரிமையாரத் தெரியாது. அவர் கட்டிவிட்டிருக்கும் சொற்களை மட்டும் தான் உனக்குத் தெரியும். எனக்கு அந்தச் சொற்களின் பொருளும் தெரியும். அவரை யும் தெரியும். இந்த மானினைகளைச் சொற்களாக அர்த்தம் கிடைப்பது. அர்த்தத்துக்காகத்தான் சொற்கள் உண்டு."

"இங்கேதான் என்னைமே தலைமோக இருக்கிறதே?..."

"இன்னும் சிறிது நேரத்தில் தீ என் கைகளிலும் துடிதுடித்துச் சாகப் போவது உள்பட! ஏனென்றும் இங்கே தலைமோகக் கட்டப்பட்டுப் பின்புதான் கொலைபைக் கூடச் செய்யது வழக்கம். சத்தேகமாயிருந்தால் என்னோடு வா. உனக்குக் காட்டுகிறேன்" என்று மறுபடியும் அவனை இறாகப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு நடந்தார் அவர்.

ஒரு கைபில் ஒவியனையும், இன்னொரு கைபில் தீப்பத்த மொன்றையும் பிடித்துக் கொண்டு அந்த மானினைகளைச் சீரே பாதாள அறைவாகி அமைக்கப்பட்டிருந்த பொதுகூடத்தைச் செல்லும் கரங்க வழிப் படிகளில் இறங்கினார் தைகவேழம்பர். அந்தப் பாதாள அறையின் மூடை நாதம் குடிகப் பிடுங்கியது. கொடிய வன் கிவங்குகளான புவி சிங்கங்கள் இருக்கும் பகுதியில் அப்படி நாதம் வருவதுண்டு. சீரே பொதி பாதத்துக் இறங்கிப் பார்த்தபோது

மெய்யாகிய அகலிடத்தில பக்கத்துக்கு ஒன்றுப் புவிசன் அமைக்கப் பெற்ற இரும்புக் கூண்டுக் இருந்தன. கொள்ளி போல் மிள்ளும் சேத்தழற் கன்களுடக் செங்கல்க் கோலங் காட்டும் லாட்ட சாட்டமான வேங்கைப் புவிசன் இரண்டு கூண்டிலும் பசியோடு உவாவித் கொண்டிருந்தன. அந்த இடனில் அவை பயக் கரமாய்த் தொண்டின.

"பார்த்தாயா?" என்றார் தைக வேழம்பர். ஒவியனுக்கு தாக்கு மெய்வன் னத்தில் ஒட்டிக் கொண்டு விட்டது. பேச வரவில்லை. தீப்பத்தத்தைத் தூக்கிக் காட்டிக் கொண்டே கூறினார் அவர்: "அதோ இரண்டு புவிக் கூண்டுக்கும் நடுவே மேல் விட்டக் கவரிக் ஒரு பெரிய இரும்பு வரிசையம் தொங்குகிறது. பார்த்தாயா? அதில் தண்டனைக்குரிய மனிதனைக் கயிற்றின் கைமோகக் கட்டித் தொங்க விட்டு மேலே போய் நின்று கொண்டு இரண்டு புவிக் கூண்டுகளின் கதிலும் இடைக்கப்பட்டுக்கும் இரும்புச் சங்கிலியை இழுத்துக் கதவுகளைத் திறத்து விட்டு விடுவோம். பின்பு புவி களுக்கு விடுத்துக் கொண்டாட்டம்தான். அதோ பார், கதறிலும் எத்தனையோ மனிதர்கள் இங்கு அறித்திருக்கும் கன்குடன் தெரிவிக்கும்" என்று தரைபில் கதறிலும் சிதறிக் கிடத்த எதும்பு கனையும் மண்டை ஒருகனையும் காண்பித்தார் அந்தக் கொடிய மனிதர். மணிமார்பனுக்கு எதும்புக் குருத்துகளின் நெருப்புக் குழம்பு ஊற்றினார் போல் உடம்பென்றும் பயம் சிவிர்த்தது. "உனக்குச் சத்தேகமாயிருந்தால் இதோ பார்! ஆட்களை எப்படித் தலைமோகத் தொங்க விடுவதென்று காண்பிக்கிறேன்" என்று சொல்லித் தீப்பத்தத்தை அவன் கையில் கொடுத்து விட்டுக் சீரே இறங்கி ஆடைகளை வரித்து கட்டிக் கொண்டு மேல் உள்ள இரும்பு வரிசையத்தில் பாதங் களை நுழைத்துக் கோத்தபடி இரண்டு கணம் தாமே தலை சீராகத் தொங்கிக் காண்பித்தார் தைகவேழம்பர். அப்போது தர வானை காட்டி அந்தப் புவிசன் உறுமியதையும் காணிக் கழற்றி அடித்துக் கொண்டு கூண்டிலிருந்து வெளியே பாய முயன்றதையும் பார்த்தபோது ஒவியனுக்குக் குடக் குறுங்கி நடுங்கியது.

ஒரே ஒரு விதாடி அந்த மேன்மையான கை உகனத்திலும் கொண்டு வந்திய ஆசை ஒன்று உண்டாயிற்று. 'அப்படியே தீப்பத்தத்தோடு மேலே ஒடிப் போய்ப் புவிக் கூண்டுக் கதவுகளை இழுக்கும் சங்கிலியைப் பிடித்திருத்து தைகவேழம்பரைப் பழி வாக்கி விட்டால் என்ன?' என்று திணத்தால் ஒவியன், (தெLநம்)

நல்லதையே நாடுங்கள் ஸாவ்லான் உபயோகியுங்கள்

ஆன்டிஸெப்டிக் திரவம்

நோய்ப் பரவாமல்
தடுத்துக் கத்தம்
செய்கிறது

ஹிஸ்டேன் 'ஸாவ்லான்' இல்
கொந்தைகளில் கொட்டத்

செத நாத ஆன்டிஸெப்டிக் திரவம்
வாடித்துத் துதிக்காத
கொந்தைகளில் கொட்டத்
கொந்தைகளில் கொட்டத்

"ஸாவ்லான்" அக் உபயோகிக்காத
தடுத்துக் கத்தம் தடுக்கிறது.
தெவதாருவின் தடுத்துக் கத்தம்
வாடிக்காது. கொந்தைகளில் கொட்டத்

செத "ஸாவ்லான்" தடுத்துக் கத்தம்
வாடிக்காது. ஆன்டிஸெப்டிக் திரவம்
வாடிக்காது. ஆன்டிஸெப்டிக் திரவம்
வாடிக்காது. ஆன்டிஸெப்டிக் திரவம்

இந்தியாவில் கொந்தை
கொந்தைகளில் கொட்டத்
கொந்தைகளில் கொட்டத்

கொந்தைகளில் கொட்டத்
கொந்தைகளில் கொட்டத்

50-55 70

எல்லோரும் நம்மவர்கள்

"ரகு! துடந்தைகளின் மறத்துவிடு. இப்படிப் பதவிப்பதிகாரங்களைப் போல் எத்தனை நாட்கள் வாழப்போகிறாய்? தூய என் மனத்தைக் கல்லாக்கிக் கொள்ளவில்லையா...?" என்றான் ராஜரட்டு. அவன் கண்கள் இவ்வளவு கலங்கிவிடுத்தன.

"ராஜரட்டே! மனத்தைக் கல்லாக்கிவிடலாம். ஆனால் வார்த்தைகளைக் கண்ணாடியாகி விட்டால்..."

"ரகு இப்பொழுதெல்லாம் கத்துவது பேசுவதை விடவும் பழக்கமாகிவிட்டது. கமந்து என் சகோதரி. அவர்மீது எல்லாவது அன்பு வைத்திருந்தேனோ. அவ்வளவு தான் மெதுவும் எனக்கு இருக்கிறது. நீயா! என்னை ஏமாற்றி விட்டாயே!"

"சாமிருவருமே ஏமாருது விட்டோம்" என்றான் ரகு.

"நீயே புறப்படப் போகிறது என்று என் சகோதரி சொல்வ மணி அர்த்தம்.

"ரகுதான் இரண்டாய் வருடம் போட்டிருக்கிற ஏழிலும், கஞ்சை அடித்துச் சாத்தி விட்டு ராஜரட்டே ஜென்மம் பக்கம் வந்து, 'ரகு' ரட்டை

தாவகனெல்லாம் மறத்து விடு. மட்டக்களையுக்குப் போவதும் அடுத்த எடுத்து "என்று கூறி ரகுவினை கைவிட்டு நுழைந்தான். வண்டி சென்னை நகரில் வந்தது. ரகுவினை வண்டி கண்டு ஓடிக்கொண்டு மனதையும் வரைவாதித்து. சின்னம் ராஜரட்டு கண்கள் கலங்கிவிட்டது.

சென்னை நகரம் துக்கமும் தீராததால் மக்கள் வரலாறுகளுக்குப் பிறகு இன்று வன் இலங்கைப் புலகயிரை வண்டிகள் ஓடிக்கொண்டு வந்தன.

காதுமேல் கொட்டை நினைப்பதில் இருந்து மட்டு கவனமேற்றுச் செல்லும் பதில் வண்டி, இருட்டிடாத கிரித்தம் கொண்டு திரைமொக நுண்ணெழிக் கொண்டு வந்தது.

மக்கள் மனத்தில் வீதி இல்லாமல் மனதில் விலகி, விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய பிரபலமானதால் வண்டி வரல் இருந்தனர். இரண்டாய் வருடம் வண்டி சென்றிருந்தது.

தது- ஒரு மூலையில் ரகுநாதன் தனிவாக உட்கார்ந்திருந்தான், அவன் பக்கத்தில் ஒரு கோல்லைப். அவன் முகம் வண்டி முகம் டைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலும், பார்ப்பவ அனாதையும் கட்டிது வந்தீர் ஒரு குழியத்தில் லயித்திருந்தது. அவன் மனம் ஒரு நிமிஷம் இல்லை. மூன்றுப் பிள்ளைகள் மூன்றுக அலிந்து கொண்டிருந்தது.

சுமனுவ திசைக்கும்பொழுது அடிவயிற்றில் நீ கொழுந்து விட்டுப் பிடித்து அவனுக்கு. சாதாரணமாக மறந்துவிடக் கூடியவன்? கமனா? அவன் அடிக்கடி சொல்லு வான்: "எல்லாரும் நம்மவர்கள்; எல்லா ரும் நம்மவர்கள்." இந்த வார்த்தையில் தான் எல்லவையும் நம்பிக்கை அவனுக்கு. அவன் தூய்மையானவன். விவர மனதிலான். அவனுடைய எண்ணச் சுவடுகள் என்றும் அழியா.

ரகுநாதன் சர்வவாசகரையில் படித் துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதுதான் சுமனுவின் அன்னாளுடைய நட்பு சிலைத்தது. அந்த நட்பின் பாதை யிலே சுமனுவும் மெல்ல மெல்ல ரகு நாதனை நெருங்கினான் அதில் ஏற்பட்ட பிரிப்பு நெருக்கம் இருவரையும் இளை யிவிடாத நண்பர்களாகி விட்டது.

படிப்பு முடிந்து பட்டத்தைச் சுமந்து கொண்டு மட்டக் காண்புக்கு வந்தான் ரகு நாதன், படிப்பைப் கொண்டு வந்த வளர்க்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இருக்கவில்லை. கக்குடாவில் இருந்த தென்னத் தோட்டம் ஒன்றே போதும். பத்துத் தவிர்த்து களுக்கு!

தமிழர்களும், சிங்களவர்களும் சோதாரி பேஸ் வாழ்ந்த காலம் ஒன்றிருந்தது! அது பெரு மைப்பட்டுவளையம்.

இடைக்காலத்தில் எழுத்த அர்த்தமற்ற அரசியல்

உரிமை என்ற தச்சப்புகையை மக்கள் என்று மோப்பம் பிடிக்க ஆரம்பித்தார்களோ, அன்றிலிருந்து நாட்டின் இருதயம் பாழடைந்து விட்டது. ஒருவரை யொருவர் கொன்று குவிக்கும் நிலையில் மக்கள் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்தனர்.

இந்தச் சமயத்தின்போது ரகுநாதனின் கக்குடாத் தோட்டத்தில் வந்து இறங்கினான் சுமனா.

அசோக வனத்தில் அழமான மூட்டிய நிலைப் போல், இளவெறி மக்கள் மனத்தில் கொழுந்து விட்டுப் கொண்டு கொண்டிருந்தது.

பொய்ஸ்ஸுவையில் தமிழர்கள் வந்து காலை மறித்து நெருப்பு வைத்து விட் டார்கள், சந்திரவெளியில் சிங்களவர்கள் வந்த காலைத் துப்பாக்கியால் சுட்டு இரண்டு பேர்கள் கொல்லுண்டு விட்டனர். கக்குடாவை அடுத்த பாசிக் குடாவில் வாடி இறங்கியிருக்கும் மீன்பிடி சிங்களவர்களைத் தாக்கத் தமிழர்கள் ஆயத்தம் செய்தார்கள். இப்படி எத்தனை எத்தனையோ?

காத்தேறி வெடிக்க ஆயத்தமாகும் ரப்பர் பழாணிப் போல், வதந்திகளால் வெறியெறி வெடிக்க ஆயத்தமாக இருந்தது மக்கள் மனம்.

இந்தச் செய்கிகள் கக்குடாத் தோட்டத்தில் இருந்த ரகுநாதனுக்கு எட்டியது. தாடு இருக்கும் நிலையில் சுமனா தமிழ்ப் பிரதேசத்தின்குள் நுழைந்தது தவறுதான். வுத்தவன் என்ன செய்வது? எப்படியும் காப்பாற்றித் தானாக வேண்டும். ரகுநாதன் தீவிரமாக போகித்தான்.

சுமனாவும் அவனும் ஆயோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள், இரவு 9-10க்கு வாழைச்சேனைக்கு வருகிற.

பித்தன்

மட்டக்களப்பில் இருந்து கொழும்புக்குப் போகும் ரயில் வண்டியில் கமலா கொழும்புக்குப் போய்ச் சென்றாள். இந்த ஆயோனாக்கும் பிறகு ரகுநாதன் சிறைத் தெளிவு க்பதரன்.

இத்தருணத்தில் தோட்டக் கங்காணி ஓடி வந்து, "ஐயா! கொழும்பு ரயில் மட்டக் களப்பை விட்டுப் புறப்பட்டது. ஒன்றரை மைல் தொலைவில் கண்டவாருங்கள் விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். போட்டி வாகனம் ஓட்டுகிறேன் ஒத்ததற்குடத் கப்பலிவான்" என்று.

"உன்னையாகவா கங்காணிவான்..."

"மேய்வாகவா. ரயில் தீவெதிலுங்கூடச் சொல்லுங்க."

ரகுநாதன் ஒன்றுமே போமோ போகிறதுக் கொண்டு சிலநாள்.

"அப்பும் தமம் தோட்டத்துக்குமே வாரோ கிவ்வைப் பெண் இருக்கிற ஒளித்து கொண்டிருக்கிறார்களாம்... அவளை இன்று ராணுவத்தினர் அப்பறப்படுத்த வேணும்ாம்."

"யார் சொன்னது...?" என்று ரகுநாதன் கோபத்தில் உதறினான்.

"கொடுத்திருக்கிறார் சொல்லுங்கவா..."

"தோட்டத்துக்குள் வராவது துணைத் தாள் கட்டுவதிலேன்" என்றான் ரகுநாதன்.

"ஐயா, போகிறவா எதைமே செய்வாங்க. ஊரை எதிர்த்து நாம் என்ன செயல் முடியும்?" என்றார் கங்காணிவார்.

ரகுநாதன் போகிறான். கங்காணி சொல்வதும் சரிதான். போகிறவாருடைய காரியத்தைச் சாலிக்க முடியும். எப்படிச் செய்வது? ரகுநாதன் கிளவியில் பாரம் ஏதிக் கொண்டிருக்கிறான்.

மீட்டம் குதாவிய அநிச்சலிக் கித்திய கிவந்து சிமிர்ந்தான் ரகுநாதன். ரயில் வண்டி ரகுநாதன் தீவெதிலில் சிறை கொண்டு இருக்கிறது. ரகுநாதன் ரயில் தீவெதிலைப் பார்க்கிறான். ரயில் தீவெதிலை மட்டுமே பார்க்கிறான் உன்னாருமே பார்க்கிறான் கித்திய.

"எங்காரும் நில்லவார்கள், எங்காரும் தம்ம வர்கள்." இந்த வார்த்தைகள் கிழம்புலும் ரகுநாதன் மனத்தில் கரண்டனம். கமலாவு எதிர்ப்பாப்பவனில் இந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவான், என்னை இந்த இதைக் கற்றுக் கொண்டான்? ஏதோதீட்டமா? மூலம்மது சிமிர்ந்தான்! மலாத்தமா எதிர்ப்பிடமா? பார்க்கிறிருந்து எதிர்ப்புக் கொண்டான்...? மலாக்கன் சொன்னது போலக் கவா அவன் அனைத் சொன்னவான்! அவன் மனம் அருகது.

அவனைப் போல் எத்தனை உயிர்கள் இப்படி கன்னுக்குள் அடைபட்ட புலியோ? அவைபாடியும் உன்னதங்கள் கவந்து கதறிக் கொண்டிருக்கின்றனவோ?

தாமதமாகும் ஒவ்வொரு சிமிர்ந்தும் அவனைப் பரபரப்புகின்றனாக்கிவது. ரயில் கிழிந்து விட்டது! கெடு வரி? கமலா அப்படியும் கொழும்பு போய்த்தான் ஆகவேண்டும்.

ரயில் கிழிந்து கமலாவுக்குத் தெரியாது. பிரயாணத்துக்கு ஆவத்தமாக குட்டிகைடன் சதனை தெருவினும் கமலா.

"ரகு! புறப்பட்டவாமா?"

"புறப்பட்டுப் போனதுவா? எதில் எப்படிப் புறப்படுவது?" ரகுநாதன் ரயிலில் மின் செட்டுவது போல் ஒரு கோரினை தோன்றி மறைந்தது. அவன் காலுக்குள் ஏறி உட்கார்ந்தான். மறுபுறக் கதவைத் திறந்துகொண்டான். கமலாவுக்கு ஏதிக் கொண்டு உட்கார். கார் வானுழைகோன பெட்டோரல் தீவெதிலைத் தோக்கிப் பறந்தது. கிழிவிய தயிரர்கள் கட்டம் கட்டமாக சிந்து பெனிக் கொண்டிருக்கிறார். என்ன நிபந்தனை கவந்துக்கொண்டு திற்கிறார்களோ?

புதுகினை எதிரிக் கார் இடது பக்கம் கிழிப்பதும், 'தெரி' என்ற எதிர்த்துடன் தின்றது தவக்குகையும், கம்புகாரை ஏதிரிக் கவன்னம் துத்தாது போர் தின்றார்கள். அதில் புதுகை... "என்ற விட்டு இறங்குகள்" என்றான்.

"ஏன் என்ன வேண்டும்?" என்று கேட்டான் ரகுநாதன்.

சட்டினை துப்புகியெடன் ஒருவன் தெருவி, "உயிர்களை" கொடுத்ததில் இருவரைமே அவ்வாறு பார்க்கிற விட்டு, "யார், சில" புனிச் போல் இருக்கிறதே?" என்றான்.

"இந்தக் கவன் கிழிப் பெண்" என்றான் ரகுநாதன்.

"அவ்வாறு எங்கெட்டித் கொடுத்திருக்கிறோ?"

என்னமாக வேகிவந்து அவன் கார்த்தக.

ரகுநாதன் பதவுமே போகிறான். இந்தச் சமயத்தில் காலுக்குக் கதர்கி தின்ற ரகுநாதன் கார்த்தகன், என்ன ஊமமாக நடந்து காளை தெருவித் கொண்டுக்கிறார். எத்தர்ப் பதனை எதிர்பார்த்திருக்க ரகுநாதன் கன்ன விடுகி் கொண்டிரு. முழு கோக்கனத் தோக்கிக் காளை குட்டினான். காட்பாய்ந்தது. ஒருவன் கவனிக் குத்த தயவால் அடித்தான். "மனார்" என்ற ஒரு சதனை, பம்புகுக் கன்னுடி தோறுகியது. கமலா, "மேடே அப்போ...," என்று உதறினான். கார் கெளுதாரும் போய்கிட்டது.

"தமிழர்களை இப்படி இருக்கிறார்களோ! அங்கே ஊமக்கு என்ன காத்துக் கொண்டிருக்கிறதோ..." என்றான் ரகுநாதன்.

"என்னாரும் நண்பர்கள் எவ்வாரும் நம்மவர்கள், நடப்பதைத் தெற்குக் கொண்டு..." என்றான் கமலா.

கார் புதுகினை ரோட்டில் போடு பன்னிக் கவிச் ஏறி இறங்கி இருட்டுக்குள் பாய்த்து சென்று கொண்டிருக்கிறது.

"ரகு, பார்க்க..." - கமலா உதறினான்.

ரகு, கார்த்தகைக் கண்டான். கட்டுக்குள் கிழிந்து காலைக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது காலை. காலை இருக்க கிளை மூலுவனையும் அருத்திப் பிடித்தான் ரகு. கிழிவெட்டுக் கோக்கத்தில் பார்க்கைக் கட்டத்தது கார்.

"கவனமாகப் போங்கள், ரகு! பார்க்கக் குறுக்கிடும்" என்றான் கமலா.

* சிவகாமசுந்தரி கதர்க்கும் சதிரை பாசனம்.

அன்பு விகிவித்த மறதி

அவனுடைய சிறை காதலனை ஒரு நகரத்திலிருந்து வந்ததான். அவன் அவன் புதிதாகவும், மருமகன் கிடைக்கத் துடிக்க அவன் தன் கவனத்தை அனுப்பினான். அவன் 'அவன் காதலனைப் போலவே' அவன் 'அவன் போலவே' இருந்தான். நான் அவன் 'இருந்ததான்' எனப்போது அவன் பாதகம் தடுத்திட்டான்.

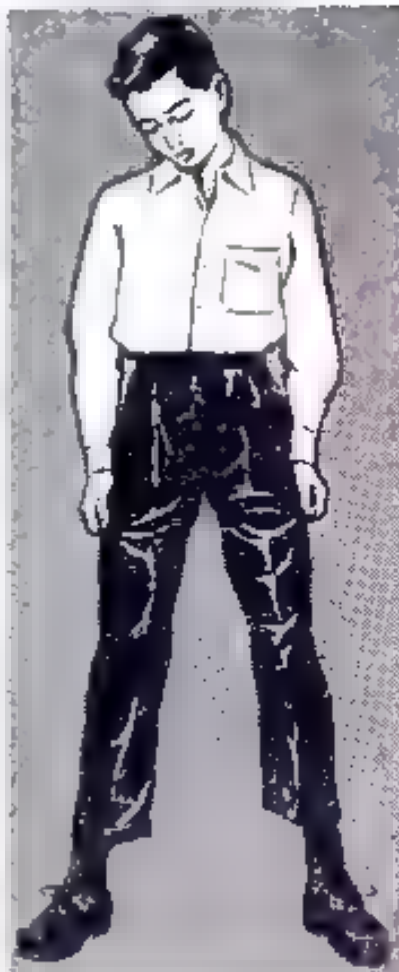
தான் காதலனைப்போது இவன் காதலனை அவன் கித்தான் எனப் போது தடுத்ததான். அவன், பல கவனங்கொண்டு சிறை அவன் தடுத்ததன் காதலனை அவன் கித்தான் போது தடுத்தான்.

தான் காதலனைப் போலவே இருந்தான். நான் அவன் 'இருந்ததான்' எனப்போது அவன் பாதகம் தடுத்திட்டான்.

வெயில் மேல்

எனது முதலியானவன்தான் எனப்போது. அவன் காதலனை கித்தான் போது தடுத்தான்.

'அவன் போலவே' எனது சிறை காதலனைப் போலவே இருந்தான். நான் அவன் 'இருந்ததான்' எனப்போது அவன் பாதகம் தடுத்திட்டான்.

வெயில் மேல் 'அவன் போலவே' எனது சிறை காதலனைப் போலவே இருந்தான். நான் அவன் 'இருந்ததான்' எனப்போது அவன் பாதகம் தடுத்திட்டான்.

www.SAN.166.A.TAM

“யாண்டைப் பற்றிப் பாய் இங்கே. மனிதர்களுக்குப் பயத்தையவை எடுக்கெனும்!” ரகு பானைகளைப் பார்த்தபடி அவர் ஓட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

ஓய்ந்து ஓய்ந்ததைத் தாமத வேகத்தில் போய்க் கொண்டிருந்தது அது. கறுவாக் காட்டின் கமலுதின் வீட்டுக்கு வந்தபோது மணி மூன்று ஆகியும்.

ரகுநாதன் காசா விட்டபுறமி் குறம்பக் கதவைத் தள்ளிக்கொண்டு உயர்வெனச் சென்றான். கமலு அவனைப் பிங் தொடர்ந்தான்.

“கெளதே....?” (யா) என்மெரு சத்தம் கேட்டுச் கமலு திரும்பிப் பார்த்தான். பத்துப் பதின்த்து கைக்காரர்கள் வயிற் கடியுமாக சிலிரின்கள்.

“என்ன வெண்டும்?” என்னுள் கமலு.

“அது யார்?” என்னுள் குயிலின் குருவகன்.

“அது தம்பலத்தான்” என்னுள் கமலு.

“அவன் ஒரு தமிழன்” என்று காதுதென் குருவகத்தான் இவ்வெருவகன்.

கமலு விட்டைத் தாக்கி நடந்தான். அங்கே ரகுவுக் கமலுதின் கண்ணில் ராஜ ரட்டுவார புகித் கொண்டிருந்தார்கள்.

“அவனு! முதலின் சாப்பிடுவதைத் தொவது தா” என்னுள் கமலு.

குயிலும் உயர்வெனச் சென்றான்.

குடாகக் காப்பி வளர்த்த குயிலும் குடித் தான். பிறகு கமலுவுக்கும், ரகுவுக்கும் வெண்மைப் படைய ரொட்டியும் வெண்கலத்த முட்டையும்தான் சாப்பிடத் தொடங்கினர்.

வெளியே ஏதோ ஆரவாரம் கேட்பதாயினால் ராஜரட்டுவாருக்குத் தென்பட்டது. மெதுவாகக் கூக்கலாரும் நின்றுப் வெண்மே கவனித் தான். ஹம்பதக்கு மெற்பட்ட கைக்காரர்கள் அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டிருந்தனர். தெரு வுச்சலில் திறத்தப்பட்டிருந்த ரகுநாதனின் கார் திப்படித்து ஊர்த்து கொண்டிருந்தது.

இந்த கலவத்தனத் கமலுவிடமோ அத்து ரகுவிடமோ ராஜரட்டு குடாகவில்கை. மிஷும் சிதாமைமாக மாடிக்குச் சென்று அங் கிருத்த டெலிப்பாசை எடுத்து விஷயத்தைப் போலிக் கு அறிவித்தான். திரும்பவும் ராஜ ரட்டுக்கு ஏதே வந்து “ரகு சாப்பிட்டு முடித் ததும் எழுந்து மேலே வாசில்கிர” என்றும்.

ராஜரட்டுவாருக்கு விஷயம் புரிந்து விட்டது. ரகு ஒரு தமிழன். அவன் இங்கே தங்கி விருத் திருன். இது கைக்காரர்களுக்குத் தெரிந்து விட்டது. அவர்கள் ஆத்திரம் காசாக் கொண்டு வந்ததை விரி வேறு எதாவது சொல்ல முடியவில்லை. ரகு ஏதே திரும்பத்தைத் விரி மாடியின் குருப்பது எதிரிலுர் “என்ன” என்று தனைத்தான்.

ரகு வயதில் ஒரு டாடகைத் தெந்துடன் மாடியைத் தோக்கிச் சென்றான். கமலு பாத் திரங்களைச் சேர் செரு குடையடித்தான்.

வெளிக் கடவு் கடந்திச் சென்ற கேட்டு, கமலு போய்க் கையைத் திறந்தான். தங்கிப் பத்துப் பதின்த்து ராஜரட்டுவார்க்கு அவனைத் தள்ளிவிட்டு உயர்வென வர துலங்கினர். கமலு தைரவமாக அவர்களை விரித்தான்.

“என்ே அத்தத் தமிழன்? அவனை வெண்கை விடு....” கட்டத்தில் அவா பக்கத்திலிருந்து இத்தக் கேள்வி எழுந்தது.

“முதலின் கேக்க வெண்கை போங்கன்”

என்னுள் கமலு.

கைக்காரர்கள் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்தனர். திடீமை மோசமாக உரு வானபது. கைக்காரர்கள் கமலுவைத் தெட் டித் தள்ளிவிட்டு, வீட்டுவாருளே பாய்த்தனர். வேறி கொட்ட பென் ஸுமிபோக் கைக் காரர்களை எதிர்த்துப் போராடியுள் கமலு. கட்டத்துக்குக் கமலுவை அடைவானல் காண முடியவில்லை. இருந்தாற்போலிருந்து “ஹோ...” அன்னு ரகு....” என்ற கத்தியைக் கமலு ஓட முயன்று டிரைட்டடி வைத்ததும். டிரை விழுந்து விட்டான். கமலுதின் கட்டி மீதிக்குக் கொண்டே கைக்காரர்கள் உயர்வென பாய்த்தனர்.

சத்தம் கேட்டதும் “ரிவாங்கனர” எடுத்துக் கொண்டு ராஜரட்டு மாடியிலிருந்து ஓடி வந்தான். கைக்காரர்களில் சிலர் மாடியைத் தோக்கி ஓடியுந்தனர். அதே சமயம் தெருவின் துப்பாக்கி கரும் சத்தம் கேட்டது.

“போயிடு....! போயிடு....!!” என்ற கருரன் சிளம்பியது. கைக்காரர்கள் அங்கு மிங்கும் பாய்த்தோடியனர். கைக்காரர்களைப் பிங்கொடர்ந்து, ராஜரட்டு முடியும். அங்கே கமலு இருக்க வெண்கத்தித் தோய்த்த கிடத்தான்.

“கமலு.... நங்கி.... (தங்கி)!” என்ற அவதிரும் ராஜரட்டு.

இத்த அவதம் சத்தம் கேட்டு, மாடியிலிருந்து ரகு ஓடியுந்தான். கமலுதின் திவ அவனைத் திடுக்கிட வைத்தது. அவன் வயிற் தில் ஒரு கத்தி பாய்த்திருந்தது!

“கமலு....! கமலு...! என்ன நடத்தித் கமலு....!” என்ற கத்தியும் ரகு.

அவன் கேக்கிக் குப் படுக சொல்வக் கமலு வுக்குக் கடுமியில் அவன் மெக்வ மெக்வச் செத்துக் கொண்டிருந்தான்.

ராஜரட்டு, கிவில்க கைவைத்தபடி பக்கத் தில் உட்கார்ந்திருந்தான். ரகு கமலுதின் கையைப் பித்து அவனது கண்ணதில் அழுத்திப் பிடித்தபடி “கமலு! கமலு!!” என்ற கத்தியும். கமலு திரைக்க ருனெ லும், ராஜரட்டுவாருக் ரகுவுக் அவனைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான்.

“ரகு...!!” கமலு மேல் ஓடக் வரக்க அவழத்தான். “எல்லா...கும் தங்கி.... கைக்க...கைக்க...கும் தங்கி....கைக்க...” அதற்குமேல் அவனாக் போ முடியவில்லை. அவனுடைய கடைசி மூக்க எப்பொழுது பித்தித்து என்று தெரியாது. ராஜரட்டு “என்ே தங்கி!!” என்று கத்தியும். ரகு மென்மமாகக் கண்ணி வடித்தான்.

மிட்டகைப்படி சலிர் அண்டி, குறுகுர் திரைத்திவ வந்து சிவ்ரது. மிட்டகைப்படிப் பும், சிவ்ரம் எட்டு கைத்தாவிருக்கிறது. ரகுநாதன் குவிவம் சிவ்ரத் துப் பாய்வையை வெளியே பட்டறிட்டான். அதைவிட அதில் அடக் உண்ணத்தில் குவிவம் தைந்திருந்தது.

ஆதரவுடன் சீராட்டி ஆஸ்டர்மில்க் பாலாட்டி...

நீங்கள் பெற்ற செல்வம்...அன்பு
வளித்த ஆதரவுக்கு அன்னை முகம்
தோன்றும் ஆரமுதம்...அருமையிலும்
அருமையான ஆதரவுகளால் ஆவ
துக்கே உரிமைகளும்...பென்னுள்
அவளது ஆரோக்கியத்திற்கு ...
ஆஸ்டர்மில்க், ஏனெனில், தாய்பா
லுக்கு திகிலான ஆஸ்டர்மில்க், கிற
குழந்தைகளுக்கென்றே தயாரிக்கப்
பட்டுள்ள தயவு பாதுகாப்பாகும்.

பாப்பாவின் பக்கிளம்
ஜீரண சக்திக்கேற்ற
வாறு தீர்த்திடுவதாகப்
பக்குவப்படுத்தப்பட்டுள்
னது ஆஸ்டர்மில்க். மே
லும், நிரத்தரோகண எத
யடாமை ஈதுகாப்பதற்
கான அநிலப்படி அகல்
சத்து, நவீன கைட்ட
யின் 'டி'வும் அதற்கேள்
கப்பட்டுள்ளன.

தாய்ப் பாலுக்கு நிகரானது

இவ்வாசம்! "ஆஸ்டர்மில்க் புத்தகம்" (ஆங்கிலத்தில்)...குழந்தைப் பராமரிப்பு
ஆல், 50 ந. கப்பல்களுக்கு தயவு ஏற்பாடுகள் இணைத்து வருவது; ஆஸ்டர்மில்க்,
தயார் பெட்டி எண் 2420, சென்னை-2.

OS 6-50-M. TM

தமிழகத் தலைவர்கள்

சுப்பிரமணிய சிவானின் நிருபரூபப் படத்தைத் திறந்து கையப்பின் எங்குமாத லிடம் தரப்பட்டது குறித்து மகிழ்ச்சி.

அந்தக் காலத்திலே சிறைச்சாலைக்குச் செல்ல நென்றும் இப்போதெல்லாமியோல் இங்கே. சேவம் தெய்வம் எங்குமே இங்கே தருகும் உண்டாகும். அவ்வளவு பயங்கரம். அதுவும் சிவானவன் போல் ராஜகத் துறாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டால் கேட்கவே வேண்டியதில்லை.

பாரதிவாசிக் பாடல்வகை ஊர் ஊராகச் சென்று பாடிச் சுதந்திர உணர்ச்சியை ஊட்டி வந்தார் சுப்பிரமணிய சிவா.

பாரத மாதாவையே தமது தெய்வமாகக் கருதி வழிபட்டு வந்தார். பாரப்பாரப்பட்டி லில் சித்தரஞ்சனநாயக் அன்ருவாரக் கம் நாட்டினர் அவருடைய பாரத மாதா ஆசிர மத்துக்கு. தமது இறுதிக் காலத்தில் பாரத மாதாவின் நிருவடிக்கீழேயே உயிரைத் துறக்க வேண்டுமெனக் கருதிப் பாரப்பாரப் பட்டிக்குப் பண்ணமாணர் சிவா. ரவீந்திரன் கொடிய தொழு தோயால் பீடிக்கப்பட்ட அவரை ஏதிலிக் கொள்ளவே மறுத்தார்கள். அப்படி இருந்தும் எதிர்ப்புக்காகக் குறித்து அஞ்சாமல் கட்டைகளில் வந்து நின்று கொண்டார். ரவீக் புறப்பட்டுப்போனும் சமயம், சிவானினுக் உள்செ ஏதிக் கொள்ள முடியவில்லை. அருகிலிருந்த அருமை நண்ப ரொருவர் அப்படியே நுண்டு கட்டாகத் தூக்கி அவரை உள்ளே போட்டார்.

எப்படியோ பாரப்பாரப்பட்டிக்கு வந்து சேர்ந்தார். அங்கே நாம் அமைத்திருந்த

ஆசிரமத்தில் இறுதிக் காலத் தைக் கழித்தார். இறுதி மூச்சுள்ள வரையில் சுதந்திரத்துக்காகப் போராடி சுதந்திரம் வராமலாகக் கவி ளாக் காணாமலே மறைந்து விட்ட தியானி, சிவா.—ஜிவா

தீயினர் ராஜாஜி அவர்கள் வீற்றிருக்கும் அதே மேடையின் உட்கார்த்து பேசும் குற்றத் துக்காக மூதலிக் அகிலருடைய மன்கிப்பை யும் கொடுக்கிறேன்.

இங்கே வந்ததும் வராததுமாக ராஜாஜி அவர்கள் என்னுடைய உடல் நலம் பற்றியும் ஜிவா அவர்களுடைய தேச நிலை பற்றியும் அக்கறைடன் விசாரித்தார்கள். இருவருமே நோய்வாய்ப்பட்டுக் கிடத்தது அவருக்குத் தெரிந்திருக்கலில், அன்புடன் அதுபற்றிக் கேட்டார்கள். இதை சுதந்திரக் கொல் கிறதன் எங்குங் வயதிக் சிறிய எங்களுக்கு வயது முதிர்ந்த இளைஞர் ராஜாஜியின் ஆதி இன்று கிட்டியிருக்கிறது!

தாங்கள் இத்தத் தியானினை நோக்கும் விதத்திலும் ராஜாஜி அவர்கள் உள்ளத்தில் இன்று எழும் உணர்ச்சிகளுக்கும் திறைய வேற்றுமை உண்டா. ராஜாஜி அவர்கள் இத்தத் தலைவர்கள் வாழ்ந்த அத்தத் தலை முறைவரக் கோத்தவர். என் மூன் செ திரண்டு எழுத்திருக்கும் இளைஞர் சமுதாயத்தை நான் கேட்டுக் கொள்வது இதுதான். அத்தத் தலைமுறையினர் நமக்கு வாய்க்கித் தந்த சுதந்திரத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டியது உங்களது தலைவர கடமை. இக்கறைய வானிப் சமுதாயம் விழிப்புடன் இருக்கவேண்டும்.

வெள்ளையருடைய கப்பலுக்குப் போட்டி யாக, அதனிலும் சிறப்பாகக் கப்பலெனட்டி. ராஜகத் துறாகக் குற்றத்துக்காகச் சிறை சென்று செக்கிழுத்த அந்தச் செம்மனின் பெயராகப் பாரத நாட்டுப் போரிக் கப்பல் ஒன்று உடைய் கிழித்துக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்பது என் னுட்கெல் கவவு.

கிரகிதெய அது தா னாக வேண்டும்; அங்கே கங்குலிர நான் பார்க்க வேண்டும். —ம. பொ. சி.

தீயாகத் திருவுருவங்கள்

இந்தக் கூட்டத்தைச் சந்திக்க கண் கொண்டு ஒரு ஊரார் பார்ப்பது எனக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் மிகுந்த சந்தேகத்துக்குள்ளான எனக்கும் ஆச்சாரியாருக்கும் இடையே 'மேயர்' அவர்கள் அமர்த்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது! அதே சமயத்தில் முற்றிலும் மாறுபட்ட கொள்கை புடைசலவர்களைக் கருதப்படும் 'கத்திரிக் கட்சி'வைத் தோற்றுவித்தவரும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவரும் அருகருகே அமர்ந்து அவைளையுடைய மிகுந்த மன மயிற்சீர்தை அளிக்கிறது!

மெய்யிலே நான் இருந்தபோது திரு வி. ச. அவர்கள் காலமான செய்தியைத் தெரிவிப்படுத்தினார்கள். அப்போது நான் படித்துக் கொண்டிருந்த புத்தகத்தில் அதனைக் குறித்து பெண்ணையக் கண்ணீர் சித்தி அன்னாளுக்கு அஞ்சலி செலுத்தினேன்.

கத்திரித்துக்குப் பாடுபட்ட மற்றத் தலைவர்களுக்கும் தமிழ்த் தந்தைக்கும் வித்தியாசமூண்டு. ஏனெனில் புரட்சிமை வளர்த்த போது, திரு வி. ச. கவிமை வளர்த்தார்கள்.

சென்னை தகராட்சி மன்றத்தில் இன்று நிறைவு கைக்கப்படுவதை நான்கு படங்களிலே ஆயிரும் இதே போன்று மற்றத் தேசியத் தலைவர்கள் அனைவருடைய படங்களும் ஒரு மணிமண்டபத்தை அலங்கரிக்க வேண்டுமென்பது என் அவா.

இந்தத் தலைவர்களெல்லாம் விட்டுச்சென்ற காரியங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் நற்பணிகளையே ராஜாஜி இன்று மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். கத்திரிப் போராட்டம் இன்னும் முற்றுப் பெறவில்லை. தமிழகம் முழுதும் அது

தொடர்ந்து நடக்கும். அதற்கு தாமதமொன்றும் இன்று தேவையில்லை. இப்படிச் சொல்லும் போது தோற்குண்டைக் குறிப்பிடவில்லை நான்!

—வி. ச. அன்னாதுரை

இந்தப் படங்களில் உள்ளோரிட மெய்யும் நான் நெருங்கிப் பழகி மிகுக்கிறேன். என்னுடைய அவர்கள் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கொண்டுவரக் கதைப்போல் மற்றவர்கள் மாநிலி என்னும் சொல்வையிலாது. அதற்குக் காரணம் என் மனம் வேறுவிதமான மூக்கிலி சித்திகளில் ஈடுபட்டிருப்பதுதான்.

வ. வே. ச. அப்பா இக்கிவாத்தில் கட்டப் படித்து ஸ்டீன்சு எழுதப் பணமும் கட்டி விட்டார். அப்போது ராஜா திரோகிகள் என்று அவரையும் வேறு சிலரையும் பிரகடனப்படுத்தினார்கள். 'வா' ஸ்டீன்சு எழுத விருந்த அவர் 'அவுட்லா'வாதி விட்டேன் என்று வேடிக்கையாகக் கூறி தரை மார்க்கமாகத் தாழ்நாடு திரும்பினார்.

இந்தப் படங்களில் உள்ளவர்களுள் திரு வி. ச.வைத் தவிர மற்றவர்கள் நாய்கள் எதற்காகப் பாடுபட்டார்களோ, அதைச் சுதந்திரத்தைக் காணாமலே கண்ணடி விட்டார்கள். அவர்கள் பாக்கியசாஸிகள். இப்போது உயிரூடன் அவர்கள் இருந்தால் என்னைப் போல் அவர்களுக்கும் நுண்பப்படுவார்கள். இது எதைப் போலிருக்கிறது என்றால்: மாம்பழம் பூங்கலப் பெற முயன்று அது கிடைக்காத காரணம் என்னவோ வகுத்தம். ஆனால் கட்டப் பட்டு அதைச் சம்பாதித்த பிறகு அது நாய் வெட்டாக, புனிப்பாக இருந்தால் மகிழ் துக்கு எவ்வளவு சங்கடம்! இந்த நிலை மாற வேண்டுமானால் புனிப்பாவிக்கும் அதைக் கொஞ்சு காணத்துக்குப் பழுக்கப் போட வேண்டும், ஒருமூலையில். இதை நீங்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் அர்த்தம் செய்து கொள்ளுங்கள். இதற்குமேல் நான் அங்கப் பற்றி ஒன் தும் சொல்வதில்லை. இது கட்டிக் கூட்டி இங்கிலேய என்று மேயர் நினைத்துச் சிரமப் பட்டுக் கொண்டிருப்பது எனக்குத் தெரிகிறது. —ராஜாஜி

புதுமை பெறுக! இதம் பெறுக!
நுனிமராய் இருங்கள்! நான் முழுதும்!

மணமுள்ள சார்மிஸ் டால்கம் பெளடர்
உபயோகித்ததின் ரீங்கள் பெறும்
உணர்ச்சிகள் இவை. சார்மிஸ் குளுமை
யும் புத்துணர்ச்சியும் அளிக்கிறது...
உன்னத மனோரம்மிய மணம்
கொண்டது.

சார்மிஸ்

உன்னத, மனோரம்மிய
மணத் துடன் கூடிய
டால்கம் பெளடர்!

13. பி. வி. வி. பத்திரிகை இத்தொடரிலிருந்து நாம் சொன்னதுபோல், உலகின் பண நோக்கங்களுக்குத் தூட்டுக்கு ஒருவர் வீதம் முப்பத்தைந்து ஒயிபரப்பாளர்கள் எப்போதும் வந்திருந்தார்கள். இவர்களில் மூன்றாயிரத்து, அநாவது இவர்களை ரெடியோவில் இருந்து வந்திருந்த அமராதங்கர் எந்த நன்மைபுக்கும், பாடுபாடுக்கும் ரெடியோவில் இருந்து வந்திருந்த கவிமுன்னா எந்த நன்மைபுக்கும், ஆம் இத்தொடர ரெடியோவில் இருந்து சென்றிருந்த எவர்கடும், பிரயாணத்துக்குரிய திட்டங்களை அமைத்துக்கொண்ட செவ்வறிவாளர்களையே ஏற்றுக் கொள்வதற்காக, 'இம்பீரியல் ரிவியூ' பிராட்க் என்ற பிரிட்டிஷ் ஸ்தாபனத்தார், இவர்களை எவ்வாறு உலக முழுவதும் பத்திரிகைப் பீதகு இக்கொந்திறும், க்காட்டிவந்திறும், ஸர்வாத்ந்திறும் பவ இடங்களைக் கந்திரிப் பார்த்து திட்டம் கருத்துக் கொடுத்தார்கள்.

உற்பத்தி செய்த உலகின் பல தாடுகளுக்கும் அனுப்பி வரவதால் இது ஒரு முக்கியமான வானிகை தரையாகத் திகழ்ந்தது! பழம் பெருமை வாய்ந்த கப்பல்கள் ஊரின் எல்லைக்குள் அடிகம் இல்லை. ஆனால் தரைத் தின் அருகிலும் சற்று வட்டாரங்களிலும் மிகவும் புரந்த வாயத்த பல எக்ட்டிரர் சான்று களும் இலகியைச் செவ்வகங்கள் தன்விருகிக் இருக்கின்றன. ஆகையால் இந்த தரைத்தின் லு வாரம் உத்தி யிருக்கென்.

நீங்கள் தங்கி வீருத்த இடம் ஒரு புறம் பெருமகனாகக் கிறீர். 'கோல்ட்' என்று பெயர். தங்கமான மணிதீர். எழுபது வயது ஊனியர் ! இத்திரிர் ஊரீட்டித் தீர் மீருத்த அங்கம் மரீயாததும் கோல்ட்டயர். தாங் அங்குடைய வீட்டுக்குப் போய்த் தோர்த்த சமயம், பாஸ்தினைத்திரீருத்த ஒரு பெரிய பத்திரீகாரீயதும் அங்கே வந்து தங்கி வீருத் தீர். திண்தீகாரதும் இரவ் ஒன்பது மணித் தீர்.

புது மாதங்கள்

19. பர்மிஸ்டும் காரம்!

19. பார்மிசித்தம் நகரம்!

СЕМЬ

எனக்காக வலுக்கூட்டப்பட்டிருந்த பிரபலம்தான் திட்டத்தில் கை. இவர்களையும் ஆகிய இரண்டு துறையினையும் சிறப்பு வாய்ந்த பதிகள் வழங்குவதையும் சொல்லு காலையில்தான் ஏற்பாடு செய்து தந்தார்கள். இத்தியானிலிருந்து செல்லும் எழுத்தாளரும் ஒவ்வொருபுறமும் இப்புவாற்றின் கை வளத்தையும் இவர்களின் வரலாறுகளையும் தெரிந்துகொள்வதன் மூலம், இத்திய ரசிகர்களுக்கும் ஆய்வு ரசிகர்களுக்கும் பின்பு நல்லுறவை உண்டாக வேண்டுமென்பதே இத்தகைய திட்டங்களின் நோக்கம். எனவே நான் சொந்த செய்தியாளர்களின் பங்களிப்புத்தாளர்களையும், கைவளங்களையும் சேர்த்துவிட்டு, அங்குள்ள கைகள் கருவிகளின் நல்ல திட்டம் இவர்களிடங்களையும் கைகளையும் பற்றிய போக்கெடுவலாய்வும் எனக்கு விட்டது. பல கைக்கூட்டங்களையும் சேர்த்திரப்புகள் பெற்று தரவர்களையும் வீதிவாய்க்கேள்வோர் காண முடிந்தது. அத்தகைய முக்கிய இடங்களில் ஒன்று பரிசீலனா முறை !

பிரிட்டுனிசியே வண்டலுக்கு அடுத்தபடி.
 யாள் துணித்தொலைவிலும் பரப்பினும் பெரிய
 நகரம் பர்மின்தாம்தான் ! மற்றப் பண்டைய
 பட்டணங்களோடு ஒப்பிடுமபோது இவை ஒரு
 நளின் நகரம் என்றே சொல்ல வேண்டும்.
 என்னிடம் பலவித விபரங்கள் பொருந்தக்கூ

மேல் தங்கப்பர் (கோட்டி). என்ற பிறவரும் பெயர்ச்சி என்ற அந்த எழுத்தாலானும் மாடி யில் என்னுடைய அமைத்து வந்தது இவர்கள்! இதற்குப் பாடல்களையே பற்றி அவர்கள் இருவரும் கூர்வத்தோடு கேள்வி மேல் கேள்வியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அந்த இடைவெளி இரவுகள் மறுக்கவே முடியாது! ஒரு வான் இரவு 'நடுக்கு' மொழி யுண்டாகியது திப்பாடல்களின் அவர்கள் இருவர் இவ் குரலின்களாக எவர்கூடப் பாடிச் சாட்டியிருக்க. அதோடு பிறந்ததெனில்! தம்முடைய துதிப் பாடல்களில் குறைந்தது ஆரேம் ஆண்டுகளுக்கு முந்திய பாடல்கள் ஒரு பாடல்த் தேர்ந்தெடுத்து நான் பாடிய காட்ட வேண்டும் என்று என்னை வற்புறுத்தி னார்கள். பிறகு கேட்டேன் 'செல்லுமா! தமிழ்ச் சொற்களுக்கு அப்பால் ஆறுவீரம் மைக்கல் தனின் பிழைக்கும் என்ற துணியையே ஆக்டர் கருதியாகக் கொண்டு "செல்லுமா மடக்கியே" என்ற சம்பந்தித் தவிராததைப் பழத்தக்க ராகம் என்ற பன் குறைப்பாக எத்தனாயேன் ராகத்தில் 'நின்று நின்று' செல்வோம்!

என்று உடய சொந்த அனுபவங்கள் ஒரு புறமிருக்க, டய்மிட்ரம் சொந்திக் பொது

பிரித்தானிய அரசுப் பேரவைத் தலைமை

சிறப்புகளாகிய மிகவும் மூக்கியமானது அங்கே உள்ள கேக்ஸ்பிரிஸ் நூல் நிலையம்! ஏறத்தாழ மூப்பத்தையாவிரும் புத்தகங்களுக்கு மேல், கேக்ஸ்பிரிஸ் சம்பந்தமான நூல் கையெழுத்து இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள்! இன்னும் சேர்த்துக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள்! அந்த இலக்கிய ஆர்வத்தையும் தீர்வாகத்தையும், அவர்களுடைய செயலாற்றும் நிறையவும் எப்படியும் புரளுவது! ஆங்கிலேயர்களின் உயர்ந்த கேக்ஸ்பிரிஸ் பற்றி அத்தனை நூல்கள் எழுதப்பட்டு அத்தனை பாதுகாப்புகளோடு வைக்கப்பட்டு விடுகின்றன!

'தகர மன்றம்' என்ற கட்டடம் ரோமா புரியின் சிற்ப முறையிலே உருவாக்கித்திறை ஒரு பெரிய இசை மண்டபம்! இங்குள்ள 'ஆர்கை' என்ற மிகப் பெரிய சங்கீத வாத்தியத்தின் புகழ் இங்கிலாந்து மூலதனப் பரவி விடுகிறது! சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஒரு பெரிய இசைமேதை இந்த வாத்தியத்திலேதான் பல அநியை சாதித்தியங்களைப் புனைந்தாராம்! அந்த வரலாறும் அங்கே இருக்கிறது.

பரிசுத்தமும் தகராண்மைக் கழகத்தின் மன்றங்களோடு 180 அடி உயரத்தில் கம்பீரமான உயர்ந்து நிற்கிறது. அங்குள்ள ஒரு திறந்து கோனில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் கட்டடக் கலைக்கு ஒரு சிறந்த சான்றுகளைக் கொடுத்து நின்றது சாளரங்களோடு கட்டித் தருகிறது. பிளூவிய நீதிமன்றமோ அழகிய வேலைப்பாடுகளுக்கு உரிய மர கிதாஸத்துடன் சிற்பக் கலா உலகம் தகர சித்திரத்ததைச் சித்திரிக்கும் ஓவியக் கண்ணாடிச் சாளரங்களும் கொண்டதால் ஒரு பெரிய கலை மாளிகை வாய்க்கிறதே!

இந்த தகரத்திலேயுள்ள பெரிய காட்சிச் சாலைகள் பற்றிக் சொல்வ வேண்டாமா? இங்கே பிரிட்டிஷ் பதவிகளின் வகைதொகை

களை விரிவாக வரிசைப் படுத்தி அணி அணிவாக வைத்திருக்கிறார்கள். 'அர்ட் காலரி' என்னும் கலைக்கூடம் ஒரு அரிய பண்பாட்டுக் களஞ்சியம்! உள்ளே நுழையும் போதே மூகப்பில் சங்கைக் கல் விசேட ஒரு சாணம் எழுதி நிறுத்தி விடுகிறார்கள். இரண்டாவது உலகப் போரின் போது 1940இல் தவிர்பர் 888 தேதியன்று ஒரு பெரிய குண்டு வீழ்ந்து பழைய கலைக் கூடங்கள் எல்லாம் அழிந்து போய்விட்டன என்றும், காட்சிப்பொருள் களுக்கு மட்டும் எவ்விதமான சேதமும் ஏற்படாத வாயு அவற்றை மூன்று கட்டிலே அப்பதும்படுத்தி வைத்திருந்தார்கள் என்றும் இந்தக் கலையெட்டு

சொல்லுகிறது! புத்தத்தின்போது பொது மக்களுடைய உயிரைப் பாதுகாப்பது பொய்கலை கலைப் பொருள்களையும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதின் அவர்களுக்கு அத்தனை ஆர்வம் இருந்தது!

இதே கலைக்காட்சிச் சாலைவேதான் கோதால்டர் வைரத்தின் போய் ஒலிதையும் காட்சிப் பொருளாக வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலுள்ள சித்திரக் குறிப்பு பலவிதமான கற்பனைகளுக்கும் கூட்டம் தருகிற முறையிலே ஒரு கதைக் குறிப்பாகவே இருக்கிறது. அந்தக் குறிப்பின் கருக்கத்தைப் பாருங்கள்!

புராணப் புகழ் பெற்ற இந்திய நாட்டின் கோதால்டரானது நுனியில் முகவாயர்களின் பொக்கிஷங்களோடு 1304 வரை இருந்து வந்தது. பின்னர் 1738இல் நாகரிகமான இதேக் கவர்ந்தார். மேலும் இது காயும் என்றது. பின்னர் 1713இல் தப்பி ஓடிய மன்னரோடு இந்த வைரமும் காதலன் சென்றது. 1849இல் பஞ்சாப் பிடிபட்ட பிறகு, இந்த வைரம் கிங்கடாரியா ராணிக் குப் பிரிாக் வழங்கப்பட்டது. 1882ஆம் ஆண்டில் கிங்கும் சாலை பிடிக்கப் பட்டது. மூலப் 181 ஈரட் கனவில் இருந்த இந்த வைரம் புதிதாகப் பட்டை பிடிக்கப்பட்ட பிறகு 1882 ஆகத் தெரிந்தப்பட்டது. 1927இல் பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு மருதம் செய்த பொது அந்த மருதத்தினைப் பறிக்கப் பெற்றது. இன்றையும் அவிவிடுத்து அணி செய்து வருகிறது கோதால்டர்!

இந்தக் குறிப்பைப் படித்தவிட்டு அடுத்த வைரத்துக்கு வந்தேன். அது யூனிக் என்ற வைரத்தில் போய், 51 ஈரட் கனவானால்! ஈன்பு அரசி காதலியும் பின்னர் பிரெஞ்சு அரசி யூனிக் அணித்திருந்த இந்தப் புகழ்பெற்ற வைரம், இப்பொழுது பிரெஞ்சு கெய்க்காரின் உடைமையாகத் திகழ்கிறது.

இந்தப் போலி வைரங்களைத் தவிர, பர்மியற்றம் கலக்காட்சியில் நான் பார்த்த சித்திரங்கள் எல்லாம் உண்மை வைரங்கள்; கிவமதிப்பற்ற இரத்தினங்கள்! இவற்றில் ஒன்று, பிரெஞ்சு ஒயிவர் வெர்னெட் என்பவர் வரைந்த ஒரு துறைமுகக் காட்சி. பிரான்ஸ் தேசத்தில் அரசாண்ட லூயி மன்னரின் கட்டளைப்படி இந்த ஒயிவர் துறைமுகக் காட்சிகள் பலவுற்றதை நினைவரமாக வரைந்து கொடுத்தாராம். அந்த உற்சாகத்தில் மேலும் பல ஒயிவர்கள் வரைந்தாராம். அப்படி வரைந்த சித்திரங்களிலே ஒன்றுதான் இது. இந்தப் படத்தில் பனிப் படகத்துக்குள்ளே சிறிதவன் கண் விழித்து வருவதை எழி துணர்ச்சியோடு வரைந்து காட்டி விடுகிறான் அந்த அற்புத ஒயிவர்! கடற்கரையிலே ஒரு மோட்டை, அதன் அருகில் ஒரு கப்பல் நிற்கிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் ஒரு சிறு படகு. அதைப் படகுக்குச் சற்றுத் தொலைவில் படகோட்டிகள் பெருகு. பின்னாலே கோடு குடுத்து தெருப்புக் காம்பிரெர்கள்! பனிப்படலம் காட்சி முழுவதையும் போர்த்தி நிற்கிறது. நீய் திறமும் எரும் பச்சை நிறமும் சேர்த்துக் காட்டியும் வரணத்தையும் பின்னணி யிலே காட்டி நிற்கின்றன. இந்தப் பரிசு தியக் கரும் பின்னணியின் கிழே, கடியிலே, சிவப்பு அரணத்திலும் தெருப்பைக் கொழுந்து விட எரியும்படி மூட்டியிருக்கிறான் ஒயிவர்! தன்னுடைய சென்னிற நாக்குகளை நீட்டிய வண்ணம் இந்தச் சுடாத வரண தெருப்பு இருநாறு ஆண்டுகளாகப் புகழ்பாடும், வியா மல், அனீதும் விடாமல் கண்க் கணவாகச் சுடர் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வண்ண ஒயிவத்துக்குள்ளே!

எனக்கு மிகவும் உகப்பாக இருந்த இன் மெருகு சித்திரம், கிவியரம் காரில்ஸ் என்ற ஆக்ஸிலேய ஒயிவர் 1818ம் ஆண்டில் வரைந்த 'வழியனுப்புதல்' என்ற ஒரு சித்திரம்! அது சொல்லும் கதைகளைப் பாருங்கள்:

விராமத்திலுள்ள தனது தாய் வீட்டுக்குப் பெறு காலத்துக்கால வந்த மனை பிரசவம் ஆன பிறகு அப்பெருந்து தனது வகைமுற்றதை யோடு புறப்படுகிறான். தாய் அவளை வழி யனுப்பி வைக்கிறான். இதனால் கனத். படத்திலே நதி குகிறது. படகுப் புறப் படத் தபாராக நிற்கிறது. கரைவீல் மனரின் தம்பியும், வயதான தாயும் நிற்கிறார்கள். அநிலே காரர்கள் வீட்டு ரூபாய் நிதிக்கு. பாரன் கனியும் கண்களோடு! படகிலே மகளுக்கு அருகில் அவளுடைய கணவன் நிற்கிறான். பாட்டி தன் பேரக் குழந்தையை மனரின் படகோடுத்துக் கொண்டு அவர்களே வழி யனுப்புகிறான். கணவனுடைய மனரின் தாரக் கனத். காரவீன் பின்னணியில் வயல் வெளியும் கனத்து மேலும்! மூப்பத்து தான்கு அங்குல அகலர், நார்பத்துமுற்றரை அங்குல உவரத்தில் காட்டி தருகிறது இந்தப் படம்! அது சித்திரிக்கும் உணர்ச்சியின் பரப்போ என்றால் அங்குலங்களை வெல்வாய் வட்டத்து! தாயுள்ளத்தின் எக்டிவற்ற வசத்தை, அதன் அவகிவா உணர்ச்சி

செல்லியல் பிரபல கனட் டாக்ட ரான திரு ச. வி. பூதிவாஸாச் சாரியாரின் பேத்தியும் கலகத்தா றொருவரின் இன்ஷ்யூரன்ஸ் திரு ச. செ. பூதிவாஸன் அவர்களின் புதல்வியுமான குமாரி சித்ராவின் பரத நாட்டிய அரங்கேற்றம் சபே பத்தில் கலகத்தாளில் திரு ஆர். சபேன் அவர்கள் தலைமையில் சிறப்பாக நடந்தது. ரசிகப்பெரு மக்கள் குமாரி சித்ராவின் பரதநாட் டியத்தையும் அவரது குரு திரு மரு தப்பிசேனை அவர்களின் நடனவாகத் தையும் பெருவாகப் பாராட்டினர்.

அவகை, வரணச் சட்டத்துக்குள்ளே பிடித்த துத்திவிட்டது. இருநாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த ஓர் ஒயிர் இது! கலியமறு நிரம்பிய இந்த தேர்த்திவான காட்சிகளையும், விவாபாரப் புறப் நிரம்பிய பர்மியற்றம் கனட் விதிவையுட ஒரு நான் முழுது. அதற்குப் பார்த்துவிட்டு மறுதான் காட்சியில் 'ஸ்டிராப் பார்ட் அபரன் டவன்' என்ற அகில உலகப் புழற் கொண்ட விரா மத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டுடன், கண்டவி விழுந்து என்பது கைய் துரத்திதின்ன கவிஞர் பிறந்த அந்தக் கிராமத்துக்கு அவரது இயக்கியச் செய்வதிலே மனத்தைப் பதி கொடுத்தவர்கள் ஆவிரக்கன்களில் விதயம் செப்து அவருக்கு அஞ்சி கொடுத்தி வருகின் றனர். உலக மகா கவிஞராகிய ஜேக்ஸ்பியர் பிறந்த னர்! அகலவா அது! (தொடரும்,

பெரிய இங்கிலாந்து
யான்கள்
விருப்பங்கள்

மாலா
கண்மை
கும்கும்காந்தி

மாநகரின் அழகிய ஒள்கள்
ஆ. மணலாம்பலுக்கு மருது.

அநுமகரத்வஜா

அப்துல மகரத்வஜா
சக்தி வாய்ந்தது

சத்தமான அப்துலாத் தங்கத்
தினம் மிகவும் சிறிய அளவில்
ஆனால் பிரமாத சக்தி வாய்ந்த
தாது உபயோகத்திற்கு மிகவும்
தயாரிக்கப்பட்டுப் பிறகு மாந
கர வடிவம் ஆக்கப்பட்டிருக்க
ிறது. உபயோகப்படுத்தற்கு மிக
வும் வலம். மற்ற மகரத்வஜா
வை விட சக்தி வாய்ந்தது.

0x0

14 மாத்திரைகள்

ஒரு அடியில் இருக்கின்றன
(7 மூல அளவுகள்)

0x0

பெங்கால் கெமிகல்

கங்கா - பம்பாய் - காளையூர்

கெமிக்கல் ராஜ்ய அப்துலாத் தங்கத்

ஆர். எல். கெமிக்கல் கம்பெனி
பெ. பதன் தெரு :: சென்னை-1

ஆதிர ராஜ்ய அப்துலாத் தங்கத்

சத்ய ராஜ்ய ராஜ்ய பார்மலி
கூர் தெரு, கிழவனாபுரம்-1 & கிழவனாபுரம்

K. RADIO

கிரெப்ட்
ரேடியோக்கள்

கிரெப்ட் ரேடியோக்கள் ;
கிரெப்ட் ரேடியோக்கள் ;
கிரெப்ட் ரேடியோக்கள் ;

கிரெப்ட் ரேடியோக்கள் ;
கிரெப்ட் ரேடியோக்கள் ;
கிரெப்ட் ரேடியோக்கள் ;
Sole Concessionaries : BANSAL RADIO
CORPORATION OF INDIA, DELHI-6

அழிவு:

என் விண்ணாக்குக்
கடன் கொடுத்தவர்
கணம்சை என்னை
ஒட்டில் வந்து சந்தித்
தலும்! என்ருகும்
நினைவு கடன் சீதலை
யாக இருக்கிறது!

பெரியவர்: என்னிடும் என்
மனைவிகிடும் தருந்து
வேற்றுமை ஏற்படுவது
இல்லை.
மற்றவர்: அப்படியா?
சித்சைர்யமாக இருக்கிறது!
பெரியவர்: சித்யம் நான்
என்கிருந்தது வெளிப்படு
வதில்லை.

என்னப்பா டாக்ஸர்!
போலீஸ் காரன் மேல்
இடித்து விட்டுத்தலைதெறித்
தம் போகிறாயே!"
"முன்னாடி இன்னம்மெக்டர்
மேல் இடித்ததை நிங்கள்
பார்த்துக்கவிலையா?"

"நான் தினம் மாம்பலைம்
போகிறேன்! ஒரு நாள்
கூட பஸ் டிக்கட் வாங்கி
எனது திட்டப்பாது!"
"அது சட்ட விரோதமாச்சே!"
"என்னய்யா? நடந்து
போவது சட்ட
விரோதமா?"

நமில் பிரயாணத்தின்
மொது:
கணவன்: தீ கம்ப ஒட்டி
இரும்பு பீரோனையையும் எகாண்டு
வக்குடு ந்தான் சசனாதியமாக
இருக்கிறதும்!
மனைவி: என்ன இது பரிசுதம்?
கணவன்: பரிசுதம் இல்லை!
அதுவே தானே கம்ப டிக்
கட்டை ரயில்வா
வாத்திருக்கென்!

அறையில் பூ மணம் வீசியது. அந்த மணத்துக்கு உள்வந்ததைச் சுண்டி இழுத்து விடும் சக்தி அநீதமாகவால் என் உள்வரும் சுவனமுற்றது. அறையில் என்னைப்பற்றி வேறு பாரும் இல்லை. நான்கு அங்கு துறைத்து இன்னும் மூன்று நிமிஷங்கள் மூழு சாகக் கடக்கவில்லை. மணம்மிக்க அந்த அறையுக்குப் பிடித்தது. ஆகவே வேகத்தில் உள் துறைத்து அதுப்பின் வேகத்தைத் தணிக்கக் கட்டியில் கட்டையைச் சாய்த்தவந்தான்.

கட்டியிலிருந்தபடியே புரண்டு வண்டிச் சுழல விட்டதில் என் தலக்கு நேராகச் சுலரில் ஒரு பெரிய புரை போதும் சிறிய மாடம் போதும் விளங்கிய இடத்தில் ஒரு கருள் பழம் பூ கிடந்தது தெரிந்தது. ஒரு மூலம் சுதம்பந்தான்; பழைய சுதம்பம். ஆவியும் அதன் மணம் புதிதாக உருவாகிக் காதலில் வந்தது. பழைய காதலைப்புகுதாக்கி, பழைய அறையில் புதிய சோனையை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தது. நான் அங்கு துழைவதற்கு மூலம் அந்தப் பூ அங்கே மணத்துக்கொண்டு

யானிடமும். மற்றப்படி ஸ்டாலினே இருக்கிற தெல்லாம் நீக்க சாப்பிட்டு மாநிலி ஒன்றும் இருக்காதுங்க, சார்!"

நான் போகிறேன். இரவு ரவியில் வந்த அதுப்புக்கு ஒரு மணி நேரமாவது தூக்கிழை வேலை போல் தோன்றியது.

"நமக்கு பிளீஸ்ஸா சார்?" என்று அவன், தடம் முறிதியும் மாறி.

"நமக்கு சரி, எங்கிலும் சரி. பிளீஸும் ஒன்றும் கிடைவது, எங்கள் கம்பெனிப் படம் இந்தப் பக்கங்களில் ஒடுகிறது. எங்கள் பிரதிநிதிகள் இவையுடன்கொரர்ஷன்க் உள் வானிக்க வந்திருக்கிறார்கள்; நான் எங்கள் பிரதிநிதிகளைக் கண்காணிக்க வந்திருக்கிற இன்ஸ்பெக்டர். இந்த காரியம் எங்கள் படம் ஒடுகிறது."

"ஒரு வாரம் தங்குவிடுவோ, சார்?"

"ஒன் அறதும் துண்டலாகலோ அதிச மாகலோ தங்கக் கூடாது?"

"நல்லா தங்கலாம். போததுக்குக்கார உக்க படத்துக்கு ஒரு பால்..."

"ஓ! அதென்னென்ன தருகிறேன்...சரி! இப்போது சாப்பாடு சீப்பாடு ஒன்றும் வேண்டாம். ஒன்பது மணிக்கு வந்து கூப்பிடு. அதை வரை நான் கொஞ்சம் தூக்க வேண்டும்!" என்றேன். அவன் சரிபெற்று சென்றான்.

மனோம்

வை.சுப்ரமணியம்

இருந்திருக்க வேண்டும்; வானுமற்ற அந்த வெற்றிடத்தில் வீசிய அந்த மணத்தைக் கொண்டு அந்த அறையே அப்படி ஒரு கவாசம் வீசிக் கொண்டிருந்ததோ என்று நினைத்தேன். இப்போது என்னுடைய நுழைவுக்குப் பிறகு நான் கிறும் கவாசமே அப்படி மணக்கிறதோ என்றும் ஒரு சிறு பிரமை தட்டியது.

அறையில் நிறம் விழுந்தது. திரும்பிப் பார்த்தேன். விரைக்க வந்த ஆள் என்று தெரிந்தது. அது நெற்றியில் எழுதி ஒட்டாத குறையதான். அறையின் கிடைக்கும் மங்கலாவது தான். அவனது நிறம் மட்டும் கறுத்து, நீர்க்கமாகச் செதுக்கியது போன்று என் கட்டி தூக்கும் அவன் காலடிக்குக்கும் இடையே திணு கிடந்தது.

"சாப்பாடு கொண்டு வரவாமா, சார்?"

"அதற்குள் என்னப்பா சாப்பாடு? ஏதாவது டிபன் இருந்தாய் கொண்டு வாயேன்."

"டிபன் சொல்லி வச்சிருந்தாய்தான் சார் கிடைக்கும். ஆறு மணியோட வானி

நான் உள்வந்த மூல மூலத்தேன். சுதம்பம் மணத்தைத் திறக்கமுயன்றது. இந்தப் பழைய சுதம்பம் நெற்றியை வண்டியில் பிரயாணம் தொடங்கிய போது புதிய சுதம்பம் மணத்த ஒரு சிறு சப்பவத்தைத் தன் மண இழை வளால் கட்டிக் கொணர்ந்து என் மணத்தைப் பிணைத்தது.

கொலமுத்துரிக் நான் வண்டி ஏறினேன். வண்டி புரப்படுகிற அவசரத்தில் ஏதோ கிடைத்த இடத்தில் அமரலா மென்று இடத்தைத் தோட்டம் விட்டேன். ஒரு பெரிய குடும்பம் எதிர்ப் பெருக முழுதும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தது. நான் தின்றிருந்த பக்க மாக் துண்டம் ஓரம் பார்த்தபடி ஒரு பெண் உட்கார்ந்திருந்தாள்.

"இந்தப் பக்கம் வந்து விடேனப்பா. அவர் உட்கார்ந்து கொண்டேன்" என்று அந்தக் குடும்பத்தின் தலை பிளாஸ்திருந்த ஒரு பெரிய அம்மான் சொன்னதும், அவளது வார்த்தைகள் முடிவுமுன்னரே அந்தப் பெண் இடம் மாறி விட்டாள்.

இடம் கிடைத்ததுக்கூட எனக்கு யோசனை யாக இருந்தது. அவர்களுடைய சுதந்திரத்

திக தலைநிலையாதிர் அங்கே உட்காராமா, வேண்டாமா என்று நினைத்தபோது அந்தப் பெரியம்மாள், "பரவாயில்லை, நீங்க உட்காருங்க. எங்கே பிச்சை மாநிலி வயசு உங்களுக்கு..." என்று. ரயில் உபயோகம் இது. ஆனால் உண்மையான உபயோகமேயுடையதான். உட்காராத பிறகு துள்ளியும் தண்ணீர் தீட்டி வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

பொட்பாரம் முழுதும் ஒரு நிகரம் காட்டி போக தொத்தமணித்துக் கொண்டிருந்தது. ஊரிலும் பார்த்தாலும் ஒரு வேலையான இயக்கத் தன்மை பதிர்ச்சிபட்டது. குறுக்கும் நெடுக்குமான இடங்களில் உலகில் கொண்டிருந்த தனார், சந்தைக்கெல்லாம் ஆர்ப்பாட்டி துடை இளம்பிவிட்ட போதும் ரயிலுட்கூட அந்த கூடுகளிலே வெம்பியவர்த் துடித்துக் கொண்டிருந்தது போன்ற பரபரப்பு. இந்தப் பரபரப்புக்கு மற்றவர்கள் தங்கள் பங்கைச் செலுத்தி வந்தது போலப் பூக்கிரகம் ஒருவர் மூலம் தன் குரல் எழுப்பி தடை போட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவனது தடை அவர்த் தடை; குரலும் மாத்திரையாகக் காண்பிட்டு ஒலித்தது.

"இங்கே கொண்டாட்டம்!" பெரியம்மாள் தன் உயிரை இளங்குழந்தை தீட்டிக் கொண்டிருந்தாள். என் எதிர்ப்புத் தோல், எட்டியச் சிப்பறம் முதலாக முடிந்த மட்டும்தான் நிமிர்ந்திச் சாய்ந்துப் பெரியம்மாளுக்கு இடம் விட்டாள். அந்த மூகம் பெரியம்மாளைச் சீர்தத்துக்குப் பின்புலம் மறைந்திருந்த ஏதப்பிட்ட இடைவெளியில்தான் என் பார்வையிலே பட்டது. என் முகத்தின் ஒரு கோதி விரி மறைந்து கொண்டாடப் போக இருந்தது. முகத்திலேயே அந்த முழுச் சோதிபுறம், அவ்வது அந்தக் கண்கள் இரண்டிலும் போது தோன்றி இமை மூடிய பிச் மறைந்ததொன்றும் மாய ஒளிவா?

உள்மே எதப்பம் மறைத்தது - வண்டியின் தனிக் என்னுள்ளேயுமுதான். அந்த முகத்தின் தனிசந்தைக்கு அடுத்துப் பூ மானும் பரவிய, என்னுள்ளும் என்னவென்று புலியாத ஓர் அலு பவத்தின் இறங்கியது. இரண்டு முகங்கள் தாக்கு எண்ணாவின. நானு அந்த டிக் கெட்டுவனில் ஸ்ரண்டு குழந்தைகள்; இரண்டு இரண்டும்கெட்டாக்கள், நானு தலைகிதும் பூ ஏறியது. காக்காரத் தலைப்பில்தேயப் போன அம்மாள், "என்மம்மா, நீயும் பூ வலக்கடம்பென். வாக்குறேன்" என்று.

"வேண்டாம், அம்மா!" என்றான் எதிர்ப்புப் பெண்.

"பூ வக்கட என்னு சொல்லுக் வேண்டாம் என்று வாராவது-அதுவும் உலகில் பொண்ணு-சொல்வாங்களை? நீ என்மம்மா இப்படி இருக்கே? உலகில் பொண்ணு தானே நீ! எட்டிக் கொடு! தனியாப் போய் போக இருக்கே! இப்போ, வாராவது வகுவாங்களை வண்டி செம்பததுக்குள்ளே? இத்தரப்பா, இன்னும் ஒரு குழம் எதப்பம் கொண்டாட்டம்."

அவர்கள் குழம்பத்துப் பெண்தான் அவளும் என்ற என் இயல்பான நிலை அதுபட்டது. வணக்கத்தை திருப்பாதிருந்தாலும் வதானை உலக செல்வ?

சென் விதாவுடன் எதிர்த்தே அந்தப் பெண் பதிக் சொன்னாள்: "வாராவது வகுவதத் துள் வண்டி செம்பி விட வேண்டுமே என்று தானாய்ம வேண்டிக் கொண்டிருக்கிறேன்." பேசக் கூடக்கிடப் பதிக் அழுங்கிவிடக் கூடா தென்றே, அவசியமற்றதானப் போய்க்விடக் கூடாதென்றே நினைத்துச் சிறிது அழுத்தியே பெரிய மாநிலிக்குத்தது அவள் பெரிய மூதா.

பூவா அவள் தலைவிலே வலத்துக்கொண்டே, "அதென்னவயம்மா ஒரு பொருட்பாட்டிற! விட்டா விட்டா செம்பி வந்து விட்டே!" என்று கேட்டான் பெரியம்மாள்.

அந்தப் பெண்ணின் மூகம் மாறியது. அவள் உலகம் ஏதோ வேதனையைத் தாங்கிய ஒரு குடமாக இருக்க வேண்டும். அதன் அகி மோதல் போக ஒரு வணம்தான் அவள் முகத்தின் அந்த மாறுதலை உருபுலக்கியது. "விட்டா விட்டு நான் போக விட்கு! விட்டா விட்டு நான் ... எப்படியென்று சொல்வது.... தாத்தப்பட்டுடன் என்று சொல்லிவிட மனம் இடம் தரவில்லை. ஆனால் அந்தச் சமயமானதுதான்..."

பெரியம்மாளைக் குகப் பாகம் ஆவல், ஆதல் என் இரண்டையும் பங்கு போட்டுக் கொண்டிருந்ததுக்குத் தலைவிலே பட்டபுத்தது.

"என்மம்மா சொந்தே நீ? வயசும் பெண்ணுவிருக்கே. என்னமோ பெரிய பாரத னாக இருக்கும் போக இருக்கே நீ சொல்வ வதெப் பார்த்தா? எதிர்ப்புக்குக்கே நீ? இப்ப எங்கே செம்பி விட்டே!" பெரியம்மாளைக் ஆவலும் பார்த்தாள், அப்போதைய அவசர மான பதிலைத் தனிக் அந்தப் பெண்ணிடமிருந்து அவள் பிறந்தது மூகம் உலக வய சனதையால் பிழங்கிவிட வேண்டுமென்ற தானமும் ஏதப்பியிருப்பது தெரிந்தது.

"என் வயசுதான் எங்கு எதிர்ப்பாக முனித் தது. அம்மா! நான் இதோ இருக்கிற உலக போக குழந்தைகள் மாநிலியே இருத்திருக்கக் கூடாதா என்றுதான் இப்போதுகூட நினைக்கிறேன். இதோ இந்தப் பெண் மாநிலி நான் ஏதெட்டு வயசாக இருக்கும்போது ஒரு குழம்பத்திலே குழந்தை தாக்கி வலத்துக் கொண்டிரு வேங்க்காரப் பெண்ணாகச் சேர்த்தேன். எனக்கு வேறு நாதி வெடயாது என்ப தற்கு இன்னும் விவரம் வேறே சொல்வ வேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன். பத்த வருஷங்கள் அந்தக் குழம்பத்திலே வேங்க்காரப் பெண்ணேயே இருந்த ஒட்டிக் கொண்ட பிறகு இப்போது வாராக்கும் தெரியாமல் வண்டி ஏறி ஓடி விடுகிற நிலைமை ஏதப்பி விட்டது..."

"அதுதான் என் என்விறேன்? அன்னிவிடா, திருக்கிவா? அப்படி வேண்டாம் கூட நீனம் காட்ட வேண்டுகட்டம் தெரியவில்லை. வேங்க்காரியா இருத்தென்று சொல்வது இருந்தா உலகிலே ஒரு எதாதுதென்னுள்ளே கடைசிக் வகையிலே தலைநிலிக்குத்திருப்பென்..... ஏன் இப்படித் துண்டாயா?"

"அதுதான் என்மம்மா தானும் என்விறேனே! நான் வேறு சொல்கிற விட்டுக் குழம்பத்துத் தலைப் பிச்சை மெல் நாட்டியே படித்துவிட்டுத் திருப்பி வருகிறேனும், இன்னும் ஒரு வாரத் திலே, அவன் நான் அறிவாத பிச்சைவா,

தெரிவாதகன? அதுதான் உத்தரவு வகுப்புகள் ஆகியிருக்கின்றன. அவைகள் பார்த்து. அவை வருகிற சமயத்திலேயே நான் அந்த வீட்டிலே இருக்கக் கூடாது என்றும் என்னை என்பது யோசனையாக இருப்போகக் கொள்வதென்றும் அம்மாதிரியும் யோசனையாகக் கொள்வதற்காக. இதை நான் மூட்டும் கேட்க நேரித்திருந்தது! அவர்களுக்கு அந்தச் சேரமேயல்லாமல் எவ்வகையிலும் நான் கிணங்கி விட்டேன்..."

"இதென்னடிப்பம்மா உத்தரவிருக்கு! அந்தப் பிள்ளைகளைப் பார்த்தால் என்ன? உன்னை என்ன பண்ணிடுவான் அவன்? அகலி நீதான் என்ன பண்ணிடுவாயா? அந்தப்பாக்களை என் வீட்டை விட்டு விரட்டினாய்?"

அவன் தன் குனிந்து இரண்டாகச் சித்திக்குக் கொண்டான். அம்மாதிரி சென்ற உணர்வு யோசனை அவர்களுக்கு மாறி எதுமாதாரணமாக மாற்றம் பெற்றுவிட்டது. ஒத்து வராததா விடுகிறதே என்று நான் எண்ணியபடியே நான் அவளும் என்னைச் சித்திக்குக் கொண்டு.

"அவர்கள் நீங்கள் தீவிரத்தோடு சித்திக்குக் கொண்டு மனக்காரர்கள் இல்லை. அம்மா! தங்களை என்னுடையவையாகக் கொட்டாத மூலத்தில் என்னென்னவும் அவர்களுக்காக. தெரிந்த நீர் அவர்கள் என்னிடம் படாது; துண்டிப்பதை குழப்புவதைப் பற்றிப் பேசிப் போராடுவது போக்கும் வாயும் உடனடியாக, வழியாகத் தெரிந்து கொடுவதே."

பெரியம்மாள் பெருமூச்சு விட்டாள். ஒவ்வொருவருக்கும் வாயிலும் சிறக்கொண்ட ஒன்றியம் அந்த மூச்சு.

"எல்லாம்நான். அப்படி விடுகிற மனத்தோடு பழுவையு முன்மேல் நடக்கிறதோடு தான் இருக்கும். சரி; நீ என்னவீட்டிட்டு என்ன பண்ணுவதற்கு உத்தேசம்? எங்கே போவதற்கு தீர்மானம்?"

இன்னொரு முறை அவன் அவரை சீர்ப்பாக்கி சித்திதான். பேச்சின் தொடக்கமாகத் தோன்றிய அந்தச் சிரிப்பு பேச்சின்மேல் அப்படியே நிலைத்தது. அது ஓர் அழகுச் சிரிப்பு.

"ஒரு உத்தேசமில்லை; ஒரு இடம் என்ற ஒன்றிலேயும் இடமில்லை. இந்த சமீப

அந்த வார்த்தையின் போதில்தான். அதன்மேல் போகிறது. அங்கிருந்து வேறு ரயில்..."

பெரியம்மாள் மூக்கின்மேல் கிரிஸ் வைத்து விட்டாள். அதன் பிறகு அவன் வாய் அடைத்து விட்டது. பீரமிப்பிலும் ஒன்றும் பேசாது திறந்திக் கொண்டான்.

எம் மனசில் அந்த கிரித்தி வார்த்தைகள் மனதில் வீரவும் கரம்போல் பரவியன.

"அந்த அக்காள் பெரென்னை, பாட்டி?"

பெரியம்மா சலித்து விட்டதால் அவளுக்கு வக்காலத்து வாய்க் முன் வந்தது போல் அந்தச் சூழ்நிலையில் ஒன்று கேட்டது.

"நீங்கள் என்று பேர், குழந்தை! உன் பெயர்?" என்று கேட்டு அதன் முதுகைத் தட்டிக் கொடுத்தான் எதிர்பார்ப்புப் பெண். அவர்களைப்போலவே வளர்ந்தது. பேச்சில் வாரி மூச்சு குடைக்கப்பி வளர் அடிபட்டது. அந்த இருவர் தொற்றங்களும் என் தீவிர வைக்க எழுப்பின.....

67-ம் ஆண்டில் இந்த உத்தியோகம் சென்னைக்கு ஒரு தடவை என்னை இருந்தது சென்றது. மாயமாதிரி விட்டது அந்தப் பத்துப் பத்திரத்து ஓட்டிலும் தங்குவதென்று நீர் மானித்தேன். அவர்கள் உலரப்பறப்பயமாக. மாமா ஏதோ விவரப்பாத்தில் பணம் கொழிப்பவரே. என்னைப் பற்றி அவர்களுக்கெல்லாம் வந்தாள், சொம்பெறி இப்படி ஏதேதோதான் அபிப்பிராயம். நான் ஒன்றுக்கொன்று, வாழ்க்கையின் போராடி உத்தியோகம் என்ற எட்டிவந்ததைப் பிடித்திருக்கிறேன். உத்தியோகத்திலே என்னைக் கண்டதும் போகப் போக மாமாவுக்கு என்னைப் பற்றிய அபிப்பிராயம் மாறி விடுகக் வேண்டும். அவர் இரண்டு முறை வருத்தி அழைத்த பிறகுதான் அப்போது போனேன்.

அவர்கள் விட்டது "பிள்ளை தாக்கிப் பெண்" ஒன்றைக் கண்டேன், பத்து வயது இருக்கும். பிள்ளை தாக்க மட்டுமா அந்தப் பெண்? அதனும் முடிந்தால் எவ்வாறையும் தாக்கி வைத்துக் கொண்டால் தேவலை என்றதால் எவ்வாறும் தீர்ந்ததற்காக!

அவர்களுக்கும் அப்பார்த்துக்கு இன்ன வாகத் தரவில்லை இயற்கை அடிப்படையாக அந்தப் பெண் வாட்டிக் விட்டது.

அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன அமைப்புகள்
48 வகுப்புகளில் உபயோகப்படுத்த
நஞ்சுக்கூடு-பவ்யம்
மற்றும்
34 வயது குடும்ப-மருத்துவம்
விபரங்களைக் கவனிக்கவேண்டும்

T.A. சமீபத்தில் பதிவிடப்பட்டது

செய்திகள்	பதிவிடப்பட்டவை
செய்திகள்	பதிவிடப்பட்டவை
செய்திகள்	பதிவிடப்பட்டவை
செய்திகள்	பதிவிடப்பட்டவை
செய்திகள்	பதிவிடப்பட்டவை

உலகமே அறிந்திருக்கின்றன உலகம்
அமீர்தவசனி
உலகமே அறிந்திருக்கின்றன உலகம்

தேய்ப்புத் தயாரிப்பு
540 பக்கங்கள்
ரூ. 1-25
தேய்ப்புப் பட்டிகள்
விநியோகம்

உத்தரவு - பஞ்சவர்ணம் உத்தரவு ரூ. 2 அனுப்பவும் (கி.பி. இலாகா)

"உ. கண்ணியமா?" கண்ணியம்மா அவையிடம் 'உ.'தான் குழந்தைகள் மூதல் பெரியவர்கள் வரையில் எல்லாருக்கும் சரணாய் வந்தது.

"உ. குழந்தைக்கு வயசு மாத்ரமின்னா?"
 "உ. கண்ணியமா? ஒப்புப்பாப் எங்கே ஒரு பஸ்யம் வாய்க்கண்டு வாயென்?" பஸ்யத் தாக் எழுதத் தெரிவற குழந்தை முதல் பஸ்ய பதமதக் காப்பிடத் தெரிந்த குழந்தை வரையில் நாடித்து அகதாரம் ஆவியிருந்தது.

யாமா ஒருத்தரிதான் கண்ணியம்மாவைப் பணித்து ரவாதவர். அவர் வாகிவிருந்து இறங்க நேரமில்லாதவர்; இருந்தால் அவரும் அவளை ரவாதார்.

குடும்பம் ஒரு நாள் கண்ணிட் சிக்குத் திரைக் கெட்டிருந்தது. கடைகனில் ஒளிந்தவன் வந்தாரும்; குதிப்பறித்து கண்ணியம்மாவும் முதல் நாளை கண் பாவாடை. அந்த சோப்புப்போட்டு உலர்ந்தி விருத்தால், அகில் தொனிக்கி ரெய்யா என்று தங்கியக் கந்தித் கந்திப் பாத் துக் கொண்டு இடது கையில் பஸ்யம் விழுக்கும் குழந்தை வீதியிருக்க, வயது கையில் புயல் காலியருடன் புறப்பட்டாள்.

கடையிலும் நகையிலும் மின்னிய கட்டத் தினிதரும் மூன்று. தாரம் தன்னிய விளம் பாச அமைந்தாற்போல் அந்தப் பெண் நடந்து சென்றதைப் பார்த்தபடி தானும் கண்ணிட் சிக்கு நடத்தேன்.

கண்காட்சியில் நாள் கவனித்தது மூலமும் அந்தப் 'பிணிக் தூக்கிப் பெண்' இருக்கக் கண்ணிலும் பாரம் குறைபாமல் அவர்கள் எல்லாருக்கும் தெரிந்தமைத்த ஏதே தீழைப் நடந்து சென்றதைத்தான். ஒரு துணிக் கடை யில் என் பரிசுப்பாச மாமா குழந்தைகளுக்குத் துணி எடுத்தேன். நீலத்தைவும் செப் பையும் பச்சையையும் கண்டு பறந்தன குழந்தைகள். பிணிக் தூக்கிப் பச்சைக் குழந்தை அமைதியாகக் கடை வரையில் நின்றுது.

"உனக்கு ஏதாவது வாய்க்கி் கொள், கண்ணியமா?" என்றேன். அது கங்கொத்தி ல் நேனித்தது.

ஆனால் மாமி வீதினும்: "இப்போ வாய்க்கி விருக்கிறதெல்லாம் வாய்க்கென்றுடா தீனிக் கிறே? ஒரு பிரட்டும் போட்டும் பிரட்டி மறு மாசம் அது கிட்டேதானே விளி எதெய் போதலாக் இருக்க! கிட்டிடு விடு!" என்று கடைகைய கிட்டி இறங்கி கிட்டாள் மாமி.

நான் கண்ணியம்மாவைத் திரும்பிப் பார்த்தேன். விழுவிழுப்பு தெறித்த கண்ணிக் குறு துணிக் பெரும் திரைக்காய் மறைத்துக் கொண்டு நின்றுன.

சீயிப்பதில் கடல் சென்றிருக்கத் சென் திருத்தேன். இந்த ஏழெட்டு வருஷங்கனிக் ஒரு நடனங் கட மாமா கிட்டிருக்கப் போக முடியவில்லை. ஒன்றிரண்டு நாட்கள் அதுவ துடன் திரும்ப வேண்டிய நிலை. இந்த முறை போனபோது பெரிய பெரிய மருத்துவர்கள், எலிவாய் நிகைப் போட்ட மருமன்கள் கல்வாணத்துக்கு சின்றுனர். பஸ்யம் பெர் வழிகள் மறைக்ககி் நாடிக் கொண்டிருத் தார்கள்.

"கண்ணியமா எங்கே? அங்குத உங்கள் பாணையில் அந்த 'உ.' எங்கே?"

"கிட்டேதா கொஞ்சாதே; அனதத் தூத்தி அனுப்பிக்கட்டோம். உங்குட்டம் தான் அதுவும் மாமா கிட்டே கொஞ்சம் போனிருத்தது. கிரட்டி கிட்டென்" என்று கூறினும் மாமி.

"என் மாமி இது? மாமாவைக்கு வயது என்? அதுக்கு இன்னிக்கெல்லாம் பதி னெட்டு இருக்குமா?"

"அட போடா! அந்தப் பதினெட்டுக்கும் துப்பதற்கும்தான் எல்லாம் தேரும்..."

"அப்படி அது ஏதாவது தப்பு பண்ணி னதா....?"

"தப்பு பண்ணகி! பன்றதக்கு முக்குடி தெரியப்பட்டுள்ளதுதான் அனுப்பிக்கட்டென்."

"பெரிய பாவத்தை விளக்கு வாய்க்கி கிட்டாயோ, மாமி. அவன் என்ன பண்ணு வான் தடுக்கத்தியிலே?"

"அவன் இருத்தால்தானே எதுவும் பன்ற துக்கு? அவன் போய்ட்டான்னு ஒரு பெரிய கைதப்போட் போப்பரினே செய்தி வந்தாச்சு; நீ வேனா அவனுக்காக ஒரு முழுக்கடிப் போட்டு கிட்டிடுக் காய்கி வர!" என்றான் 'மாமி'.

இருத்தேன்.

மீண்டபோது எதிலும் திகைம் என்னியே உற்றுப் பார்ப்பதைக் கண்டென். உணர்வற்ற என் திணைக் கண்டு கண் பதித்தவன் என் உணர்வு மீண்டதும் தானும் பாரிவையை மீட்டுக் கொண்டான் போதும்!

திகைம் என்ற பெயரில் இவன் இங்கெரு கண்ணியம்மாவா? அவன் பட்ட கஷ்டங்க் நெக்கமன் இவனும் பட்டுத்தான் இருக்க வேண்டும்; அன்றா அவனுக்கு ஏற்பட்ட சோகைய்க்கனையிட இவனுக்கு அதிகமாகவும் எதுவும் ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. வெளி உலகத்திக் வாழ்க்கையைத் தொடங்கி, உடனே அதன் விளிம்பையும் கண்டுவிடும் துணிவுடன் புறப்பட்டிருக்கிறான் என்பது தெரிந்தது.

கெனிக் இவன் அடையாய்க் கணத்திருத் தது. எட்ட எட்டத் தெரியும் ஊர் விளக்குகள் குத்திரையில் இட்ட சிலம்புப் புள்ளிகள் போன் இருக்க மெனிக்கொண்டு தெரியத் துடித்தன. உடனே திரும்பினும் திகைத்திற் பளிர் முகம்! அந்த இருள் அடைந்ததை எதிரித் துக் செல்லும் ஒளியா அது!

பெரியம்மாள் மடியில் இருபுறமும் இரண்டு குழந்தைகளைச் சாத்திக்கொண்டு கண்ணியத் தான். அம்மக் சத்தியின் ஸா கிசிரகம் திசுடலிக் சாய்த்த கிட்டாற்போய்விருத் தது. இப்போ என் எதிரே அங்கொர கிசிர கம் கண் இமைக்கக் கொட்டியவாறு இருக்க லும் என்மையும் மாறி மாறிப் பார்த்தபடி மறை விழித்தது.

"தீவன் எது வரையில் போகிறீர்கள், ஊர்?" - திகைத்தாள் கேட்டாள்.

கண்ணியமே பேச்சு திரும்பும் என்று எதிர் பார்த்தாததால் அதிர்சிடு ஏற்பட்டது. என் உடல் பட்டபட்டது.

"புதிதெய் போகிறேன். ஏன், ஏதாவது உதவி..."

"ஒரு சிறிய உதவிதான். நான் வேலை பார்த்து வந்த கிட்டிருக்க தந்தி தெரிவித்தது

ஷலி "தகவில பாரத் சமாஜி". அகஸ்துசுடா எட்டாவது ஆண்டுவிழாவை 18-3-91 அன்று மத்திய சர்க்கார் உதவி திட்டமிடும் பூர்வதா நாரகேசுவரி கிளினிக் அலர்களின் தலைமையில் விழாசெய்யக் கொண்டாடியது. விழாவின்போது பல நிழத்தின்கிடையே சமாஜி அங்கத்தினர்களால் "பூசைக்கொள் அமைச்சர்" என்ற ஓரங்க நாடகம் நடத்தப்பட்டது. அதில் ஸ்ரீ பாது, ஸ்ரீ கோபயன் இருவரும் முறையே கோடி, பாடியவாக வந்து கொழுத்துக் கட்டினார்கள். சிறுவர், சிறுமியர்களுக்காக நடத்தப்பட்ட விழாவிட்டு மற்றும் இலக்வியப் போட்டிகளில் வெற்றிபெற்ற குழந்தைகளுக்கும் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. சமாஜத்தைத் திறம்பட நடத்திவரும் தலைவர் திரு. என். ஆர். பட்டாபிராமன் அவர்களும் உபதலைவர் இரு. இ. சந்திரசேகரம் அவர்களும் பாராட்டுக்கூறியவர்கள்.

ஒரு சிலகும் எழுதிப் போடவேண்டும். நீங்கள் எழுதினீர்களானால் நான் கையெழுத்துப் போடுவேன். ஆனால் நான் போடுவது இடம் அவர்களுக்குத் தெரியக் கூடாது."

சில விநாடிகள் மௌனமாகிவிட்டதை, பிறகு எங்கும் சீரெய்து தோன்றியதைக் கூறினான். "சிலகும் எழுதுவதெனில் நீங்கள் அங்கேயே நிறுப்பிப் போய்விடுவது, நீங்கள் தென்று தொன்றுவிறது."

"அந்த விட்டுக்கு மறுபடியும் செல்லும் அவர்கள் ஓரத்தி யடிப்பார்கள். அவர்கள் விரட்டியடித்த பிறகு மறுபடியும் இதை ரவியில் வர வேண்டும். அவ்வது சத்தர்ப்பம் வேறுமாடுவியர் விருத்தாள் என் உட்குமிகம் ரவியில் போக வேண்டும்." கொள்கையில் உண் உறுதி அவ்வது குரலில் கூண்டி அறைய மூலம் தெரிந்தது.

"அவ்வது வேறு எங்கேயாவது..." என்றே முடிக்கத் தெரியாமல்,

"வேறு எங்கே?"

"எங்காவது வேங்கே..."

"குழந்தை தாக்கி யாவது?"

"ஏதாவது ஒரு வேறு..."

"யாருமே என்ன வேங்கே அவ்வது கொள்ளாது போனது?"

"வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்..."

"நீங்கள் சொல்வது புரிகிறது. எனக்கு நானே பிறழ்ப்பதனால் தெடிக்கொள்ள முடியும்; வாழ்க்கையை, அமைத்துக்கொள்ள இந்த அநாமத்து..."

"அநாமத்து என்மென்று நீங்கள் சொல்லா தீர்கள்..."

"பின் எனக்கு தாதி யார்?"

அவன் கேள்விக்குப் பதிலை வைத்துக் கொண்டு என் நாயின் நுனி துடித்தது. உடனில் இவர்ப் பட்டாபயு என் தானைத் தடுத்து விட்டது.

போகித்தபடி இருந்ததை.

விழித்தபடி நிகழ்ந்த என் எதிரில் காணவில்லை, விழித்த இடம் பழனி.

பிறகுமே விழித்தபடி கோட்டில் ஆக. எதிரில் கையெழுத் அவரின் எய்தத் தடி எங்கேயாக எத்து நின்று தெரித் தது. மறுபடியும் கதம்ப வானை நிகழ்ந்தது நின்றுடியது.

"அவன் நந்தின கட்டைவில்தான் இறங்கி விடுக வேண்டும். இறங்கி எங்கே போயிருப் பான்?" உன் தீர்மானத்தைப் புரட்டியது.

"எப்போது வேண்டியபடி, தான் வெளிக் குளையு பார்க்கத் கொள்வினேன்..."

என்று சொல்லிவிட்டு அறையைப் பூட்டிக் கொண்டு வெளியினான். ஆனால் அந்தக் கதம்ப மனத்தை உள்ளும், என்னுள்ளும் வைத்துப் பூட்ட முடியவில்லை. அதன் இறங்கு கைகளை எங்கே இயக்கித் சென்றான். கோவிலுக்குச் சென்றான். அடியாரத்தில் படியேறும் இடத்தில் ஓர் ஓரமாகத் திகைம் உட்காரித்திருந்தான்.

"திகைம்!" என்மென்.

"இங்கேதான் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். பழனிக்கு வந்துள்ள நீங்கள் கோவிலுக்கு வராமல் போக மாட்டீர்கள் என்று தெரியும். தேற்றியவு முத்தின கட்டைவில இறங்கி விட்டீர்கள்... ஆனால் உங்கிடம் என் கேள்விக்குப் பதில் ஒன்று பாக்கி வீசுத் திறது. அதைத் தெரிந்துகொண்டு போய் விட வந்தீர்கள்."

"என்ன கேள்வி?"

"எனக்கு யார் தாதி?"

என் கைகளைத் துடைத்துக் கொண்டு, கைகளைக்கே பிறித் தேக்கினான். திகைம் தானத்துடன் திரைவித்தான்.

அருவிப் பூமணம் விசியது. ஒரு முழம் புதிய கதம்பத்தை வானில் அவிவிடும் முகம் பரிசாக அளித்தேன். என்னும் புது மணம் விசியது.

பார்வையற்றவர்கள் பார்க்கிறார்கள்!

கி.ராஜசுந்தரன்

வினாத்திரமான அந்தப்
யோதேசத்தில் நடந்து சென்
னாக ஒரு சிறுமி. கூட்டு
மலர் உரிப் பதத்து
மோத்து மகிழ்வது. என்
னைக் கண்டு பிடித்துக்
கொண்டு புசிப்பது. அவ
ளுக்குப் பொழுதுபோக்கு.
அவற்றின் பங்காவது மணம்
கொண்ட அரிசைக் காய்த்து
இழுக்கும்; தங்கள் இருப்

பீடத்தை அவளுக்குப் புயப்படுத்தும். இங்ங்
அப்டியே வெகுதூரம் அங்கு நின்று காலதே
வத்துப்பட்டாள். நிறம்பும் வரிக் தெரிவன்கண்.

தனித்துத் தம்விதம்மையடி விரியி வந்து
விடவில்லை அந்தச் சிறுமி. பிட்டு நேரு
அவளுடைய உபாத்திரமில்லியும் தெருவிய
உறவினவாள் மறந்திரு சிறுவியும் தவிரவாள்
இருந்தார்கள். அவர்களுக்கும் கூடக் கண்
களைக் கட்டாமலே காட்டிய விட்டதுபோவத்
தான் இருந்தது.

நீண்ட நேரம் நிக்ரு நிலை புரிவாயம் நிள்
டாயிய பின்னர் குறுகலான பாயம் ஒன்று
தென்பட்டது. இரண்டு குன்றுகளுக்க
இடைபடிக் இருந்த 'கிடுகிடு' பன்னதலாக்கக்
கூடக்க குறுகலான அந்தக் தொழில் பாயம்
பயன்பட்டது. அதன் மீது இருப்பப் பாசை
மேலு அமைத்திருந்தது!

பாயத்தை அடைத்துவிட்ட அவர்கள்
குறுகியத்தார்கள். இருப்புப் பாசைமேலு
செல்லும் திசையம் கார் போய்ச் செவ்வாமே
என்று கதிரியப் பெற்றார்கள்.

சுழி புயப்பட்ட சந்தோஷத்தில் அந்தச்
சிறுமி சிப்பாய் தடைபோட்டாள். கண்ணாற்
கும் நன்றதாள். பாயத்தைப் பாதி தூரம்
கடத்திவிட்டார்கள்.

'உ'வென்று கண்ணிக்கொண்டே ரயில் வந்து
விட்டது. பாயத்தின் மறு ஸ்திரவியம்!

முன்னால் சென்ற அந்தப் பெண் தங்கி
வந்திரோக்கி யிருக்கும் பேரபாயத்தை
உணர்ந்ததாலவே தெரிவன்கண். திசீந்தை
வாசத் தன் பாட்டுக்கு நடத்தாள் அவள்.

ஆம், அந்தச் சிறுமி ஒளியையும் ஒளிய
வும் உணர்வு சந்திரிய இழந்து விட்டாள்!

கவலைப்பீறி ஆகந்தமாய்ப் போய்க்கொண்
டிருந்த அந்தக் குழந்தையைப் பின்னால் வந்த
புள்ளியவதி பாயத்து சென்று தாக்கினாள்.
பாயத்தின் விளிம்பில் அவளைத் தொங்க விட்
டாள். ஸ்வரமே பாயத்தின் விளிம்பைப்
பற்றிக் கொண்டு அந்தந்ததில் தொங்கி
னார்கள். அவர்களுக்கும் சிறு அசை
பாதாளம்; மேலே விசைத்தொடும் ரயில்
தொடர். மிக அருகில் ரயில் ஓடுவதைப்
பாயத்தின் அட்டம் அந்தச் சிறுமிக்கு
உணர்த்தியது. அவன் தேவத்தில் நடுக்கம்
கண்டது. எப்படியோ பங்கைக் கைத்துத்
மோலித்துக் கொண்டாள் அவள். பெரிய
கண்டத்திலிருந்து தப்பினாள்.

உபாத்திரமில்லியை மெய்பொசித்திலும்
அன்று உயிர் பிசுத்து அந்தச் சிறுமி பாயத்து
விடவில்லை. மணம் தவிர்த்து விடவில்லை.
மாறுக அந்தச் சம்பவம் அவளுக்கு நினை

மான இருகடைத்த ஓர் உலகம் நடமாடத்
ததிர்ப்பதையே அளித்தது.

தோலினக் பாதிக்கப்பட்டுத் தான் இருந்த
விட்டவதனை ஒரு செல்லப் புருத்தாள்.
உறுதியுடன் போராடியதும், வெற்றி கிட்டி
தது. இன்னதென்று தன்னைப் போலவே ஒளி
இழந்த விட்ட பங்கவிரக்கணக்கானொருகுக்
குள் எடுத்துக்காட்டாள். புத்தணர்ச்சியும்
புத்த தெம்பும் அளிக்கும் ஒரு தெய்வமானவே
விளங்குகிறார் தொலன் கெய்கர் அம்மைபார்.

மத்துவர்களுடைய கண்ணில் உள்ள
ஒளியை பெய்வாயம் தம்முடைய ஆதவனுக்கி
கொள்ளும் ஆற்றியப் பெற்று விட்டார்
அவர். பிறகுடைய வாழ்வியில் ஒளியும்
இவ்விதா கொள்ளும் தம்முடைய இப்ப
நிதங்கனாவே மாறுவதைக் காண்கிறார்.
அருகிலுள்ளோரின் அகரங்குகில் அருட்பு
புண்ணைவை பெய்வாயம் தமது உலகைப்
பெற்றுக்காக்கிக் கொள்ளும் உலகைத் திசுக்
கவர்த்து விட்டார் தெய்வக் கெய்கர் அம்மை
பார். இருட்டிலும் நினைத்திலும் கூட ஒரு
வித அழகு உண்டு என்பதை உண்மையாக
கொடுத்து கொண்டவர் அவர்.

தெய்வக் கெய்களுடைய வாழ்க்கை வர
வாற்றைப் படித்தபோது உள்ளம் தெய்வத்த
எண்ணத்தவர்களுள் தானும் ஒருவன். அதே
மலையின் இன்னொரு எண்ணமும் கிளர்ந்த
தெய்வம் என் உலகத்தில். ஒளி இழந்த என்
லாருமே தெய்வக் கெய்கர் விட்ட முடியுமா?
அவ்வாறப்போல் அவர் ஒருவர்தான் இருக்க
முடியும் என்று தோன்றும்.

கந்தக் காலத்தில் பட்டி தூக்கங்கள் இடைக்
கும் இவ்வினையைச் செலியுற்று, வண்ண
மலர்களின் அழகினைப் பார்த்து, மரங்களில்
உள்ள இலைகளைவாய் ஒரு மலையம் தங்கி
நிதமாக மாறி உதிர்வதையும் பின்னர்
மரத்தைப் பண்ணைகைத் தவிர விடுவதையும்
கண்டு, உலகமே இப்ப மலமாக இவர்களுிற்
அப்பதத்தை இவையுரிவாய்க் கிரும்பி சசித்த
பின்னர் நிரைவேன்று எய்வகவந்தையுமே பதி
கொடுப்பதானால்...

திசுத்தப்பார் பார்த்தே தெய்வம் கெய்கி
தென்னும் நிதமானவே அத்தினைக்கு உள்ள
னோரின் கதி என்ன? அதிராததொன் என்று
இதுகாறும் நம்பி வந்தேன், வாழ்க்கை
அவர்களுக்குக் கைத்துமே, பெய்வாய்பு
மிருத்தானும், விதும்மே ஈடுபாடு இவ்வாயம்
கொடுதானே வென்று காலத்தை முட்ட
வேண்டியதுதான் என்று கருதி பிடுகுதேன்.
அது எய்வகவே பெரிய தவறு எய்வகத் தி
தாட்டலுக்கு முன்னர்தான் அறிய முடிந்தது.

கலக்

புத்தாண்டு மலர்

160 பக்கங்கள்

30 காசு

சுவையான புதிய அம்சங்கள்

திருமுஸ்ரீ தீவ

ராஜாஜி

எழுதும் கட்டுரைத்

அன்புரமுதே

தி. ஜானகிராமன்

எழுதும்

சமீகத் தொடர் நாவல்

நரவேன்டை

கதை

சித்திரம்

மொழி
விதாடர்

பட்புச்சி

ய குறுநாவல்

இன்னும் பலப் பல!

கொடுக்கு வைக்குது

எஸ். டீசுமீ சுப்பிரமணியம்

கிராமியம் எழுத்ததும், விவரங்களை இயலாத ஒரு புத்தகமாகிவிட்டிருக்கிறது. இன்று ரயிலில் ஐந்து வருஷங்கூட.

என் வீட்டுக்கு வரப் போவதில்லை. அந்த ஊரில் இறங்கப் போவதில்லை. கிட்டத்தட்ட வழியாக ரயிலில் போகப் போவதில்லை. மிகவும் போகும் மூன்று நிமிஷ சந்திப்பு. அவ்வளவுதான். ஆனால்? ஆறு வருஷங்களுக்குப் பிறகு அவளை பின்பும் பார்த்தும் இத்தல் சந்தர்ப்பம்? அந்த நினைத்ததும் தான் உடல் புயலித்தது.

கார்டை பின்பும் எடுத்து, வரும் தேதியையும் ரயிலையும் பார்த்தேன். மோகம் போட்டதுபோல் குத்து குத்தான எழுத்துக்கள். கார்டில் இரண்டே வரி. அந்த நேரத்தின் தகவலும் இல்லை. ஆனால் அவள் என்னுள் தாண்டிவிட்ட ஓர்பக்கம்?

மறை பெயர்ப் குவியும் மெக்டுனீஸ் போல் திரைப்படம் வேகமாகப் துரத்தலாயின.

அப்போது நான் கெடாக்கில் டைரி வகுப்புப் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு வீடு மூன்றாக்காகக் கிராமத்துக்கு, மாமாவிடம் போயிருந்த சமயம். நான் வேளிநி வாயம். கார்டில் ஆற்றிய புத்த தகவல்கள் வரத் தொடங்கிவிட்டது. இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு, மறுபடியும் கார்டைக் கொண்டு வரத் தொடங்கியது. படித்ததெல்லாம் என்னை தெரிக் கூட்டம் நிரம்பிவிருந்தது.

எனக்கு நீந்தத் தெரியாது. வெளியில் கொள்ளும் பரிசாரம் செய்வார்களோ என்ற பயம். ஆற்றியவர்களுக்குப் பத்து மணிக்கு மேல், கூட்டம் வடிந்த பிறகு, மோகம், படித்ததெல்லாம் வாய் படுத்தியபோதும் பெரிசுமோட. அதன் அருகே வியும் கிளையுமாக நிறம் கிரீனும் அரசுமேல். நீர்மேல் கையிலும் கிரீனில் குரங்குகள் அருவாசமாக ஊஞ்சலாய்க் கொண்டிருந்தன.

'குபு குபு'வென்ற சத்தம் கேட்டுத் திரும்பினேன். மேடையில் ஒதுக்கமாய் நான் உட்கார்த்திருந்ததை அந்தப் பெண் பார்த்துவிட்டுப் போனாள். என்னைவோ? நீங்கள் கொஞ்ச தூரம் இறங்கி அழிந்தவன். குதூகலி எழுந்தான்.

உட்கார்த்திருந்த இடத்தில் உத்தல். வெண் தாழை போன்ற மோனி. உட்கார் கொண்டு இளமையில் உச்சம் செறித்தது. அங்கே செருக்கின் தெனிலில் அருகு இளமுறுவலாய் பொங்கியது. 'புது புது'வென்ற வட்டமிட்ட கைகள் என்னைப் பார்த்துவிட்டன. உட்கொண்டு நீங்கள் அழகிக்குள்.

நான் பார்த்தவையே கைக்குத் திருப்பிக் கொண்டு. வாயின் அருகே புனி ஒட்டி வந்தது கூடம், படியிலிருந்து உருண்டு கொண்டு எழுந்தது. அவள் அந்தப் பார்த்திருக்க முடியாது. இரண்டே எட்டில் கைகளை நோக்கி ஒடினாள். ஆற்றிய இறங்கிவிட்ட குத்தை நான் தொடர்ந்ததற்குத் தெரியும், என் காதில் கிழங்கு அவள் குரல் கன்னில் கேட்பது போல் இருந்தது. ஆற்று மனம் பிடி தழுவி விட்டது. நீங்கள் ஆழங்காண முடியாமல் கைகள் உத்திக் கொண்டு. கை கைகளும் திரை முடிபுதுபோல் நீர் குமிழி விட்டு ஒடினது.

இரண்டு நாட்களுக்கு நான் எழுந்திருக்கவே இல்லை. மனம், நீர் கொண்டு கைத்தது. கைகளில் எரிச்சல். ஐரத்தின் கூட்டம் அவ்வளவுத் தடித்தது. மாமாவுக்கு நான் சரியான பதில் கொடுக்கவில்லை, ஆனால் அவருக்கு எப்படியோ நடத்தது தெரிந்திருந்தது. குடும்பம் கையுமாக அவள் தெரு வழியே போய்க் கொண்டிருந்தாள். என் பார்த்தவையையும் பின்பும். பின்பிலிருந்து மாமாவின் கைகள் குரல் கேட்டது.

"என்னை பெண்ணே! குடந்தைப் பத்திர மாய்ப் பார்த்துக் கொள், என் மருமான் பத்திரமாய் கை ரேஜும் பாரு!"

மணிப் பின்பும் வியல்களின்மேல் புரள, அவன் குறும்பாய்த் தலைவை வெட்டி விட்டுப் போனான். அவன் பார்த்தவையையும், என் மேல்தான் கிழந்தது போல் எனக்குப் பின்பும் ஏதப்பும்.

கோலித்துக்கு அடுத்த நாள் போல் மாமாவுக்குக் கொஞ்சம் நிறம் இருந்தது. அந்தத் தோட்டத்தில் ஒரு புறம் பூஞ்செடிகள் வளத் திருந்தனர். கோலித்துக்கும், எவ்வொருக்குமே அந்தப் பூக்கள் உயிவாகப்பெரும். அரளி, மஞ்சி, தந்தியாவட்டை, ரோஜா, கைகள் பரம் இப்படி எத்தனையோ வகைகள். அவளுக்குக் கைகள் பரமென்றால் கொள்ளை ஆகை.

புத்தகமும் கையுமாய் மரத்தடியில் உட்கார்த்துக் கொண்டு நான் அவன் கைகள் பரம் பின்பும் வேதனையே பார்த்தபடி நினைத் திருப்பினேன்.

"இவ்வளவு பூக்கள் எப்படித் தொடுக் கிறாய்?" என்ற ஒருநாள் கேட்டேன். பெருக் கொள்ளும் அவளுக்கு எக்கன் பரிசாய் கைத்த விட்டது. கொடுக்குவது போல் அடைபிடுத்து பதில் வரும். அவன் நடை யில், பார்த்தவையையும், பெருக்கிப் போய்வாண தானமே கைப்பாது. விடுவியுப்பான அந்த விச்சில் அருகு பார்த்தவையே கைத்த நினைத் தோன்றும்.

என் செவ்விக்ரூப் பதிகாக, நறுதரக் கடிப்பில் ஒரு மாண்புமிகு கட்டிக்கொண்டு வந்திருந்தான். கிசீத்துப் பிசீத்த மாண்புமிகு அளத்தென். சகீபாக அவன் உயரம்.

"என்ன செவ்விக்ரூப் போகிறாய் இத்தனை கையும்கூட?"

"மாய்க்குக் கொடுப்பேன்."

"உனக்கு?"

"அதில் கொஞ்சம் எடுத்துக் கொள்வேன்!"

"இரண்டு முழுப் தானை கிளவினேன்."

"இத்தா உனக்கு?"

அவன் பார்வை குறைந்தது. சட்டென்று என்கெதிரே நிரம்பினான்.

"நீயை வை!"

அவன் செவ்விக்ரூப் கதிரியம் என்று சொல்வதா? அம்மது இன்னமே துடிப்பில் வேகம் என்று பொருள் பிரிக்காமல் ஒதுக்கி விடுவதா? இரண்டுமே சகீபினை என்றுதான் எனக்குத் தோன்றியது. ஆனால் அதன் பயனாய், என்னால் சமாளிக்க இயலாமல், இதுவந்தில் எழுந்த எதிராவதற்கு எத்தனை அரித்தவர்கள் கதிரிப்பது?

ஆடிப்பெருக்கு. மாமாவின் கிளவியுடைய தாய்கள் தாய்வருமானப் போனோம். மாமாவின் கிளவியை பார்வைக்குத் தப்பிக்கொள் என்க னுக்குப் பொழுது சகீபாக இருந்தது. மரத்தடி திறல், கட்டுச்சாத வெட்டை, புதிய கொட்டை ஆட்டம், பெரிய பாதை லீக் வண்டி மாட்டின் குட்டம், காதிச் சிறு நிறுவென்று குறுங்கிய கைக்கை எத்தம், எல்லாமே பின்னணியாக நின்றுகிட்டன. கழங்குறைய அவன் பார்வை மட்டும்

ஒங்கொன்றிலும் மூத்திரையாக விழுந்திருந்தது. திரைகின் மருங்கில் குழித்த அவன் உருவத்தை கிதம் கிதமாய்க் கதிரை செய்து கொண்டு எவக்குள்ளே மலிந்து கொண்டேன். பதமாத அதன் உணர்ச்சிகள் அங்கங்கு தூரத்துக்கு அவனிடம் எதிரோலித்திருக்குமோ, எவ்வெவோ? என்னால் அவன் மனத்தை அவனிட முடியவில்லை.

மாமா கவிசிடுத்து என் னூதகத்தவ வர கைமுத்திருந்தார். எனக்கு அதன் காரணம் தெரியும். தெரிவாதது போலவே ஒதுக்கிக் கொண்டேன். மாமா என்னை கிடக்கிறார்.

"சொத்துள்ள இடம். ஒரே பெண், உன் கைச் சகீபாகக் கட்டி மேய்க்கக் கடியவன் தான்!" என்றார்.

தான் வெட்டிப் போனேன். என்னால் பதிக் கொண்வ முடியவில்லை. அவன் திரைக்கு புத்த அதன் வேளையில் இனம் தெரிவாத மலிச்சி என்னால் மதூரமாய்க் கவித்தது.

மதூ தான் துரவு. திரைகையில் மாமா கும் தானும் தவிவாக உட்கார்த்திருத்தோம். காதற் கிழுந்து கிட்டது. புறரவில் அங்க கிளக்குக் கடைசிப் பொறிக்குத் தடுமாறிக் கொண்டிருந்தது. மாமாவின் மூகம் சகீபாகத் தெரிவவில்லை. அவர் பெண்ணை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு, என் ஆசுவத்தை வெகிக் காட்ட முடியாமல் உட்கார்த்திருத்தேன்.

"உனக்குக் கொடுத்து வைக்கலோ! ஒரே பெண். எப்படிக் கொடுப்பார்கள்? அவன் காழுத்த அனுபவிக்க வேண்டாமா? உனக்குக் கைத்திரம்."

பல் சிதைவுகளையும் வாய் நாற்றத்தையும் ஈறு உபாதைகளையும் நிறுத்துங்கள்

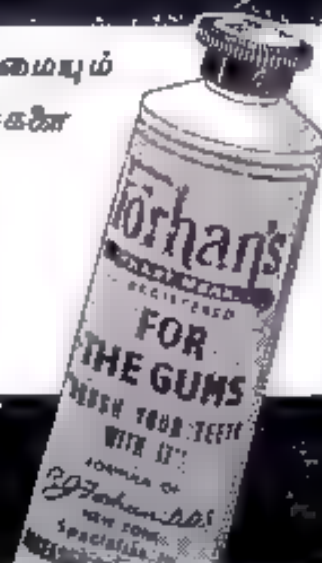
பளிச்சென்று ஒளியீசும் வெண்மையும்
ஆரோக்கியமுமான பல் வரிசைகளை
அடைய வேண்டுமானால்

போர்ஹான்ஸ்

பற்புகையை உபயோகியுங்கள்

சுறுகளின் உறுதிக்காக என்னை டாக்டர்
ஆர். ஜே. போர்ஹான்ஸ் கண்டுபிடித்து
அளிக்கும் விசேஷத் துவர்ப்புப் பொருள்
கவிர்துள்ள பற்புகை இது ஒன்றுதான்.

GeoFreY Manners & Co. Ltd.

ஏமாற்றத்தில் அவர் ஓரம் கதறத்த
உடைந்தது. தான் அளித்த போனேன்,
என்னைச் சுற்றிலும் எருமைகள் குத்திப் பட்ட
தது போன்ற ஒரு உணர்ச்சி என்னை அருத்
திக்கொண்டிருந்தது.

அன்று இரவு தான் தங்கிவிட்டான். என்னை
என்கூட விரைவில், கிறிஸ்தியன் வேலைச்செய்தில்
மறைவது போல் ஒரு சஞ்சலம், இரவில்
கைகள் புரண்டு துறாவிப்போது, என்னைக்கூட
தடுமாற்றம் கொண்டான்.

எனக்குத் திருப்ப ஒரு காரணம் இல்லை.
தூறலின் எண்ணுக்குப் பட்டாமல் தப்பிவிட்ட
விரும்பினேன். அவன் எந்த நேரத்தில் என்னை
இருப்பானென்று எனக்குத் தெரியும். அந்த
நேரம் எனக்குப் போகாமல் நுழைகிற கொண்
டேன். அவன் நினைவு தாங்க இயலாத
கைமையாக இருக்கப்போது, அவன் நேரம்
செறிக்கும் கைகளும் எனக்கு இல்லை.

கோவிலை அடுத்ததாற்போல் பூக்கூட ஓரம்
போக்கு போது, என் கைகள் என்னை
அறிபாமல் அவனைத் தேடின. எதிர்பாராமல்
அவனின் பார்த்துவிட்ட அநிர்ச்சி எனக்கு,
கைகளில் பூவிதற்போல் அவன் முகம் துறத்
தில் வலியில் திகழது. அவன் பார்வைகளில்
செறிக்கும் என் முகத்தைத் திருப்பிக்
கொண்டேன். ஆனால் அவனின் பார்த்ததே
தெருவின் பெருங் குழந்தைகள் கைத்து.

எனக்குப் போவதற்கு முகத்தான். காயல்
எனும் தோட்டத்துக்குப் போனான். அப்
படியே உட்கார்ந்து விட்டேன். முன் திரைக்
காலம், மாத்தடியில் ஒளியும் நிழலும்
கொளம் பிளந்தன. வானில் செல்லும்
போகுகளையே இவற்றைத் தாற் போல் நட்சத்
திரைகள், பிணங்கு பாறோ திப்பது போல்
ஒர் உணர்ச்சி, திரும்பினேன்.

"இங்கே நீ என்னை மறந்துவிட்டாய்
கூறு!" என்ருள் தூறு. அவன் ஓரம் என்னை
கூறுகிறது. என்னைக்கூட போனேனென்கூட,
எனக்கு அப்போது நிரூபித்து அந்த
உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. அவன் உணர்ச்சியில்
என் முகத்தைப் புகைத்துக் கொண்டேன்.
அவன் என்னைத் தடுக்கவில்லை.

"நீ தன்னை இடுக்கினாய், தூறு!" என்
றேன். என் ஓரம் தகுதமுத்தது. அதற்குப்
பிறகு தான் அவனைச் செறிக்கவே இல்லை.

இப்போது ஆறு வருஷங்களுக்குப் பிறகு
அவனின் பார்ச்சுப் போகிறேன். அவன்
எப்படி விரும்புகிறான்! அவன் கைகளிலுடன்
வருகிறானா? தனிவாக வருகிறானா? அவ
ளுக்கு எத்தனை குழந்தைகள்? என்னை எப்படி
அறிமுகப்படுத்துவான்?

இளமையப் பருவத்தில், ஆறு வருஷங்கள்
என்பது நீண்ட காலம். கிவரயின்வாத
பருவத்திலிருந்து வளர்க்கையில் அமைதிபாசு
இருக்கிறேன் அளவுக்கு, நேரம் கிடக்கும்
இந்த ஆறு ஆண்டுகள் எத்தனை மானுதல்
களைக் கொண்டுவந்து விட்டனவோ? அவ
ளுக்கு எப்படி, என் கிவரயைத் தேடித்தது?
தான் அவனிடம் புதிதாக எதைக் காணப்
போகிறேன்?

நேரம் நெருங்க நெருங்க என் மனம் பர
பரப்படைந்தது. ரயில் வர ஒரு மணி நேரத்
துக்கு முன்னதாகவே மெய்பி விட்டேன்.

கிட்டைக்குப் போகும் வழியில் கடைத்
தெரு, பூக்கூடவான்கள் செறித்தவங்கிளென்,
கைகளும்!

இதற்கு முன் இருக்கும், போட்டவத்
தைய் வைத்துக் வைத்துக் கொண்டேன்.
அவன் கைகளில் ஆசனம் தெத்தவதைப்
பார்க்க மனத்தில் ஒர் அத்தையின்வாத ஆகை,
ரயில் வந்து நிழலும் வர என்னை
போதுகின்றது. ஒரம் ஓரங்களில் கைகள்
அவன் முகத்தை கிவரவாய்த் தேடின.

தனிமை நீட்டி அழைத்து அவன் தான்!
என்வாது மாதிரிவிட்டான்? ஆனால் என்னை!
வாழ்க்கையில் எத்தனைவோ கைகள் என்னை
அந்த முகம் எனக்கு ஓரமாக இருக்கும்.

ஒரம் போல் துள்ளுகு வெளிப்ப
தென். அவன் மட்டும் தான் வந்திருந்தான்.
நிரூபித்து மறுபடியும் செறித்தபோது
என்னை போவதென்றே தெரிவித்தது என்
கைகளிலோ நேரம் வேண்டுமென்று நிபந்த
போட்டு வைத்திருந்தது மறந்து விட்டது.

என்னைப் கையிலிருந்து அவரெனவால்
போட்டவத்தை எடுத்தேன். அவன் நீட்டிய
கையில் வைத்தேன். அவன் முகம் ஏரெ
கிழந்து விட்டது!

அந்த ஒரு கைத்தின் எடுத்துக் கொள்வத்
தற்கும்கூட எத்தனைவோ ஓரமாகக் கை. மறந்து
போன எத்தனைவோ உணர்ச்சிகள் என்
டென்னை உருவெடுத்தன. அவன் நிமிர்ந்து
பார்த்தான். ஆழமிகுந்த பார்வையிலோ
அவன் என்னைவோ உணர்ச்சியாகக் கைவித்துக்
கொண்டிருந்தான். திரைப்பில் அடக்க முடி
வாத தடுமாற்றம் தெருவின் தச்சித்தது.

"எனா! இங்கே வா! இந்த மாமாவை
வந்து பா!"

கிவரவத் தூக்கம் கிவரவத் கைகளிலோ
அந்தக் குழந்தை வெளிப்ப என்னைப் பார்த்தது.
உச்சமும் குழப்பமாயும் பார்த்தவையில்
அவன் கைகளாக. பரிச்சயம் செய்து
கொள்ளும் பார்வையின் கைகளின் குறித்தன.

"உனக்கு என்ன வார்த்தை இருக்கிறா
யா?"

பூவல் குழந்தைக்குக் காட்டிவிட்டு முன்
தனியில் செருகினான். எனக்குத் நிரூபித்து
என்னும் புரிவது போல் இருந்தது. போகவே
வந்த நேரம் கடைத்துக் புயலாய்ச்
சூழ்ந்தது.

"குழந்தைக்கு தன்னை இல்லை!"

என் ஓரம் குழந்தை வெளிப்ப முடியாமல்
ஒந்தது. "என்கென்று அறிவிட்டால் நீ
இருக்க மாட்டா வெளியிலேன தூறு!
கைகளில் நீ இப்படி, அறிவிக்க மாட்டாய்!"

கிவரவப் புன்னகையோடு அவன் என்னைப்
பார்த்தான். "இதென்னம் பிராந்தியில்
கிவர, மணி? தான் இத்த அனுபவிகள்
முடியாதென்ற உன் கைகளைத் தன்னி
தும், இப்போது அவர் போல் தான் மட்டும்
பித்தலி அனுபவிக்கிறதும்!"

ரயிலின் கைகள் அவன் மேலே கொண்டுவதை
கிழக்கிவிட்டது.

"மாமாவாரு டட்டா கொண்டு!"

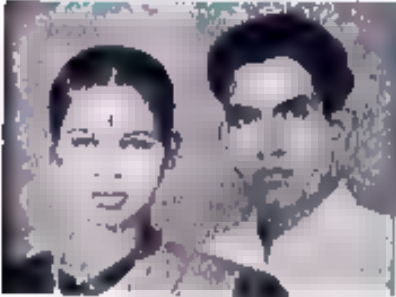
குழந்தையின் பிற்க கிவரவக் உபாத்திய
கைகளின்வாத அவன் ஓரிக் கைகளையே
பார்த்தபடி நின்று. ரயில் தாந்தது.

பரமக்குடி உதவி மின்சார இன்ஜினியர் திரு துரைசாமி அய்யரின் புதல்வி ஜென. பார்வதிக்ளும் திரு கோபால சிருக்ஷ னுக்கும் விவாகம் நடாடப்பெற்றது.

புரண்டூர் கல்வி குறுஸ்ட் திரு ராமநாத சிரோதிகனின் சகோதரி ஜெனபாக்ஷிப வதி யலிதாம்பாளைத் திரு நமசிதமரன் மணம்புரித்து ஜெனடார்.

பம்பாய் திரு ராமன் அவர்களின் புதல்வி ஜென. ஜெயலக்ஷ்மிக்ளும் திரு நாராயணனுக்கும் ஜென விமலிசையாகத் திருமணம் நடந்தது.

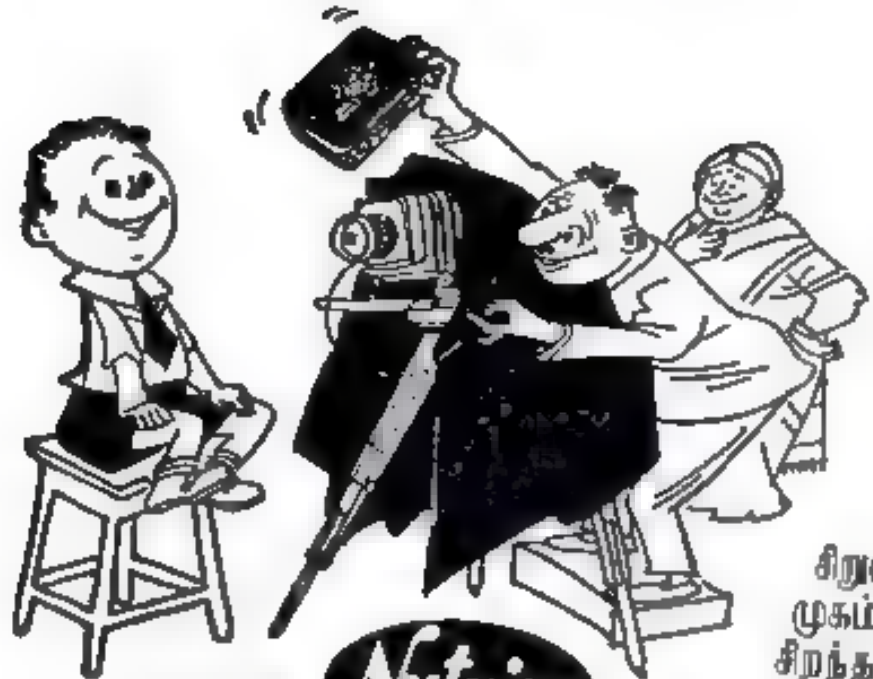
திரு ஜே. எம். கப்பிரமணியம் அவர் களின் புதல்வி ஜென. ஜெயலக்ஷ்மிக்ளும் திரு பரமேசுவரனுக்கும் ஜென சிதம்பாச விவாகம் நடந்தது.

திரு கப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் ஜென டாக்ஷி யவதி சிரோஜாவுக்கும் திருச்சியில் அதி விமலிசையாகத் திரு மணம் நடத்தேறியது.

திரு எஸ். ராமமோகன் அவர்களுக்கும் ஜெனபாக்ஷிபவதி ஜயலக்ஷ்மிக்ளும் ஜென விமலிசையாகத் திரு மணம் நடத் தேறியது.

சிறுவர்கள்
முகம் மலர
சிறந்த பரிசு
மிட்டாய்கள்

MC-596

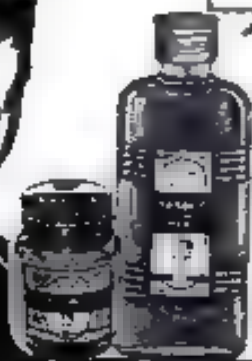
தயவுசெய்து கம்பென்களில் கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்
இதன் (ஆர்டர் பிரைவேட்)

முயற்சியில் வெற்றியில் காம் பெருகலாகட்டிடுமும். கவர்ச்சியான தேர்தல்திறகுப்
பண்பாட்டிடைபுருகலாக கேசம் முகப்பம். அதற்குத் திறந்தது யாஸ்மாட்
அழகுடன் திகழும் கேசம் வெற்றிக்கு அறிகுதி!

கவர்ச்சியான தேர்தல்திறகுப், கவர்ச்சியான தேர்தல்திறகுப்
பண்பாட்டிடைபுருகலாக கேசம் முகப்பம். அதற்குத் திறந்தது யாஸ்மாட்
அழகுடன் திகழும் கேசம் வெற்றிக்கு அறிகுதி!

கவர்ச்சியான தேர்தல்திறகுப், கவர்ச்சியான தேர்தல்திறகுப்
பண்பாட்டிடைபுருகலாக கேசம் முகப்பம். அதற்குத் திறந்தது யாஸ்மாட்
அழகுடன் திகழும் கேசம் வெற்றிக்கு அறிகுதி!

Vasmol

தயவுசெய்து கம்பென்களில் கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்
இதன் (ஆர்டர் பிரைவேட்)

உள்ளடக்கம்

சுருதி

அந்த அறகாசு மாதாமேயின் காலம்

அடைந்ததும் என் காலகம் தாமசம் தீவரம்
நிலைத்தன, காணாளைய வேண்டித் தோய்
ரம்; அதன்மீது கையில் செவ்வந்தி திறை
கவனி மாதா மேயிய் போற்றின. கழை
பலிக்குத் தளரப்பட்ட பிராந்தியங்கடம்.
அதன் முடிவில் உயர்ந்த மோடையு கர்த்த
நிலைமைக் கந்திராகம்!

எழில் கொஞ்சம் இப் பெரிய ஆலத்ததைத்
திருக்கி 'கண்டோன்மேயி'ய் புதிதாகச்
சமைத்திருக்காராம். பல வரவுகளுக்கும்
பிறகு இங்கே நான் மீண்டும் மாற்றியில்
கந்திர பதிகந்தே திவ்யசம் தாம் ஆகியவை
கொண்டனும். திவ்யம் திவ்யப் பெயரையில்
ஒரு கவையாசு இத்தத் திருக்கோயிலின்
மூலமே நின்ற அதன் அழகிய அழகை
நீதிது கிவர்க்காய்க் கொள்வதில்.

இவ்வுறும் அப்படித்தாம்: ஆனால் கந்திர
அதிமாயே அப்பே கிவ்வுயிட்டேன்;
காரணம், கொல் மானிகை போலிருக்க
அந்த ஆலத்தின் திரு காலமே காரண
யில் சித்திரம் போல் தீவர ஒர் கைமக்
கிழை மெல்லுயர்த்திகளை கிற்றிக் கொண்
டிருக்க கார்த்திராகம்.

தொடர்வதற்கு வரும் பத்திரகம் அரை
அரைமே, ஒரையேகா கிவ்வைவை அந்தத்
கிழையின் நடுகும் கையிலே போட்டு கிட்டி.
பதிவாசு அவைப்பிடுக்து ஒரு மெல்லுயர்த்தி
திவ்ய வாகுலிக் கொண்டு உண்டே சென்று
கொண் டிருக்காராம். அண்டவழக்கு ஒளி
விளக்க ஏற்ற வேண்டுமென்ற கிவ்வாத்
தைத் தவிர, இந்த ஏழைக் கிழைக்கு உதவ
வேண்டுமென்று திரைகளும் கர்த்திராகம்கால்
அவர்களை இவ்விடம் கர்த்திரை வாகுல
கிரைகள் என்னை கொள்வது. இத்தக்
காட்டி என் தெருவை தெரிந்திருக்கையில்,
காலகம் தாமசக் கிழையை தெருவின.
என் கிவ்வாசு கவனித்த கிழை, "அருள்
ராக! உனக்கு மெல்லுயர்த்தி வேண்டாம்!"
என்று அன்புடன் விவையினும்.

அருள்ராகவா! அது வாக் பெயர்? தான்
அவர்களு சிற்றையிலி. "ஆமாம். ஒனக்கு
என்னாலும் அருள்ராகவா!" என்னமோ
கவையம், மீ-மீ...கருக்க கைக்கு ஒரு வத்தி
குடு!" என்று அரைமேவை அவன் கையிலே
போட்டார் கார்த்திராக வாகுல.

"எனக்கு எவ்வாறும் அருள்ராகவா;
எவ்வாறும் என் கொல்வதாம்!" என்ற
கிழை பத்திரம் போல் ஒரு வத்தியை எடுத்து
அவன் கையிலே கொடுத்தான்.

என் கிவ்வாசு கிவ்வித்தது. "அருள்ராக...!
என் கெவ்வாசு!" இவ்வாசுத்ததைகள் என்
திரையில் கிவ்வாசு
காக ஒளிந்தது. இவ்
மற்ற குழப்பமும்,
திவ்யமும் என்னைக்

குதையாருவாயி, "ஆயி...!" என்று
விவ்விதேன் என்னைவறியாமல்.

"அப்படிச் சுப்பிடு. அருள்ராக!" காலகம்
கந்திராவியில் கிவ்விக் கிரிக்கும் வெடித்த
கவையம் போல் கிழையின் முகம் பிச்சும்
ஒளிந்தது. "நீ வாகு கெவ்வாசு?"

"ஆயி" பெய்த தான் அழைத்ததும், அவன்
பதிவாசுக் "கவ்வாசு" என்று கவிய கிவ்வாசு
கட எவ்வாசு வ சத்தொத்ததைத் திரை
கவந்தி கொள்வதில்! ஆனால்...அப்படியும்
இருக்க முடியுமா?

"தான் திரைக்கு தெரிஞ்சுவய்தான், ஆயி!
இப்ப நீ எங்கிட்டு இருக்கே?" என்மேன்
ஆவல் கிழை.

"என் கிழைக்கு கந்திர வாகு அருள்ராக!
தெய்வ வரணும். தென்னார் பெயிட்டு
தெருவிய 'காமன் காம'னு தெரு..."

அவன் மேலே போலிடாமல் கெழுகு
கர்த்திர வாகுமும் அப்பாசு கும்த்து கொண்
டாரகன். தாழும் கருகையில், என் சித்திர
மும் பிச்சிடுக்கி கர்த்திராகம்.

★

நீ மார் பதிவாசு வகுடங்களுக்கு மும்பு
தடத்த திரைக்கென் அமை...
அப்போது தான் இங்கே திருக்கி குரை
வப்பர் கவ்வாசில் படித்துக் கொண்டிருந்
தேன். எவ்வாசு படித்த சக மானவர்
கவித் ஒருவர்கால் அருள்ராகி. தெய்வவக்
குடிப் பெருமகன். பிறந்தவுடனேயே
தந்தையை கிழைக்கிட்ட அருள்ராக்
கட்டை. ஆனால் இத்தப் பெருங் நகரணை
என்றும் உணராத கவையில் கவிஞ்குயிரால்
அவன் அமைத்த கவ்வாசுபுடன் வளர்த்து
வரத் தாயார் என்னும் ஒரு தெய்வம்
இத்திராக அருள்ராகித்தது.

அவன் பெயர் மரியம்மா!
தன் கந்திரத்திற்குத் திரைத் மகனாக்
கவைய கவிவ்வாசுத்த அன்னை கவன், அருள்
ராகமே அவனக்கு மூக்கக் காரிது; அவன்
கவைய அவன் கவன்; அவனே அவனுக்கு
உதகம் கவி, கவ்வாசு கவையம்!

ஆனால் எவ்வாசுத் மரியம்மா, தான்
பெற்ற கெவ்வாசுத் மீது பத்திராக இருந்
தானோ, அவ்வாசுக்குப் பித்திரையில் மகன்

எஸ். விஜயநாகவன்

நீடு அழகு ! தூணில் கட்டி
வைத்துத் தொலை உரிக்க
வாணாய்? "என்று ஆசிரியர்
கைப் பிரம்பை ஒப்பினார்.
அவ்வளவு தான் ;
மெல்லமாகிறந்த மலை
வெடித்ததே போல் மனி
யம்மா மகவின் மீது
வெய்யவாய்ப் பாய்த்
தான். " வெக்கல் கட்ட
முதி ! ஒவ்வொரு பெத்த
துக்கு என்ன அவமானம்
எனக்கு ? இனிவாக்கம்

ஏனோ கல்வாகத்தான் இருந்தது. கொண்டுவன்
மாண்டது முதல் வருமானம் அற்றுப் போய்விட்ட

மரியம்மா அங்கடை அவயில் விட்டுப் பணிகள் புரிந்து
நாறு காசு சம்பாதித்தான். அதில் அவன் உண்பது
அரை லவிறுதான் ; உடுத்துவது அரைக் கத்தல்தான்.
எஞ்சிய யாவும் அருமை மகனுக்கு அர்ப்பணமாகும்.
ஆனாலும் அவன் பாடுபட்டுச் சேர்க்கும் பணத்தை
மன்னாது மதித்துத்தான் வீண் விரயம் செல்லான்
அருள்ராஜ்; மேலும் மேலும் காசென்றும் பண
மென்றும் பெற்றவனைப் பிடுங்கி எடுத்து விடுவான்.
ஆனால் அந்த அருமை அவன் ஒரு நடவையாவது
முகம் களித்திருப்பானா ?

★

ஒரு நாள் பள்ளியில் சகமானவனுடைய பேருணவத்
திருடி விட்டான் அருள்ராஜ். தலைமை ஆசிரியர்
மரியம்மாவுக்குக் கொய்வி யனுப்பினார். அவள் வந்த
தும் விஷயத்தைக் கூறி அருள்ராஜைக் கண்டித்தார்.
மட்டற்ற அவயாசமடைந்த மரியம்மா மகனின் பக்கம்
பார்வையைத் திருப்பினாள். ஆவிலும் அன்புப் பிள்ளை
வின் ஆளை முகத்தைக் கண்டதும் அவன் உள்ளம்
தெரிந்து விட்டது.

" ஏன்டா, அருள் கண்ணா ! இப்படிச் செய்வனா
மாடா செய்வம் ? " என்றுதான் அவனால் குமுறிய
முடிந்தது.

ஆசிரியர் சினம் கொண்டார். உரக்கக் கூவினார்.
" தயவாயிருக்குதே நீ திருப்பிப் புள்ளையைக் கண்டித்

கம்பளி-

தடவித் திருஷ்டி முறித்தான் மரீயம்மா. தொடர்ந்து, "கோவத்துவே கொண்தை வயத் திட்டாமோ, கண்ணு! அவனுக்கு என்ன கவிட்டமோ? தொண்டிவே இருக்குது குழந்தை. எப்படிவாக்கம் தான் போய் பார்க்கணும்... முடிவிலே, எப்படியோ மன வாகக் கண்ணாக்கிட்டு—" என்று கூறி அவன் மேலே சொல்பவழாமல் விம்மினான்; விம்ம்பினான்.

"அதுக்காக என்னதான் சொல்கிட்டைக் கூயி?" என்று கேட்டேன்.

"ஆண்டவனுக்கு ஒப்பான 'அய்யு'தான் என்னை மண்ணிக்கணும்!" என்று அழுத மரீயம்மா, வலக்கையால் மார்பில் சிறுணைக் குறிவிட்டு, "உமென்" என்று குடித்தபடி பார்க்கவளைக் கூவிய தொங்கும் தனது கண வளில் புகைப்படத்தின் பிது பறித்தான். பிறகு, "அய்யு கண்ணுவத்துக்குப் போட்ட மோதிரத்தை வித்துட்டேன்!" — என்று விம்ம்பினான்.

"என் கண்ணுப் பணித்து விட்டான். அருகாமக் கணவன் திருமண தினத்தன்று அணிவிக்கும் மோதிரம் அவர்களுக்குத் தானிக்குச் சமாள மாயிற்றே! கணவன் மறைத்த பிறகு ஒரே திணைவுப் பரிசாக இருக்கும் அய்வினைபற்ற பொருளை இந்த மகனுக்காக விதிகெவ்வோடு மென்றால், அத்தப் பெற்ற மனத்தின் பித்தை எப்படி வருணிப்பது?"

தான் எவ்வகையோ சொக்கியும் மரீயம்மா கேட்கவில்லை. ஒருநாள் தனது கத்தல் துணி மூட்டையுடன் அந்த அன்பு உருவம் தனது கல் மனக்கவர ஸ்கைக் காண்பதற்காக ரயிலொழி விட்டது.

"அதற்குப் பிறகு மரீயம்மாவைப் பற்றியோ, அவ்வது அருள்ராணைப் பற்றியோ யாதொரு தகவலும் இல்லை. தானும் பழம்படி குடித்துக் கொண்டு பெங்களூருக்கு உத்தியோகம் ஏற்கச் சென்று விட்டேன்.

இந்த திணைப் பதினைந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு, இப்பிராது தான் மாற்றியில் திருச்சிக்குத் திரும்பியதும், மரீயம்மானை இந்தமாதா கோவியில் காண தேடித்தது எவ்வண்ணித்தது!

★

பிறுநாள் காலைத் தேராகத் தென்னூர் டேவீட் தெருவிவிருந்த மரீயம்மாவின் சிறிய அறைவைய அடைந்தேன். "வா தம்பி!" என்று மயர்ந்த முகத்துடன் வருகைக்குள் பிழை, தொடர்ந்தது. "ஒன் தம்பி, அருளோட கடப் படிச்ச பாபுதானே நீ? நேத்து நீ போனதிலிருந்து போலிசுக்கிட்டிட்டு வீட்டுத் தேன்; இப்பத்தான் புளிக்குது—" என்றான்.

"ஆமாம் ஆயி, ஒங்களுக்கு தண்ண தென்னு இருக்குதே! ஆறு அருள் இப்ப எங்கே? நீங்க தனிவாகப் பட்டணம் போயி அவனைக் கண்டு பிடிச்சுக்கணா...?"

"ஓ! எல்லாம் கர்த்தரோட கருணை! தான் பட்டணம் போவச்சே வலியிலே ஒரு பைபன் ரயில்கே ரயிச்சே. அவனும் அருள்ராகவும் ஓரே கம்பெனினே வேய் பாக்கறவங்களுக்கு போச்சே தெக்குச்சுது. அத்தச் குளந்தே என்னைக் கொண்டாத்து அருளோட சேர்த்திருக்க!"

"ஆறு அவன் ஏன் ஒங்களுக்குக் கடிதமே போடவில்லை...?"

"என்னயோ குணத்தைக்கு தேரமேயிலேயே. போடாத போலுத்தான் என்று... ஆறு, சேதி தெரியுது தம்பி; அருள் ராக பட்டணத்திலே ஒரு பெண்ணைக் கல்வாணம் கட்டிக் கிட்டிருத்தான்!"

"சரிதான்! அதனுலேதான் ஒங்களை மறத் திட்டணங்காட்டினும்? போண்ணு லாரு, ஆயி?" என்று விவகரினான்.

"லாரோ கோவா தேசத்துப் பொண்ணும்! உலின்னாரு பேரு. தல்ல போண்ணுதான். குணத்தை ஆசையப்பட்டுக் கண்ணுலம் கட்டிக் கிட்டிருக்கான். ஆறு அபிதாட தான் இன்னு பேர் முடிச்சுச்சே! அது 'தன் புன்'னு இங்கி லேயே பேசும்! எப்படியோ குணத்தை சந் தோசயா இருத்தாப் பத்தாதா எனக்கு!" என்று சித்திதான் மரீயம்மா.

"ஒன் தனிமையே அவன் தெருப்பை அக்கிப் போட்டாக்கட ஒங்களுக்கு அது 'நுக்' மாதிரி இருக்கும்; அங்கவையு சபத்தியம் நீ!" என்று கவிகெவ்வோடு போயிருந்தது எனக்கு. ஆறு னும் அடக்கிக் கொண்டு, "ஆயி! இப்ப அருள் அங்கே?" என்றேன்.

"நான் பட்டணம் போன ஒரு மாதத்துக் கெவ்வாம் அத்தக் கம்பெனியிலே அருளை பம்பாய்க்கு மாத்திட்டாங்க. உலின்னாலும் இட்டுக்கிட்டிட்டுப் போயிருச்சு குழந்தை, தான் மட்டும் இங்கே திரும்பிட்டேன்."

"நீங்க மட்டும் அவனுக்குப் பாரமாயிட் டுக்கணாக்கும்!" என்றேன் எரிச்சலுடன். பிறகு, "அவன் போறவானே திரும்பி வரலியா? இப்ப பதினைஞ்சு வருசத்துக்கும் மேலாகுதே? கடுதாசியாக்கம் எழுதறாரு?" என்று விவகரினான் ஆறுரத்தடன்.

"ஓ! கடுதாசி போட்டானே... பாக்கிதிரா தாயி?" என்ற அவன் ஒய்ப் போய் ஒரு சிறிய மரம்பெட்டியைத் திறத்தான். அதிலும் ஒரு பழுக்காய்ப் பேழை. அதையும் திறக்கையில் உங்கே ஒர் உறை. அதிலும் அருளமலாகப் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருந்த ஒரு கடிதத்தை மென்மெடுத்துக் கொடுத்தான் மரீயம்மா.

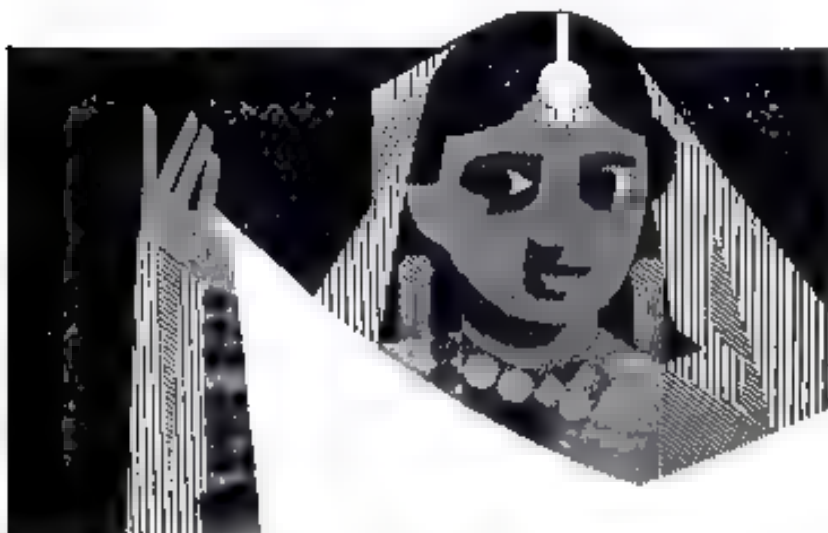
அதை வாங்கிப் படித்த தான் அப்படியே கண்ணாடி விட்டேன். அது பம்பாயிலிருந்து அருள்ராக எழுதிய கடிதம்தான். ஆனால் ஐரன் பதினைந்து, 1943 என்றவய்வா தெதி போட்டிருக்கிறது! அப்படியாலான பன்னி ரண்டு வருடங்களுக்கு முன் வந்த கடிதமா சிற்றே அது! இதைக் காண்பிக்குறே இத்தப் சபத்தியக்காரி!

"போதடி வேதே கடிதம் வரலியா ஆயி?"

"வரும்.... வரும்.... சேக்கித்துக்கு எழுத தேரம் கிடைக்க வேணுமா...?"

விவப்பு என்னை விழுங்கிச் சீரணித்தது. எவ்வகையு சபையமற்ற பேரன்பு அவனுடை யது? தியாகமே உருவான இந்த அன்னை வைத் தவிச்சு விட்டுவிட்டுத் தொண்டாரம் போய்விட்டானே மகன்; பிறரும் அவனைப் பற்றி மறந்தே போய்விட்டானே அக்கிரா தன்! ஆறுதும் மகனின் பிது வைத்த மரீ யம்மாவின் அன்பு மாதாவிக்கியே! அருகைத்

டினோபால் பெண்ணுடன் நட்பு செய்து கொள்ளுங்கள்

டினோபால் என்றவாத்திரத்தை, ஆர்
கெமிக்கல், டி.பி.எம்., மலேசியாவிலுள்ள
சுப்பிரமணியசுவாமிநாதர் டிரைட்
ஸ்தாக்காரம்

இந்த பெண்ணை எங்கும் பார்க்கலாம்-கவர்ச்சி
யாகவும், எடுப்பாகவும் உள்ள புதிய
டினோபால் பிவிஎன் காட்டினின் மேல்
பாகத்தில் இந்த பெண்ணை பார்க்கலாம்.
டினோபால் பிவிஎன் காட்டின் மற்றும்
ரேயான் வென்னைத் துணிகளை வெள்ளை
வெள்ளைநென்று ஆக்குகிறது.

இந்த பெண்ணை பரிபூர்ணமாக கம்பலாம்-
ஏனெனில் நீங்கள் போலிகளை வாங்குவதை
தடுக்க, கெமிக்கல் டிரைட் மார்ட் ரேஜிஸ்டர்டு
செய்யப்பட்டது. மற்றும் 25 பிரைம் கன்
டினோபால் பிவிஎன் கொண்ட பனிங்
போன்ற பிளாஸ்டிக் டப்பா பிப்பர்-பூப்
ஸ்தூடன் கூடியது.

டினோபால் பிவிஎன்

வென்னைத் துணிகளை மிக வெண்மையாக்குகிறது

தயாரிப்பாளர்: கத்திரித் கெமிக்கல் ரிசர்ச்சு, டி.பி.எம்., மலேசியா.
தூது விநியோகஸ்தர்கள்: கத்திரித் கெமிக்கல் ரிசர்ச்சு, டி.பி.எம்., மலேசியா.

அனேக விதமான கிரீம்களையும், லோஷன்களையும் பற்றி
அடைபுக்கொண்டு ஆத்திரப்படுகாரென்ற? பல கஷ்டமா
களை பறக்கும் நிவிபா கிரீமினால் உங்களுடைய கருமத்தை
பாதுகாக்க முயற்சியுங்கள்

உங்கள்

கருமத்திற்கு

கிரீம்களில் உங்களுக்கு உபயோக
கூடுதலாக இருக்க வேண்டும். உங்க
ளுக்குரிய உபயோகத்திற்கு உப
யோகப்படுகின்ற உபயோகத்திற்கு உப
யோகப்படுகின்ற உபயோகத்திற்கு உப
யோகப்படுகின்ற உபயோகத்திற்கு உப
யோகப்படுகின்ற உபயோகத்திற்கு உப

உங்கள்

கருமத்திற்கு

கோப்பி குதூ... உங்களுக்கு உப
யோகப்படுகின்ற உபயோகத்திற்கு உப
யோகப்படுகின்ற உபயோகத்திற்கு உப
யோகப்படுகின்ற உபயோகத்திற்கு உப
யோகப்படுகின்ற உபயோகத்திற்கு உப
யோகப்படுகின்ற உபயோகத்திற்கு உப
யோகப்படுகின்ற உபயோகத்திற்கு உப

குழந்தை
களுக்கு

கிரீம்கள் உங்களுக்கு உபயோகப்படு
கின்ற உபயோகத்திற்கு உபயோகப்படு
கின்ற உபயோகத்திற்கு உபயோகப்படு
கின்ற உபயோகத்திற்கு உபயோகப்படு
கின்ற உபயோகத்திற்கு உபயோகப்படு
கின்ற உபயோகத்திற்கு உபயோகப்படு
கின்ற உபயோகத்திற்கு உபயோகப்படு

கருமத்திற்கு நிச்சயமாக
வேண்டுகுது நிவிபா

வந்த கிளையின்மீது படர்விட்ட அந்தப் புனித மான அன்புத் தலை அதுதான் ஒழியாதா?

எனக்கு அருள்வீது பிறந்த ஆத்திரத்தி னாலோ எல்லையோ, மரியம்மாவின் மாசற்ற அந்த அன்பு அழிவதைக் காணவேண்டு மென்றுகூட என்னுள்ளே ஒருவேறிப் பிறக்கது.

★

விடு திருப்பிய எனக்கு மீண்டும் ஒரு வாரத்திற்கு மரியம்மாவைக் காணப் போக இயலவில்லை. நேரது ஒருதான் மாலையில் அங்கே சென்ற என்னைக் கண்டதுமே: "பாபு! குழந்தை கடுதாசி போட்டிருக்கு; அடுத்த வாரம் வரப் போவது!" என்று தன் வயசை வெல்லாமல் கிழக்கிவிட்டுக் குமர்போல் குதித் தான் மரியம்மா.

என்னுள் தம்ப நுழைவாக்கிய, கடித்ததை வாய்க்கிப் பார்த்தவளே, என்ன அதிசயம்! அது பம்பாய் குத்திரவரிட்ட கடிதம்தான்: தெரியும் இம் மாதத் தேதிதான்! பிரித்துப் படித்தேன்:

'அன்புள்ள ஆவிக்கு,

கர்த்தவீன் கருணையான தானும், உயி றும் உகம், உன்னுடைய தகவறிய அனா.

தாளைப் திங்களன்று பம்பாயிலிருந்து புறப்பட்டுச் செல்லாயன்று பட்டணத்தில் இறங்குமேன். அன்றிரவு எக்ஸ்பிரஸில் புறப்பட்டு, புதன் காலைவில் திருச்சி வருகிறேன். அருள்ரஹ்'

"பார்த்தியா பாபு, அருள் வந்திருக்கின்றன எனக்குக் கலையே இப்போ. வர வர என் னுடம்பும் சரியே. கிடாசிக் காவத்துவெ குன்றை மடியிலே தலைவை வைக்க, இந்த ஓடம்பை உதறிட்டு 'அடி' விட்ட - கர்த்தரு ிட்ட - போயிற்றேனும்!" என்று எல்லையற்ற களிப்புடன் கூறினாள் மரியம்மா.

எனக்கு ஆத்திரம் தானாகவியே, எழுந்த வெறுப்பை விழுங்கிக் கொண்டு, "தன்னை ஆவி! புதன்பிறழை காலைவிலே தானே கட்டைத்துக்குப் போயி அருளை இட்டுக்கிட்டு வரிறேன்..." என்று எழுந்தேன்.

★

புதன்பிறழைமலை தானும் ஆவதுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்தத் தடவை அருள்ரஹ்து தான் விடப் போவ திலும், அன்பு வடிவான அன்னை வேளும் தெல்வத்துக்கு அவள் இழைத்த கொடுமை களை எடுத்துக் காட்டி அவளை நித்திர்ப்பென்: அவளை தல்வழிப்படுத்தி, இந்தக் கிழவியின் எழுதிய தாட்டாளத்து இன்பத்தை அளிக்க வேண்டுமென்றும் எனக்குள் ஒரு தீர்மானம்.

ஆனால், புதன்பிறழை அநிகாணியில் திருச்சி க்டேஷனில் எவ்வளவோ நேரம் காத்திருந் தும் தூத்துக்குடி எக்ஸ்பிரஸ் வரவில்லை. அதற்குப் பதிலாக வந்த அந்தக் கோரச் செய்தியை என்னவென்று சொல்வீகள்?

செவ்வாய் இரவு சென்னைவை விட்டுப் புறப்பட்ட தூத்துக்குடி எக்ஸ்பிரஸ் அரி யூர் அருகில் தடம் புரண்டு விட்டதாம்.

அந்தக் பெட்டிகள் எழன்று ஓடும் நிலையில் கிழுந்து, எண்ணற்ற பிரயாணிகளை வெள்ளம் விழுங்கிவிட்டதாம்! இறந்தவர்களின் ஜாபிதா கில் முதல் பெயர் அருள்ரஹ்துதான்!

இக் கொடுஞ் சேதி என்னை ஓர் உறுக்கு உறுக்கி விட்டது. ஆனாலும் ஏழேழு விபத்தில் இறந்த மந்தவர்கள் மீது பிறந்த அனடி அறுதாபந்தான் எனக்கு அருளின் மீதும் பிறத்தது. அப்போது அடிபோன்ற இந்தச் செய்தியை மரியம்மாவின் அன்பு உன்னம் எப்போதும் தாங்கும், வாராவது திடீரென்று செய்தியைக் கூறி அவளுக்கு அதிர்ச்சி ஏற் பட்டு விடக் கூடாது என்ற நினைவுடன் உடனேயே தென்னாற்குக்குப் புறப்பட்டுடன், வழிபெய்லாம் என் மனத்திலே விசித்திரச் சித்தனை விழுக்கவிட்டது. மரியம்மா மகன் மீது வரவிழ்த்த கண்ணுடித்தன்மான அன்பை தான் ஒரு நாளும் ஒப்பியதில்லை. அந்த அன்பு அழியக் காண வேண்டுமென்று கூட நான் ஏக்கிவதுண்டு. ஆனால் அருள்ரஹ் இங் வளவு கொடுமைகள் புரிந்தும் அவன் தன் அன்பை அழித்துக் கொள்ளவில்லையே! அந்த அன்பு இப்போது அழிவத்தான் போகிறது. அன்புக்கு இவக்கான பாத்திரமே இப்போது வெள்ளத்தில் அழிந்து போய் விட்ட பிறகு, அவன் மீது செலுத்தப்பட்ட இந்த அன்னை அன்பும் அழிய வேண்டியதுதானே? எனம் இன்றிக் கடுமியோ, உடல் இன்றி உயிரோ உண்டா?

அன்பின் இந்த அழிவைக் காணத் துடித்த ஒரு வெறிபுடன் தான் மரியம்மாவின் அனையில் அடிபெடுத்து வைத்தேன். பாலம், மானுக்கு நேர்ந்த கோர முடிவை அறிவாத அவள் படுக்கைகளிலே அயர்ந்து தாங்கிக் கொண்டிருந்தான். மெதுவாக உன்னை நுழைந்தேன். மகளின் வ ரு கை க் கா க அனையை அழகுபடுத்தி வைத்திருந்தான் மிழை. சமைமயம் மேடைமீல் மீதும் விதமான பணிபாரம்கள், மெய்க்கக் கட்டியவன்டை வந்த தான், "ஆவி!" என்று விசித்தேன்.

பதிலிக்கும்,

"ஆவி... ஆவி..."

அப்போதும் பதிலிக்கும், அண்மைமீல் சென் றும் நோக்கினைன். மகளைக் காணப் போகும் களிப்பின் தூங்கும் நிலையினும் அவள் மூகம் மலர்ந்திருந்தது. கூகிக் கொண்டிட அவன் கூடும் மீது கையை வைக்கவாயில் -

றுவைபோ! என்ன குவிர்க்கி!

திருப்பிய என் பார்வை பூகை அமைமரீயில் அவித்து புனைந்து கொண்டிருக்க மெருகு வர்த்திலின் மீது கிழுத்தது.

அப்படியானால் என் என்னம் தொல்வி வடைத்து விட்டதா? கல் நெஞ்சை மகளின் மீது வைத்த அவளது வேண்டாத அன்பு அழி வதைக் காண விழைந்த என்னை ஏமாற்றி விட்டானே மிழை! நிதியில் பெருக்கெடுத்து ரவினைக் களித்த வெள்ளம்: கூட அருள் ராஜனுத்தானே அழித்தது? அவன் மீது வைத்த அவன் அன்பை அதுதான் அழிக்க முடியவில்லையே! மகனை விட்டுப் பிரிய இயலாத அந்த அன்னைமீன் ஆவி, அருள்

ராஜா சொல்லு விட்ட இடத்துக்கு அவரின் வர வேறாக முத்திக்கொண்டு போய் விட்டதோ? விபரப்பின் விழுவியின் கரங்களை மடித்து மார்பின் மீது இருத்தினேன்: பாதி மணித் திருத்த ஓலிவற்ற விழிகளையும் மூடிவயின் திரும்பினேன். பக்கத்தில் பெருக மீது இதழ்கள் பிரிந்து விடத்த வர்த்தமீன் அருள் மொழிகள் அடங்கிய புத்தகத்தின் மீது என்

பார்வை சேர்த்தது. அருகில் தெருக்குதலையில், ஆண்டவன் அருளிய அடியின் கண்ட அர்த்த முன்ன வரிகள் என் கண்ணைத் திறந்தன :

“வெண்கந்தாய் அழிபாது
வெத்தழவால் வேகாது;
கண்ணியா அன்பு தன்
உண்கண்டகத் தாழேது”

நல்லதொரு நாடக விழா

சீர்ப்பத்தில் ஈந்து நிகழ்களுக்கு இங்கு கலை வெள்ளம். கவிதைப் ஆர்ட்ஸ் விளப் அங்கத்தினர் அமரர் கல்லியின் நாடகங்களை யும், சுத்தபிரானின் சில நாடகங்களையும் தில்லிவாசிகள் கண்டு களிக்க வாய்ப்பளித் தனர். அமரதாரா, என் தெய்வம், அவன் திரிஷு, கணங்கம் தீர்த்தவன் ஆகிய இத் நாடக சம்பந்தமான விமரிசனங்கள் கல்லியில் ஏற்றனவே வெளிவந்து விட்டன.

நாடகத்தில் எம்மைப் பெரிதும் கவர்த்த அம்சம் சுத்தபிரானின் கலை ஆர்வதான். மூப்பது வயதுகூட திரம்பாத அவர் மூப்பது தயாரான ஒத்துழைப்போடு அவர்களுக்குக் கவனமளிப்பாட்டி விசேஷியவாமல் நாடகங்கள் எமர்ப்பிக்கிறார். சிலி மானின் பலரான போட்டியிக்கும் இத் நாடகத்தில் இத்தச் சாதனை எவ்வளவு போற்றத்தக்கது என்று சொல்வத் தேவையில்லை.

ஹாஸ்ய நடிப்பில் சுத்தபிரானுக்கு பிரமாதமான காலவம் இருக்கிறது. காலவம் மும் தங்கு தவடியின்றி நற்கு சம்பாஷனை களை உலித்ததுத் தன்மும் ஆற்றல் அவருக்கு இருக்கிறது. ஆனால் இதே ஆற்றல் அவரைச் சில சமயம் சேற்றிய இழுத்ததுத் தன்மீ விடு கிறது. பாருங்கள்: “கணங்கம் தீர்த்தவன்” என்ற நாடகத்தில் ஒரு ரஸமான கட்டம். கதாநாயகி வகுக்கிறிருந்தவன் என்று குற்றம் காட்டப்படுகிறது. பாரவியால் நடித்த ஜி. சேரோஜா ரொம்பவும் உருக்கமாக இத்தக் கூற்றை எதிர்த்து காதாடிக் கொண்டிருக் கிறார். கதாநாயகியின் தம்பியாய் வந்த

வழித் உள்ள சிமங்கன் இவர்களும பட் டார்கள். அதற்கு ஒரு கொடுக்க (கதைக்குச் சம்பந்தமின்வாத) ஹாஸ்யத் தொடர்களை நடத்தினார்கள். அப்பாக்குப்படியும் பாக் குட்டியும் கையோர்களைச் சிக்கக் சிக்க அடித்தார்கள் என்றது. மொத்தத்தில் பாரக்குப்போது அமரர் கல்லியின் கதைக் கோவையில் ஹாஸ்யத்துக்கு அதிகப் பிரா தானம் கொடுக்கும்படி அமைந்து விட்டது.

தடிசைகளில் ஜி. சேரோஜா முதல் தரம். அழிவா. சிக்கியோ, முகங்கப்பட்டுவோ, வெருளித்தனமாய்ப் போவோ இத்தக் குமாரி பிரமாதத் திறன் பெற்றிருக்கிறார். தமிழ் நாடக மேடைக்கு தங்கதொகு சொத்து. ஜி. கே. ராஜேஸ்வரி எழில் மங்கலம் பாசல் களுக்கு விவரு பொருத்தம். விழிவழி மொழி பேசும் இக்குமாரி மேடையில் வந்தாவே ஒரு தளிக்கொண்டை. உட்கட்டை ஓர் அரை அரைத் தன் பல்வேறு பாசல்கள் பவிர்க்கொண்டை. “என் தெய்வத்தில்” விதவைத் தாயாராக வந்து கையோவாரைக் கண்டவர்க் அடித்து விட்டார். ஏ. சாத்தா தேவி பரவாயில்லை. தன்னை மறந்து தடிக்கும் தன்மை இன்னும் வரானிடாதும திடீர் திடீரென்று நடிப்பின் சிரத்ததயை எட்டிப் பிடித்து விடுகிறார். மூகவெட்டுடல் பெச்சினும் பெட்டு வேண்டும்.

ஆன் நடிசுகளில் குறிப்பாக வானரயும் சொல்வது தியவாயில்லை. எங்கோருமே தத்தம் பொறுப்புக்கான உணர்ந்து நடித்தனர். காட்சினைச் சமூகக் கொண்டு, ஹாஸ்யத் கதை குறைத்துக் கொண்டு, சம்பாஷனைகளைச்

கவனத்துக் கொண்டு, சமூக கழல்பனை மறைத்துக் கொண்டு, தல்ல அம்சங்களை எடுத்துக் கொண்டு, தா ஓராமல் பார்த்துக் கொண்டு, தவம்பட உரைத்துக் கொண்டு, தானொரு மேலி யும் பொறுதொரு வண்ணம் மாகக் கவிதைப் ஆர்ட்ஸ் முன்னேற வேண்டும்.

கடைசியாக ஒருவார்த்தை. AIFAC3 சங்கத்தினர் புரிந்து வரும் கைத்தொண்டு பிடிப் பாராட்டத் தக்கது. சென்ற மாதத்தான் எம். என். சும் வேதாரணயமும் நா தம் பொழிந்தனர். அந்த ஒட்டி நாடகவிழா. மகத் தான சாதனை போக்கன். - சப்பு

சுத்தபிரான், போட்டாரே துக்கி ஒரு ஹாஸ்ய வெடி குண்டை! “ஆமாம், அவன் ஓரே ஒரு முறை கழுக்கி விழுந்திருக்கிறான் - (நிசப்தம்) - ஆனால் கண்ணப்பறத் தோல் மீது!” அத்தக் குத்தியியை பாழ்த்தியவாகப் போய் விட் டது. இதை நான் ஒரு குற்ற மாகக் கூறவில்லை. எவ்வளவுச் செவ்வளவு ஹாஸ்யம் கட்டுக் குண்டாகவி வகுவித்ததா, அவ்வளவுக் கவ்வளவு குளி.

அமரதாராணை நாடக மக்களுவது மிகவும் கடினம். அதைக் கவன கர்த்து ஓர வக்கு தன்னுடைய நடித்துக் காட்டினார்கள். திறை யக் காட்டிக்கான கவனத்துக் கொள்

சுத்தபிரான்

விஜயாலய சோழீச்சரம்

தொ.மு.பாஸ்கரத் தொண்டைமான்

தமிழ் நாட்டின் சரிதமே அங்கிருந்து அரசு புரிந்த சேர சோழ பாண்டியர்கள் சரிதம்தானே? அதிலும் தமிழ் நாட்டில் பெரிய கோயில்களைக் கட்டிக் கலை வளர்ந்த பெருமை வெல்லாம்: சோழ மன்னர்களையே பெரிதும் செரும். சங்க இலக்கியங்களில் இச் சோழ மன்னர் புகழ் பரக்கப் பேசப்படுகிறது புயவர் பெருமக்களாம். இமலத்தைச் செண்டாலடித்த கரிகாலன், தூங்கெயில் எறித்த தொடித்தோன் செம்பியன், குளமுற்றத்துக்குரிய வள்ளுவனவன், பேரவைக் கொப்பெரு நற்கிள்ளி, வெல் பரிடைக்கை, பெருவிறந்திள்ளி, ராஜ்யமும் வெட்டப்பெருநற் கிள்ளி முதலிய அரசர் பெருமக்களுக்குப் பின் சோழப் பேரரசு அய்வளவு புகழ் வளந்த தாக இல்லை. திருப்பலும் சோழர்களுக்குப் பெருமை தேடித் தந்தவர்களில் முதல்வருக விளங்குவான் விஜயாலயச் சோழனே இவன் இ. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இடைபில் எழுந்தவன். குமாரங்குசன் என்பவனது புதல்வன். இ. பி. 845-ம் ஆண்டில் இவன் மூத்தவரையர் மரபினான ஒரு குறுநில மன்னரைத் தாக்கி, அவன் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த தஞ்சையைக் கைப்பற்றியிருக்கிறான். இவன் தன் பகைவர்களையே பேரரசாக்கினோடும் சிறந்தரே அனோடும் திகழ்த்தியபோர்கள் பல. இப் போர்களினால் இவன் மார்பில் 35 புலங்கொண்ட தழும்புகள் இருந்தன என்று புலவர்கள் இவனைப் பாடி யிருக்கிறார்கள்.

என் கொண்ட தொன்னுரத்தின்

மேலும் இருபுள்ளு

புள்கொண்ட வென்றிப் புரவலன்

என்றே விக்கிரம சோழன் உலாவில் இவன் புகழ் பேசப்படுகிறது. இவனே தஞ்சையைச்

சோழ சாம்ராஜ்யத் தலை நகராக ஆக்கியவன். புதுக்கோட்டை ராஜ்யத் தில் நார்த்தா மலை என்ற ஊருக்குத் தென்மேற்கே உள்ள குன்றின்மேல் ஒரு கோயிலைக் கட்டித் தன் பின்புத்த ராஜரானன் முதலிய சோழமன்னர்க ளுக்கு எல்லாம், கோயில் கட்ட வழி காட்டியிருக் கிறான். அந்தக் கோயிலையே சரித்திர எடுகள் விஜயாலய சோழீச்சரம் என்று குறிக்கின்றன. சோழர்கோயில் கட்டிடக் கலைக்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. அதன் சரித்திரப் பிரசித்திக்காகவே அதனையும் இத் தொட ரிக் சொந்திருக்கிறோம். இன்னும் இக்கூடு புதுக் கோட்டை வட்டாரத்

தில் சரித்திரப் பிரசித்தி உடைய சில கோயில் களையும் காட்டலாம் அவ்வாறு? அதற்காகவே இந்த நார்த்தாமலை விஜயாலய சோழீச்சரத் துக்கு உங்கண் அமைத்துக் செல்கிறோம்.

தொண்டைமான் புதுக்கோட்டை வயலில் நார்த்தாமலை ஸ்டேஷனில் இறங்கி இரண்டு மைல் நடத்தால் நார்த்தாமலைக்கு வந்து கோரலாம். இங்கு எட்டுக் குன்றுகள் ஒன்றுடொன்று நெருங்கி நிற்கின்றன. மலையபுலாரத்தில் ஊர் இருக்கிறது. சஞ்சீவி மலையை அனுமன் இவ்வகைக்கு எடுத்துச் சென்றபோது, அந்த மலையிலின்றும் பெயர்ந்து விழுந்த ஒரு சிறு துண்டே இம் மலைச் சிகரம் என்பர். இந்த மலையில் சிறந்த மூலிகைகள் கிடைப்பதே இதை வலியுறுத்து கிறது. நாரதர் மலையே நார்த்தாமலை யாகிற்று என்றும் ஒரு கூற்று. இது எல்லாம் இல்லை. நகரத்தார் என்னும் நாட்டுக் கோட்டை செட்டியார்கள் காலரீப்பும் பட்டினத்திலிருந்து தெற்கு நோக்கி வந்த போது முதல்முதல் தங்கிய இடம் ஆனதால் இது நகரத்தார் மலை என்ற பெயரோடு விளங்கி, பின்னர் நார்த்தாமலை என்று குறுகிவிருக்கிறது என்றும் ஒரு கருத்து.

இம்மலையின் மேல்பகுதி மேலமலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. அந்த மலையின் இரண்டு குடைவரைக் கோயில்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று சமணக் குடும்பம் என்றும் மற்றொன்று பழிவிளி சச்சரம் என்றும் பெயர் பெற்றிருக்கின்றன. இரண்டும் பல்லவமன்னன் மகேந்திர வர்மன் குடைந்த அமைத்த குடைவரைகள் போலவே இருக்கின்றன. சமணக் குடும்ப பதினெண் பூமி விக்கிரமரம் என்றும் கூறு கிறார்கள். பாறையில் குடைந்த மூலகிருஷ்ண மும் அதற்கு முன்னால் அர்த்தமண்டபமும்

இருக்கின்றன. நான்கு தூண்களோடு அக் குடை வரை வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. கருவறைவில் மூர்த்தி இல்லை. அர்த்த மண்டபத்தில் பன்னிரண்டுகோல்களில் மலர் விழ்ந்து உருவாகி யிருக்கிறார். பிரயோக சக்கர மும் சங்கமம் ஏத்தியிருக்கோலங்கள் அவை, குடைவரை யின் முன்பகுதியில் யானைகள், யானைகள் முதலியவை சிறிய அளவில் செதுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இது ஆதியில் "சைனா ஆலய மாக இருந்து பின்னர் தான் மாணிக்க ஆலயார் கோயிலாகி யிருக்கிறது.

பழிவிளி சச்சரமும் குடைவரைக் கோயிலே, எட்டு அடி நீளமும்

விஜயாலய சோழீச்சரம்

ஒரு அடி அகலமும் ஆறரை அடி உயரமும் கொண்ட சிற்ப சூடவகாரரே இது. பங்கல திருபுரங்கனது ஆட்சியில் விபேதம் விடுகு முத்தளரங்கம் மகன் சாத்தன் பழியில் இக் சூடவகாரரைக் குடைவித்தான் என்று சாஸனம் கூறுகிறது. சாத்தன் பழியில் பங்கல மங்கலம் மூன்றும் தந்திவரமன் சாயத் தவன். இக் சூடவகாரரில் துவாரபாலகர் உருவங்களும் பூதகணங்களின் வடிவங்களும் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பதினெண் டூபி மின்னகரம் என்னும் சண்டர் குடகுக் கெதிரேதாம். விஜயநாயக சோழச்சரம் எட்டப்பட்டிருக்கிறது. இக் கோயில் ஒரு பிரதான கோயிலையும் அனாத் சந்திர எழு கற்றிக் கோயிலையும் உடையதாய் இருந்திருக்கிறது. இவ்வனாத் கற்றிக் கல் மதில் மேலே இருந்திருக்கிறது. பிரதான கோயில் மேற்கே பார்த்தது. இக்கோயிலின் கர்ப்பகிருகமும் மூலகர வடிவத்தில் இருக் கிறது. குறுக்கில் ஒன்பதடியும் உயரத்தின்

எட்டு அடியும் உடையதாக இருக்கிறது. கலரின் கனமோ ஈறத்து அடிக்குக் குளையக்கூட, தான் கு லுக்கெனும் உதர வடிவில் அமைந்திருக்கின்றன. இது முழுதும் 35 அடி உயரம் உள்ள ஒரு மண்டபத்தின் மேல் கட்டப் பட்டிருக்கிறது. கருவ ளைக்கு மேலே அபித மாதிரி இரண்டு தளங்கள் மேலே இருக்கின்றன. கிளரம் கரவரக் குறுக்கி் கண்டலையில் ஒரு பெரிய கல்ஸ்தூபியுடன் விளங்குகிறது. இதற்கு முன்பே டிவலாக இருந்தது மா மல்லபுரத்தில் உள் வ தர்மராஜ சதம்தான். இந்தக் கட்டிட முறை வைப் பின்பற்றியே ராஜ ராஜன் தஞ்சாவம் பெரிய கோயிலுக்கு விளாசும் எழுப்பி வீடுக்கிரேர்.

இக்கோயிலின் தா ன் கு பக்கங்களிலும் கான்கு சிம்மகாடங்கள் இருக்கின்றன. அன்னாளக்கு இடையில் கிழவரிசையில் தான்கு திக்கிலும் தா ன் கு கிழவரிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கோயிலின் கத்திய தான்கு புளரகலில் (Niche) கற் சிலைகள் உள்ளன. மேற்கில் வலவரும் பார்வதி யும் தெற்கில் விஜயநகர தகடிகுருந்தியும் காணப்படுகின்றனர். கருவளைக்கு முன்பு அர்த்த மண்டபம். அங்கு கலரில் அடங்கிய அரைத்தூண்டன் இருக்கின்றன. இதன் வெளிப்புறத்தில் புளரகன் இக்கி. மண்டபத்தினத தாங்க நல்ல கற்றாண்டன் இருக் கின்றன. தூண்டனில் மேலுள்ள பொதிகைகள் எல்லாம் பங்கலர் சரமத்திபங்கலபொய் கொரு சாதாரணமாகவே இருக்கின்றன. அந்த மண்டபத்தின் வரலில் துவார பாலகர்கள் ஐந்து அடி உயரத்தில் கெதிரேதாய் எழுத்து

நின்றிருக்கன். ஒரு கையில் கை இருக்கிறது. மற்றொரு கையில் மின்மயக்கூறி - அதாவது விவப்புக்குறி இருக்கிறது. சடாமுட்டம் தரித்தவர்களாக இருக்கும் அவர்கள் தலையில் கொம்புகள் போல் இரண்டு வளைவுகள் இருக் கின்றன. காதில் மகர குண்டலம், உடம்பில் கடிபத்தம், உதர பத்தம், சவங்கை போன்ற குஞ்சைத்துடன் முறுக்கிய பக்கொப்பத்தமும், கையில் உடகங்களும் அணித்தவர்களாக அவர்கள் காணப்படுகிறார்கள். பிள்ளர் சோழர்கள் கட்டிய கோயில்களில் துவார பாலகர்களுக்கு எல்லாம் முன்மாதிரியாக அமைத்தவர்கள் இவர்களே என்று தெரிகிறது. இந்த முகக் கோயில்களைச் சுற்றித்தான் ஒரு கற்றிக்கோயில்கள் இருந்திருக்கின்றன. இவ்வு இருப்பவை ஆறு கோயில்களே, குரிகன், சப்த மாதர், கப்பிரமணியர், கணபதி, ஜேஷ்டாதேவி, சண்டகர், கத்திரன் இவர்க ளுக்கு ஏறத் தனித்தனிக் கோயில்கள், எல் லாக் கோயில்களும் எல்லாம் கட்டிய கோயில்கள்.

அவ்விலாரம் முதல் கத்திரி வுடைய முழுக்க முழுக்கக் கருவங்கமே, கண்ணாம்புகட கட்டியா க்கொம் செவ்வையாக இணக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கற்கள் என்று பார்த்தும்போது அக் காலத்திய கட்டிடக் கலை ளுக்களது 'மேதா விளா சம் துள்ளு விளங்கும். கோயில் கட்டிடக் கலையை ஆராய விரும்பு பவர்களுக்கு, இந்தக் கோயில் ஒரு கங்கை விளக்கம் ஆகும். விஜயநாயக சோழச்சரம் என்னும் இக்கோயில் உள் எட்டகில் தார்த்தா மலரின் மேலு பார்த்து வேண்டியவை ஒன்றும் இல்லைதான். என்னுளும் கனார விட்டுக் கிளம்பு மும் கிராமத்தின் தடு கின் உள்ள ஸம்புகை

திருபுரந்தரர்

வரர் கோயிலுக்கும், மாசிலம்மன் கோயிலுக்கும் சென்று வழிபாடு செய்து திரும்ப வாம். மாசிலம்மன் சிறந்த கற்பபிரசாதி. அங்கு நடக்கும் திருவிழாவும் மிகப் பிரபலமானது அந்த கட்டாரத்திலே.

புதுக்கோட்டை கட்டாரத்திலே இன்னும் சிலகோயில்கள் உள்ளன.

புதுக்கோட்டைக்கு மேற்கே பத்து மைல் தூரத்தில் அன்னவாசன் என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு சென்று ஓர் ஆர்த்த தூணை கட்டிக்கொண்டு கொஞ்சம் காட்டு வழி எக் காம் கட்டித் தயிந்தாட்டியிற் அர்த்தாவாண தெத்தன்னவாசன் மலைவடிவாரம் வந்து சேர லாம். வடகிழக்காகப் பரவியுள்ள ஒரு பெரிய குன்றிக் இங்கே ஏழுடிப்பட்டம் என்னும் சமணக்குகைகள் இருக்கின்றன, கித்தர்களை அச்சமணர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். இங்கு மேற்கே பார்க்க அமைக்கப்பட்ட சூடவகார

மீதமாக, இ அத்தாபர்
 சித்திரங்களைப் போல்
 அத்தாபர் சித்திரங்களை
 வரைய வைக்கப்பட்டிருந்
 திருந்தான். கோபுரம்
 மட்டுமே எதிர்த்தால்
 இத்தாலி வரையவை
 அடைய வேண்டும், மீன்
 புறம் ஒரு கருவாய்தான்
 ஒன்பதாம் ஒரு மண்ட
 பத்தம்-நாளை மறுபுறம்
 அது, முன் மண்டபத்
 திவே இரண்டு பக்கம்
 வரையும் இரண்டு
 பக்கம் தாழ்த்து கரு
 வரையும் செருக்கெழு
 கருவியென தான், முன்
 புறத்தின் துள்ளியென
 மருகெழு வரையும்
 வரையும் போல் ஒரு
 பிழை சித்திரத்தில் இ-

Carbohydrate and Cardiac

பயிற்சி எதிர்த்து நின்றது. மூல் மண்டப விதாரணத்திற்கு ஈழநாட்டின் சோழநாட்டின் பரம்பரையையும் சாமல் ஏதாவது பொய்யாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு பாண்டி இனத்தவர்கள் மனங்களை மகரித்து டிபன்டு வண்டிகளை ஈரக் காட்டி, வித்தகர் இப்பதிக எண்ணிக்கிறார்கள். அது, உள் மண்டபத்திலே உள்விதாரணத்திலே அழகான ரத்தினக் கம்பை வித்திடுகிறது. ஆம், சித்திரத்தில்தான். அழகிய வண்ணங்களால் ஆக்கப்பட்டவைதான் என்னும் இதை மக்கள் மனத்திலே வகுக்கிறார்கள். இப்பித்திரங்கள் தமிழன் வீதிக் களியில் அடைந்திருந்த தேர்தலையே வித்தகப் பொதுமாதனமொன்று. இத்தகை வகையிலே இருந்து சித்திரங்களும் மனத்திரவங்களும் சமணரையே இருந்த காலத்தில் உருவாக்கிவிட்டிருக்கிறார்கள். உதாரண இவை மாதிரியே பூதநிலை உருவாக்கத்துக்கு ஒத்திருக்கையே. ஆகவே சொந்த கண்டு மனது வேண்டுகூலையே. பூதங்கொண்டவியிருந்து செய்கும் மனதுக்கு பாண்டி வழியாக மேற்பட்ட மனவிரல்களையும் சொல்லும் புகழையும் அடையின் மத்தியிலுள்ள குழியியல்களையே வந்து செடுவோம். இவ்வுள்ள சித்திரத்தார் சொய்க்க மிகப் பழைய கோயில்கள், இவ்வுள்ள பூதநிலைக் சித்திரத்தார் என்ன சொய்க்க எப்படி வந்தது என்று முதலில் தெரிந்து கொள்ளலாமே. மதுரையிலிருந்து ஆண்ட மன்னன் கந்தராமையுடன் அந்திரை மான் லாத்தருக்கும் பிள்ளையே இம்மொயிலுக்கு வந்திருக்கிறார். கோயிலில் தீண்டி தேரம் இருந்த அரிசை அந்திரை மான் லாத்தரும், இவையுக்கு அணிந்திருந்த மாளிகை எடுத்துச் சென்ற தன் காதல் சித்திரத்தியை வளர்த்து இருத்திருக்க கொடுத்திருக்கிறார். அந்த வந்திருக்கிற எப்படி அந்த அரிசை அந்த மாளிகைப் போய் எடுத்த வந்த அந்ந் ஒரு மாளிகைய மன்னலிடம் கொடுத்திருக்கிறார். அந்ந் ஒரு மயிர் இருப்பதைக் கண்டு கொய்க்கொய்க்க. அந்திடம் அரிசை வந்தியமாய்வே. 'இவையுக்குத் தீண்ட உண்டு. அந்தத் தீண்ட மனது' என்று சொய்க்கிருக்கிறார். அரிசை

[illegible][illegible]

குருபிரகாசர் மஹிமைய விட்டுப் போதற்குத் தோஷிப்பதற் றாயல் நடத்தலாக் கொடுப்பான்னுர் என னும்காலத்திற் பிரசுதிப்பெற்ற நாலுங் டு வந்து வருகையோடு, வேளிர் தலைவர் வந்து 'பிரசுதி' ப் பெற்ற னார் ஆவீர்தே. கோழி மன்னர் அனுத்த வங்கையையோல் இருந்து போர்வணிக் உதவிய வர்களுதான் கொடுப்பானுர் வேளிர்வன். கொடுப்பானுக்கிற் தான் ஊர் வேண்டிய இடம் இருங்கு. ஊர் ஊர் கோயில், மத்திருங்கு ஊர் கோயில், ஊர் கோயில்க் இவற் இருப்பது இரண்டு கோயில்களே. அதுவுற் இருந்த சித்தநாதத் திருப்பதியும் அருத்துக் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். கோளிக் குழந்தைக் கவலாவில் கட்டி யிருக்கிறார்கள். அதுவான சிற்ப கடிவங்களைச் செலித்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஊர் கோளிக் லாவது இரண்டு கோயில்கள் அருப்படியான இருக்கின்றன. ஊர் கோளிக் அதுவும் இங்கே. ஊது தனித்தனியே காடுக்கும், இருந்த அத்தத்தாய், அங்கு சிறிதிக் கிடக்கும் சில கத்தின்கள் அங்கவனுதான். கொடுப்பான் னுர் வேளிர்வன்க் குருபிரகாச பூதி வித்திரக கோர் காலத்திற் கட்டப்பட்டிருக்க வேண் டும். இவர்க் இரண்டாய் யாதத்தக் கோழிக் காலத்திற் அவனுக்கு அடக்கிய சித்தநாதன் என்று தெரிந்தது.

அழகாயிருப்பது எப்படியென்று கூறியதற்கு சந்தோஷம்

நீங்கள் கூறுவதுபோல் கைபமான வழி

பிரதிதினமும் கூந்தலில் ஸ்வஸ்திக்

பர்ப்பூண்டு காஸ்டர் ஆயில் தேய்த்து வாரிக்கொள்வதே

ஸ்வஸ்திக் பர்ப்பூண்டு காஸ்டர் ஆயில்

ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மில்ஸ் லிட்., பம்பாய்.

படித்துப் பாருங்கள்

மண் பொம்மை

நீர் படிக்கும் தாவர்கள் ஒர் ஊரில் தீவரமாகப் படிக்கவும் கொண்டு வந்திருந்த முதல் பெருமகன் தான் பெரும்பாலும் பார்த்திருக்கிறோம்.

காலத்தோரம் பாணிக்ரானி ஓசியா மொழியில் எழுதியுள்ள "மண் பொம்மை" ஓரே ஊரில், ஒரே குடும்பத்தில், ஒரே இடத்தில் தாழ்த்த தன் நாட்டுப்புறக் கதை. இந் நெருங்கியதில் அப்பதாட்டு வானம் அமைந்திருக்கிறது என்பதைக் கூடத் தான் மூலம் அங்கு. காதலும் பற்றிய பேச்சே இடையாது. ஒன்றும் இயங்காமல் ஒரு கதைவா என்று யாரும் அறியப்படுவார்கள். படித்துப் பார்த்தால்தான் அதன் கதை தெரியும்.

இந்த ஓசியா மொழி தாவல் முதலில் தந்தியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் பின்னர் அறிவித்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் கதைகள் உலர் தாடி மீதும் சிதைவாகியும், ஓசியா மொழியில் இதுவரைப் பதிவாகிய பதிவுகள் வெளிவந்து விட்டனவாம்.

இந்தாங்கு ஓசியா இந்திய மொழிகளில் வெளிவிடாததில் அனாடோலியன் தேர்த் தெருத்திருப்பது உரியே.

"மண் பொம்மை" கதை தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கும் டி. ஏ. சீதிராஜன் எனிய தடையில் பல உயர்ந்த தந்தி காவல்களைத் தமிழாக்கித் தந்திருக்கிறார். இந்த மொழிபெயர்ப்பும் மூல நூலுக்கும் பெருமை தருவதாக அமைந்திருக்கிறது.

பேரமை: காதலிய அனாடோலிய, புதுச்சேரி; இப்போது உரிமை: பழநிப்பா பேரமை, 6, வெங்கடேச நாயக்கன் தெரு, சென்னை-8; விவரம்: 3-10.

குறும்பெண்

நீர் ரசிக்கலில் ஒப்பது தெருவதன் அடக்கியிருக்கின்ற இந் நூலில். ஒப்பது ஆசிரியர்கள் எழுதியிருக்கின்றனர். டாக்டர் மூ. வ. எழுதியிருக்கும் "குறும்பெண். ஒரி" இந் நூலுக்கு மட்டுமே முதல் கதைவா; தந்தியும் முதல் கதைவா இருக்கிறது. தாவலும் பார்த்த தாங்குட்டியின் ஒலம் ஒரு தாவலுத்தான் உணர் முடிந்தது என்கிற மிகவும் அழகான எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். ஏ. சீதிராஜன் "இவர்களுடைய" தந்தியும் உயர்ந்து தந்தியை. "எவ்வாறும்" யின் "வெங்கடேச பக" அருகில் பித்த கதை. இவையின் தெருவதின் எடுத்துக் காட்டுகின்ற கதை, க. நயம்பெருமாளின் "சுருவாபரணம்", வை. சப்பிரமணியன் எழுதியிருக்கும் "தன்முன்" என மதம் மூடியது. அந்த தன்முன்வெளியில் அன்பு இருந்த பட்டாணியைத்தான் பரந்த கதைகள் கதைவின் சிறந்த பகுதி. மற்ற கதைவின் பற்றி கொடுவதும் வேண்டுமா?

பேரமை: அருத் தியவம், சேரமேட், மீட்டெட், தேனும் பேட்டை, சென்னை-10; விவரம்: 20-10.

ஒரு நாள்

கவிதை இயற்ற வேண்டும் என்று

ஆர்வம் உண்டாயிற்று தலைவாக்க கொண்டு மதுராபுரம் பாண்டியன் இத்தக் கவிதை நூலில் இயற்றியிருக்கிறார். "மீழ்க்கு வெழுத்தது" "பறவைகள் பாடின" "மலர்கள் மலர்ந்தன" என்று ஒரு நாள் தாழ்த்தி முடியுமாத்வும் கொடுத்தது கூறி மயிற் கைக்கிறதே இந் நூல். பாடல்கள் எல்லாம் முறையில் அமைந்திருக்கின்றன. கவிதை சிறந்த கவிதை நூல் என்று தான் முதல் பக்கத்துத் தலைப் பேரமை போடப்பட்டிருக்கிறது. அமைதி நாம் வேறு கருவியோடு?

பேரமை: பாண்டியன் பதிப்பகம், துறைமுகம், விவரம்: 1-23.

காமக் கைக்குயில்களின் ஒப்பாக்கள்

"அருசெய்க-காவலுக்கு அருசெய்க" என்று காதலியுக்கியும் போன்ற பெரியார்கள் கூறி அச்சத் தளிக்க மூலம் உணர்வார்கள். இப்பெரும் கவிதை நம் நாட்டுப் பெண்மணிகள் அநாயாசமாக ஆசிரியருக்குத்தொட்டே சென்று வந்திருக்கிறார்கள். தவறாதது மற்றது அமைதிதான் ஒரு தனி கதை காலும் காலும் கைத் தங்கள் ஒப்பாக்கள் மூலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். காமமொழியாக எந்த தனி காதலியோ ஒப்பாக்கள் இத்த நாட்களிலும் நாட்டுப்புறங்களில் தான் வகுக்கின்றன. இயற்றியிருத்த மக்கள் மதம் பவத்தது ஒப்பக் கைக்குயில்களின் எண்பதென்றாம் தெருவாகப் புதுருவது.

கைக்கவத்தை திரு. மு. சாமசிக் கைக்கவர்கள் அத்தகைய பல கைக்கவியிருத்த ஒப்பாக்களைத் தொகுத்துச் சிறந்த நூலாக வெளிவிட்டிருக்கிறார்.

பாமர மக்களின் காமியை புத்தது தாவல் கைக்குயில்களையும் சிறந்த கவிதைவின் இதில் காண்கிறோம்.

ஒப்பது தாவலுக்கள் கொடுத்தது சிறந்த கவிதைத் தத்து வெளிவிடப்பட்டிருக்கும் இத்த நூல் நாட்டிய இலக்கியத்திலே அக்கறை கொள்ளுகளுக்குக் கைவரும் தாவலும்.

பேரமை: "தந்திரம்" அச்சகம்; கொலுடி-11; விவரம்: 1-20.

ஆறு மணி நேரம்

இலக்கியம், கருவாறு, கிஞ்ஞானம் ஆகிய பொருள்களை வெறும் கட்டுரைகளின் மூலம் விளக்காமல் எடுத்துள்ள கதைகளின் மூலம் விளக்குகிறது இத்த நூல்.

"தங்கப்பதி" இப்படி "என்னும் கட்டுரை கருவாறுப் பெருமையோடு நம் மனத்தின் பதித்திடக் கடிவதா இருக்கிறது.

“இரத்த தாயம்” சிறுவர்கள் அவசியப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம். “ஆறுமணி நேரம்” என்னும் கட்டுரை விஞ்ஞான சாதனைகள் வளர்ச்சியை அழகாக எடுத்துக் கூறுகிறது.

ஆசிரியர் : செ. பொன்னுசாமி, எம். ஏ. பி. ஓ. எல். பிரகாசம் : மெர்க்குரி புகைப்பென், கோயமுத்தூர், வினா கு. 1-75.

தமிழ்நாட்டுச் செம்மையகம்

இந்த நூலில் அடங்கியுள்ள கட்டுரைகள் தமிழ் மண்ணின் வளத்தையும், தமிழகத்தின் கிடைத்த செழிப்பையும் விவரமாக எடுத்துக் கூறுகின்றன. குவியலையும், குற்றவத்தையும், மாயவையுரத்தையும், தருணைப் பெரு அடையார் கோவிலையும் பற்றி அழகாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டின் அறிந்து கொள்ள வேண்டியவைகளாக எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவாகவும் கவனமான தமிழ்ச் சுறி விருப்பது பாராட்டுக்குரியது. கட்டுரைகளின் கடை அரும் பெரும் தமிழ் நூல்கள் இருந்து பல கவிதைகள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது வரவேற்கத்தக்கது.

எழுதியவர் : வித்தையார் திரு வி. ராமலிங்கம் : பிரகாசம் : அமுதநிலையம், நேளும் பேட்டை, சென்னை-12. வினா கு. 1-25.

நாடகக் கவி

நாடகக் கவிமையின் பற்றி அத்துறையில் பரந்த அனுபவமுள்ள ஒருவரே எழுதி எழுந்தால் அந்த நூலுக்கு எவ்வளவு சிறப்பிடுக்குமோ, அவ்வளவு சிறப்பும் இத்தநாட்டுக்கு இருக்கிறது.

இதன் ஆசிரியர் திரு க. செ. சண்முகம் என் புகைத் தொக்கி விட்டானே நான் எவ்வளவு தங்குபிடுக்குமென்பதை இங்கிலாண்ட் புதிதா சொன்னார்கள். நாடகக் கவிமையின் வரலாற்றைத் தொக்கிய பின், தமிழின் இயக்கம் விவரித்து, நாடகத்தின் பிரதானக் கலப்பு எவ்வளவு அமைவாயும்—அமைவாகாத இரண்டையும் கூறி முடிக்கிறார். ‘நாடகத்தின் பிரதானம்’ பற்றி திரு சண்முகம் அவர்கள் கூறியுள்ள சிறந்த கருத்துகள் பலருக்கு தங்கு பவன்படும்.

மேலேயே : அன்னாமலைப் பக்கம் 25-ம் பக்கம், அன்னாமலைநகர், வினா கு. 2.

யாப்பருக்கம்

‘யாப்பருக்கம்’ என்னும் சிறந்த செய்யுள் இவ்வகை நூல் என்னும் அங்கம் தொடர்பு தற்கு அறிதாவிடுக்கும் இக்காலத்தில் அதை வெளியிட்டுப் புகழ் மூலம் சென்னை அரசாங்கப் பதிவுகலப்புப் பதிப்புத் துறையினர் பாராட்டுக்குரியவர்களாகிடுகின்றனர்.

தமிழில் யாப்பருக்கம் என்னும் என்னும் சிறிய நூலுக்கு அடுத்தபடி கிராமம் செய்யுள் இவ்வகை நூல் ‘யாப்பருக்கம்’ தான். அந்த நூலின் முதற்பதிப்பு ஒன்று பலவாத்தியப் பின்னர் அவர்களால் ஏதேனாவே வெளியிடப் பட்டிருக்கும் அப்பதிப்பு தொடர்பற்றது, தமிழாராய்ச்சித் துறையினரும், பிறரும் ‘யாப்பருக்கம்’ நூல் தொடக்கமாகக் கருத்து

விறகாவதற்கு இத்தப் பதிப்பு வந்திருப்பது தங்கு பவன்படும் வினாவிற்கும்.

இத்தநூலின் மேற்கோள் பாடல்களை வசைத்திடுகிறது சிறப்பாகப் பிரித்துக் காட்ட வசதியாக வேறு பெரிய எழுத்துகளில் அச்சிட்டுக்கொள்க. இத்தநூலும் சிறப்பிடுகின்ற வும் எவ்வளவுக்கும் தொடக்கமாய் செய்யுள் பதிப்பாசிரியர் வேறுகொள்கப் பித்தாவையப் போற்ற வேண்டும்.

மேலேயே : ஒப்பைட்டம் மாணவர்க்கிட்டில் கிபர்தி, சென்னை : வினா கு. 10-25.

தமிழ்ச் கவிதைக் கருக்கியம்

சுருத்திய அகாடமிக்காகத் தொக்கிச் செய்யுள் திரு ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் தொகுத்த கவிதைக் கருக்கியம் இது. சங்க இலக்கியம், திப்பிப்பாட்டு, காலியக் கவிதை, திருநெல் திப்பி மானி, பக்கவைத் தமிழ்ச் கவிதை ஆகிய நூது பரிவுகளின் பிழ்க் கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. கடைபிப் பிவின முடிவில் தக்காவைக் கவிதைகளையும் காண்கிறோம். கடைப் போல் பற்றத் தமிழ்ச் கவிதைகளின் முழு எவ்வளவுமே இத்தத் தொகுப்பின் கடைபிப் முடிவாதாவினும் தமிழ்ச் கவிதைப்பற்றத் முழுமைவாக அனுபவிக்கும் அறிவற்றத் இத்தத்தொகுப்பு வளர்க்கும். தொகுப்பாசிரியர் தம்மால் இயற்ற அனடி பாடுபட்டுப் பகுதி பகுதியாக தங்கு வந்ததைத் தேடி இவ்வகை முயற்சிக்குகிறார். இம்முயற்சி வரவேற்கத்தக்கதே. இது போல் இன்னும் பல தொகுப்புகள் வெளியிட எவ்வளவு அகாடமிவாரும் தமிழ்ப் பேரறிஞர்களுக்கும் முன்வர வேண்டும்.

வித்யைப் புலகம் : பத்தியப்பர் பிரதர்ஸ், சென்னை-5 : வினா கு. 4-00.

தந்தி விழா

புலவர் திரு சி. அரெப்பாஜி மாணவர்களுக்கும் பவன்படும்படி எழுதிய தங்கு கட்டுரைகள் இதில் உள்ளன. தந்திவிழா, தமிழ், அறம் மூன்று கட்டுரைகளும், கருக்கித் தொக்கி வினாக்கை எவ்வளவுத் தவறாமல் உருத்தியித் தமிழின் மூலகம் திவ்யகிதைக் கூறுகித் கட்டுரை. ‘கைகுர் மயிவுறா’ ஒரு பவனாக கட்டுரை. ‘தாவவர்’ ‘எழுத்தாளர் மரடி’ முதலிய கட்டுரைகளும் தங்கு அமைத் துள்ளன. மேலேயே : முத்தியிற் மந்தம், உதையுர் : வினா கு. 1-00.

நாவல் நாவல்

தமிழ்ப் புலவர்களின் நாவல்கள் என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்ற நாவலரைப் பற்றி எழுதப்பெற்ற தங்கு இது.

நாவலர் ச. சோ. பாரதியார், நாவலர் நாட்டார், ஆறுமுக நாவலர், மாயப்புகை கவித் திவ்ய நாவலர் ஆகிய நான்கு பெருமையுள்ளவர்களை வரலாறுகளையும் தமிழ்த் தொகுக்கியும் கவனமாக எழுதித் தொகுத்த இத்த நூல் மாணவர்களுக்கும் பவன்பட வல்லது.

ஆசிரியர் : மங்குத ச. சாம்பலிங்கம் : மேலேயே : வசை சித்தார்த்த நாதப்பிழைக் கருக்கம், சென்னை-1 : வினா கு. 1-25.

கார் மூலம்
இந்தியாவைக்
காண
கூல்டெக்ஸ்

கார்மூலம் இந்தியாவைக் காணப் புறப்படும் பயணம் மெட்டல் பிரயாணி அஜாதா, அக்மோராவில் இருந்து தொடங்குவதே உத்தியோகம் எனக் கருப்பினார். உலக வரலாற்றிலேயே அஜாதா, அக்மோராவில் உள்ளதென உருவம், சிதம்பர், கட்டிட சிமாவைக் ஆய்வு முக்கியமாகும் இவ்வாறு இப்போது இவரின் திருப்பது கெடு அக்டாரும். அக்மோராவில் பெண்பத்தி தொழிலாளை உடைய ஆய்வகமும், விஜயாக் களில் மட்டும்கூட. இப்போது சிதம்பர்மேலானது தற்போது. அஜாதாவின் கைத்தொழில் மெழும் பெற்ற களம்களையே அடுத்துக் கூறும் 'மெட்டல்' என்ற கைத்தொழில்களையும் காணலாம். அக்மோராவில் சிதம்பர்மேலும் முதன்மையாகக் குறிப்பிடத்தக்கது, ஒரே பாதையிலிருந்து குடைந்தெடுத்த 104 அடி நீளமும் 100 அடி அகலமும், 95 அடி உயரமுள்ள கைத்தொழில் ஆய்வகம்.

கார் மூலம் இந்தியாவைக் காண்பதற்கு மேலும் அக்டாரும் புறப்பட்டாலும் சரி, கார் தொழிலாளர்கள், பயணம் மெட்டல்மேலும் உயர்வாகவும் இருக்கக் கூல்டெக்ஸ் துறக்கம்களையும் பெட்டோல்களும் தொழிலாளர்கள்.

Caltex (India) Limited

மிக அழகிய...

அபர்ந்த நீண்ட ஒளியுள்ள கூந்தல்!

பிரதிநிலமும் காங்கேட் பெர்பியூம்ட் காஸ்டர் ஹேர் ஆயில் தடவி வந்தால், கூந்தலானது அடர்த்தியாகவும், நீளமாகவும் வளருவதுடன் இளமையின் ஒளியுடனும், அந்முத ஜுவலிப்புடன் பிரகாசப்பதைக் காண்டு நீங்கள் பரவசப்படுவீர்கள். அது உங்கள் கபந்தவின் இயற்கை அழகை எடுத்துக்காட்டி, எல்லோரையும் பிரமிக்கச் செய்யும்.

மகிழ்ச்சியுட்டும் தனுமணம்—
உங்கள் குடும்பம் முழுவதும் விரும்புவது!

கால்கேட்

பெர்பியூம்ட்
காஸ்டர்
ஹேர் ஆயில்

மக்களாழிசைசை வாங்கி பணத்தை மீச்சப்படுத்துங்கள்!

'அஸைன்'

நான்கு மருந்துகள் அடங்கியுள்ளதால்

வலி நிவாரணத்திற்கு மிகச் சிறந்தது

1. 'அஸைன்' அசிரைலிக் அமிலத்தைக் குறிக்கிறது. ஒரு மூலக்கூறு அமிலத்தைக் கொடுத்து 10 மூலக்கூறுகள் மருந்துக்கு ஒப்பாக இதில் விஞ்ஞான முறையிலே தான் மருந்துகள் ஒன்று கலந்துள்ளதால் 'அஸைன்' உதவி வலி, ஜுவ்வாசம், ஜூம், எல்லா தளசுகளில் ஆகியவற்றிலிருந்து அசிரைலிக் புரண நொய்ஸை அளிக்கிறது.

2. 'அஸைன்' பதட்டத்தைப் போக்கி சமனமாகிறது. அமைதியிழந்து பதட்டப்படும் நோய்களைய அடிபோடு.

* இடர்நாட விலைக்காக கொள்வோர் பென் தாக்கவன் காடா முறையிலே அடக்கமிடப்படும், குடும்ப உபயோகத்திற்காக 33 மில்லி என்சை, மேலதிகம் இடர்கொடா தவறுதலாகக் களிய அடக்கமிடப்படும் கிடைக்கின்றன.

அருந்தி இசைநாட நீடிக்கப்படுகிற மலிவான உயர்வற்ற அளிப்பது 'அஸைன்'.

3. 'அஸைன்' கொடுக்கலி விட்டு நோய் வரக்கூடாது அடிக்கடி பிதானமும் கொடுக்கலி வெள்ளையிடுவது 'அஸைன்'.

4. 'அஸைன்' ஜுவ்வாசத்தை தணிக்கிறது. 'அஸைன்' கொடுக்கலி கலத்திருப்பதால், ஜுவ்வாச நோய்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொடுக்கிறது.

Registered Users: GEOFFREY MANNERS & CO. LIMITED

1 AM. 244 (A)

ஜிஜீவா!
இது கங்கை
விஷ 'தூஷாலை'
எனத் திரை
முடியவில்லை!

கோவந்தன்
சேலம் கிடை-
டது பந்தம்
தன் விஸ்வ விரோதம்
மாற்றத்திற்குத் தீர்மானம்

சேலம் சேலம் பந்தம்
தன் விரோதம்
எனத் திரை
முடியவில்லை!

ஜிஜீவா கிரை! உன்
இந்தக் கதை
பேசுமா?

யாஜ்ஞா... கிரை! உன்
கிரை! உன்
கிரை! உன்

கிரை! உன்
கிரை! உன்
கிரை! உன்

கிரை! உன்
கிரை! உன்
கிரை! உன்

உன் கிரை! உன்
கிரை! உன்
கிரை! உன்

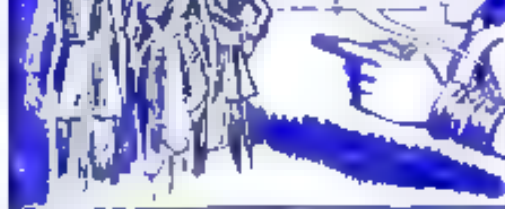

கிரை! உன்
கிரை! உன்
கிரை! உன்

செய்தா விட்டாது 'திருத்தி' விதானம்
மகா சிவன் வாங்குதல் போல
விதானம் காணல் துறக்காவை
புதித்து அபிமானம் கொடுத்தான்

சிறைப் பாலத்தில்
சிறை மருத்துவ சீலை
களை அனுப்பினான்
அவர் மருத்துவ

மருத்துவ மருத்துவப் பிள்ளைகள்
நினைவுகளைச் சீலைகளால்
மீட்டி எடுத்திருந்தான்

அவரை விட்டாது 'சீலை'களால் சிறை
மருத்துவப் பிள்ளைகளைச் சீலைகளால்

அவரை! மருத்துவ
சீலைகளால் சீலைகளால்
கொண்டிருக்கிறான்

சிறைப்பாலத்தில், மருத்துவப்
கொண்டிருக்கிறான் மருத்துவ
சீலைகளால் சீலைகளால்

அவரை! மருத்துவ
சீலைகளால் சீலைகளால்
கொண்டிருக்கிறான் மருத்துவ
சீலைகளால் சீலைகளால்

அவரை! மருத்துவ
சீலைகளால் சீலைகளால்
கொண்டிருக்கிறான் மருத்துவ
சீலைகளால் சீலைகளால்

அவரை! மருத்துவ
சீலைகளால் சீலைகளால்
கொண்டிருக்கிறான் மருத்துவ
சீலைகளால் சீலைகளால்

அவரை! மருத்துவ
சீலைகளால் சீலைகளால்
கொண்டிருக்கிறான் மருத்துவ
சீலைகளால் சீலைகளால்

அவரை! மருத்துவ
சீலைகளால் சீலைகளால்
கொண்டிருக்கிறான் மருத்துவ
சீலைகளால் சீலைகளால்

நீங்கள் உறங்கும்போதே
ஆஸ்துமா
சளிகரைகிறது

மேதகத் திணைநல், இருமல், சிரமப்பட்டு
ஒருக்க விரிதல், கவாசம் தடைப்படுதல்,
ஆகியவை, ப்ராங்கஸ்கியல், ஹெதோனம்,
ஹீரீர் என்ற முதலிய உபாதைகளால்
ஏவ நிப்படு ம் ப்ராயசிக்கணத்தகாள்
பெராக்ஸ் இப்பொழுது மெண்டாகோ
(Mendaco) சாப்பிட்டு விவாரணம் அடை
வலாம். இத்தரணீ விஞ்ஞான அமெரிக்க
மருத்து, இரத்தத்தின் குறைக கவாசப்
ஸ்பைன் கவாசக் குழாய்கள் மற்றும்
மூக்குக்குச் சென்று அக்கு கெட்டியாக
அபித்துகள் எளிதைய இன்கிக்கு கரைச
லிதது. பின்னர் நீங்கள் இருமல் மற்றும்
சிரமப்பட்டு ஒருக்க விரிதல் இல்லாமல்
கசமாகக் கவாசித்துக் குழந்தைப்பால்
தூக்கலாம். பூரண நிரப்பி உலகளுக்கு
அது நிச்சயமாக அளிக்கும்.

**எக்ஸிமா
சொற்றி**

உங்கள் எழுமத்தில் கமார் டி நோடி
மெஸ்ஸியா துணரங்கனும் மடிப்புக்கும்
உள்ளன. இருமிகன் அலுவலகம் மலர
திருத்த. தாங்கமுடியாத அரி படி
திருத்தம், நோண்டிப் பரவுக பண்ட, தோர்
உரித்து, எரிச்சல், பருக்கல், பட்டாமை
நாகில் அரிப்பு முதலிய உபாஸதக
உண்டுபடுத்தியின்றன. ஏதாரண் டி
ககைகள் தந்தாதிமான் நிவாரணம் அளி
க்கும். ஏனெனில், அதன் மூலம் உபாஸ
தகக்கு நலங்காரணமான இருமிகன் அழி
ந்தியே. விஞ்ஞான முறையில் தவர்த
இதில் மருத்து. திக்ஸோடர்ம் (Nixoderm)
தரிதமாக இத்தக இருமிகனைக் கொண்டு
கிடுகிறது. மத்திய உங்கள் எழுமத்த
யிருத்தங்கையும் வரவழிப்பாடவும் சரி
மாகவும் இருக்கச் செய்திறது. இன்ற
உங்கன் பெரிதோடும் திக்ஸோடர்ம்
(Nixoderm) வரங்கருங்க. சமூக உபாஸ
தகில் மூலங்காரணமான இரு மிகனை
திக்ஸோடர்ம் நிச்சயமாக அழிக்குமென்ற
பு. அன் நம்பிக்கையடிக் வரங்கருங்க.

http://dx.doi.org/10.1016/j.jmb.2011.05.005

யுடைய உரிமைகளைப் பேசும்
சமூகவாதிகள்
விடுதலைப் போராட்டம்
ஆகியவை அனைத்திலும்
பங்கு வகிப்பார்கள்.

"Gentex"

மேலும், கழக தலைவரின்
கருத்துப்போக்கு பற்றியும்
தேர்தலில் போட்டியிடுவதும்,

வித்யாபதி அருளியிருக்கிறார்:
பெரும்புடைய கோலம்
காசும்பொழிவுகள்
பெரும்புடைய இனங்கள், பம்பாய், T.

தலைப்பெயர்: காவிரித் திட்டம்
காலம்: 1967-68

எல்லா வகைகளிலும்
விநாயகர் எங்கேயும்
பிணைந்திருக்கிறார்.

創刊 1974年

அத்தியாயம் இருபத்தொன்பது

பீஸ்தூசியின் தற்முன்னத்தில் தெய்வம் பற்றி கொடுத்து மலங்கிட்டு விடக்கும் வேலையில் அது உற்பத்தியான விதத்தை அறிய நேர்ந்தால்?

இப்படிப்பட்டதொரு கந்தப்பேதமான எண்ணக் கமறலில் உள்ளம் கூம்பி உட்கார்ந்திருந்தான் தேவசி. தேற்றிரவு நடந்த அந்தச் சம்பவங்களை மறந்துவிட அவன் எப்படியெல்லாமோ முயன்றான். அது அத்தனை எளிதில் சாத்தியமாகக் கூடியதாயில்லை. காற்றடித்த பத்தையிலே அழுத்த அழுத்த அது நெம்பிக் கொண்டு மேலே எழுப்புவதைப் போலக் குழறிக்கொடுத்தனக்கும் அவனது மனக் கடலில் அந்த நிகழ்ச்சிகள் கோப்பனித்துச் சுழன்று கொண்டே விரும்பின. இத்தாள்வனவு இதுமாதிரி மன உளைச்சலை அவன் அனுபவித்ததே இல்லை. தனக்குத் தானே ஏதோ ஒரு மாபெரும் பாதகத்தை இழைத்துக் கொண்டது போலவும், அந்தப் பாதகப் பிடியிலிருந்து விடுபடும் மார்க்கமே அடைமட்டுப் போனது போலவும் அவரடைந்து மருண்டான் அவன். 'ஒருவரது வாழ்க்கையில் துன்ப துயரங்களைத் தூயும் விதியின் கரங்கள், பெரும்பாலும் புறத்தில் துணையை தாடுவதில்லை; அது அவரவர் அகத்தின் பலவீனத்தைக் கொண்டே செயல்படுகின்றன' என்று அவன் நெஞ்சம் குணமந்து நெட்டிவிட்டதான்.

உயக்கத்தில் ஒரு பாதிவும், திவனின் ஒரு பாதியும் இருள் செறிந்ததாகவே இருக்கின்றன. திர்த்தரமற்ற அதன் ஒளிப் பகுதியே திர்த்தரமென எண்ணி மயங்கும் மனித மனம் அதை எளிதில் கைப் பற்றிவிடலாம் என்ற கைநிலத்துடன் கூண்டிடி அடிக்கொண்டு தாவுகிறது. ஆனால், அப்படித் தானிய உடனேயே கூண்டிலுக்குத் தட்டுப்படுவது ஒளியல்ல; இருள், இருள்! அந்த மா'ச மா'கை 'பி' பிடிக்கும் முயற்சியில் அங்கு தனி குப்பை வந்து விடக்கும் எதற்கெனவேத்தனையோ 'திரா-ரா-ம்' எனில் அவை ஒளிக்கொளும் அப்போதுதான் கேட்க முடிவிறது. அவர்களது வேதனையால் வீங்கி வெடித்த இருதயங்களையும், ஏமாற்றத்தால் இரத்தக்களரியான பாதங்களையும், கவலைகளால் சுறுவனாடும் சிங்கத்த சித்தங்க்களையும் அப்போதுதான் அங்கு காண முடிவிறது! நெடு பிறந்த எக்காகவோ வாழ்த்து.

எப்படியோ மறைத்து போகும் மனிதர்களுட்கு இப்படி ஒரு சாபமா? என்ன பயங்கரம்!... எல்லாவு பரிதாபம்!...

விருட்டென்று எழுந்த பதவசி மாடி வறையிலிருந்து கீழே இறங்கி வந்தான். அவன் ஒரு வந்த அவசரத்தைப் பார்த்தால் எங்கோ வெளியே செல்வக் கிளப்பு விறவன் போகும் போன்றிருந்தது. ஆனால் எங்கும் போகவில்லை. தன் தந்தையின் அறைக் கதவைத் திறந்து பார்த்தான்.

சுவப்பிரகாசம் எங்கே? தேற்று காலே கம்பெனிலிருந்து போனவர் இன்னமும் திரும்பி வரவில்லை. மனக் கணக்கிட்டுக் கணைவ செய்து வைத்திருந்த ஏதோ ஒரு கதைத்தின் பக்குவம் முறித்து தாசிக் குக்கும்ட்டலான ஒதுகித நெடி மனம் அந்த அறைபெய்கும் குழந்திருந்தது.

கதவைப் பதென்று சாத்திலிருந்து கடத்தவாக்குத் திரும்பி வந்து ஓர் இருக்கையைப் பொத்தென்று எய்ததான் தேவசி. தன் தந்தையின் திரை மாறு தலை திரைக்க அவனுக்கு ஆத்திரமும் அழகையும் அடைத்துக் கொண்டு வந்தன. அத்துடன் உள்ளூறு ஒதுகித பயமும் கப்பியது.

சுவப்பிரகாசம் தம் மகனை ஒரு தானை குப் பார்த்துவிட்டாலும் எப்படி அவை மோதித் தவிப்பார் என்பது அவனுக்கு தன்னுட்க தெரியும். டாக்டர் ராமநாதனின் வீட்டில் அவன் சிவ தாட்கன் தங்கி விரும்பியோது அவர் எத்தகைய நிலையில் இருந்தார்? அப்படிப்பட்டவர் நேற்று அவன்மீது கோபித்துக் கொண்டு போய் இன்று இன்னவையு நேரமாகியும் விட்டுக்கு வரவில்லைவே!

தன் தந்தையின் கோபத்துக்குரிய காரணம், சிவகாணத்தனை மனக்க மறுத்ததுதான் என்பதை அவன் அறிவாமல் இல்லை. ஆனால், தனக்குப் புத்தி தெரிந்த தான் முதல் நேற்றுவரை தன் விருப்பத்துக்கு மாறாக ஒரு சிறு காரியத்தைதான் செய்வத் துணிவாதவரான அவர், இக்க கிழைத்தில் மட்டுமே ஏன் இப்படிப் பிடியாதும் காட்டுகிறார்?

பொங்கிக் குழறிவ தேவசியின் மனத்தில் பளிச்சென்று ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. 'என்னுடைய தந்தையின் விருப்பமே சரியானதா விருக்குமோ? அதை மறுத்து திறமும் எனது முடிவு தவறுவீக்குமோ?

சொர்க்கத்தின் நிழல்
ஜெக சிம்பியன்

எத்திம் கருகி
கொன்று கைத்த
கொய்ந்துதான்?

* இவ்வளவு மோச

மான நடத்தைபுள்ள
ஒருவரையா இத்தனை
தாட்கள் உயர்வாக

இந்தக் கொய் திடமென்று தோன்றி
வதுதான் என்றாலும் இதன் மெல்லிய
நிழல் நெற்றிரவுமுதலே அவன் மனத்தில்
இவ்வளவுப் படிந்திருப்பதை அறிந்தே
யிருந்தான். அந்த இருவரைடத்த
மோட்டை மாடி வீட்டின் கையாளாள
சூழ்நிலையிலே, மதுபானத்தில் மயங்கிக்
கிடத்த மோகனத்தரத்தைப் பார்த்த
போது, கண்டிச் கருங்கிய அவன் உள்

எண்ணி என் உள்ளத்தில் வைத்துப்
பூரித்து வந்தான்? விமோகனத்தின்
வெறுத்து ஒதுக்கியதற்கு வேறு ஒரு
மூக்கிய காரணம் உண்டு என்றாலும்,
இவன்யது கொண்ட தூய கவர்ச்சியால்
தானே அவனை வேண்டாமென்று மறுத்
தேன்? இப்போது அவனுக்கு இவன்
எந்த வகையிலும் உயர்த்தவருகத்
தெரியவில்லையே! அவன் அறிவுக்கு

அடிமைப்பாதித் தன் மனத்தை அறுத் தெறித்து விட்டிருக்கிறான் : இவன் உணர்ச்சிகளுக்கு அடிமைப்பாதி அறிவைத் துறந்தவனுப் இருக்கிறான். இவர்களில் யாரைச் சிறந்தவனுக்கக் கொண் முடியும்?—

தேவலியின் செஞ்சம் வெடித்து விடுவதுபோல் விம்மிப்பொருளியது. மோகனத்தரத்தை நினைத்துப் பார்க்கவே அவன் மிகவும் அருவருப்படைத்தான். அந்த அருவருப்பு உணர்ச்சி வரை, வரை, அவன் மனம் அவனைப்பற்றியமே விவேகானந்தனின் பக்கம் அதுதர்பத் தோடு சாய்ந்து சென்றது.

அவன் அவனை எத்தனை முறை எடுத்தெறித்து பேசி அவட்சிப்படுத்தியிருக்கிறான்! நேரிடையாகவும் மனதுமுகமும்! அவனை அவமானப்படுத்தியிருக்கிறான். இவ்வளவுமையும் அவன் பொறுமைப்போடு சலித்துக் கொள்கிறான். அவனால் அவன் தன் வீட்டை விட்டு வெளியேறிக் கட்டப்பட்ட நேரத்தும அவனை வெறுத்தே, அவமதித்தோ ஒரு கார்த்தையம் சொன்னதில்லை! தெற்று முன்னிதம் பரங்கிமையில் மோகனத்தரத்துடன் அவன் பார்த்த பின்னும் அவன் அவன் எவ்விதச் சந்தேகமும் கொள்ளவில்லை! அப்படிச் சந்தேகப்பட்டிருந்தால் அன்றிரவு சிலப்பிரகாசத்திடம் மரபடியும் தன் விருப்பத்தை வெளியிட்டிருப்பானு! அன்றும் அவன் அவனை மனக்க மறுத்ததை அறித்து சிறிதும் மனம் கோபுமய அமைதியாக வெளியேறியே! இதைப்பெய்வாம் மறந்தாலும், தேவிரவு எதிர்பாராதவிதமாக அவனை அவன் வீட்டில் சந்தித்தபோது நடந்துகொண்ட முறையை மறக்க முடியுமா? அந்த நிலையில் வேறொருவனு விடுத்தால் என்னென்ன கேள்விகள் கேட்டிருப்பான்? எப்படி பெய்வாம் மடக்கிப் பிடிக்க முயன்றிருப்பான்? அதிலும் அவனுத் திரிமாசக் காதலிக்கப்பட்ட அவன் அவனுடைய கண்ணெதிரே வேறொருவனுக்காகக் காத்திருந்து அவனிடம் ஓடியதைக் காண நேரிட்டால் மிகு கத்தை வீடக் கொடியவனுக் மாறிவிடுவானே? ஆனால், விவேகானந்தனோ அந்த நிலையிலும் தன் பொறுமையை இழக்காமல், பத்திரமாக அவன் விடுபோய்ச் சேர டாக்ஸியை அனுப்புவத்தானே! அவன் மட்டும் அந்தச் சமயம் அந்த டாக்ஸியை அவனுக்காக அனுப்பி விராவிட்டால், குடிமயக்கத்தில் பிரக்கையுற்றுக் கிடந்த மோகனத்தரத்தை அவனுடைய வீட்டில்கொண்டு போய் அவனால் சேர்த்திருக்க முடியுமா?

இப்படி பெய்வாம் அவன் நடந்து கொள்ள எவ்வளவு உயர்த்த பண்பாடும், ஒழுக்கமும் உள்ளவனுய் இருக்க வேண்டும்!....

“தேவலி, உன்னை வரலாமா?”

ஆற்றுப் படுகையோரம் சரசரவென ஓடும் தானைப் பாம்பு போல் எங்கோ தரையில் போய்க் கொண்டிருந்த தேவலியின் மனம் இத்தக் குரல்கேட்டு அதிர்ச்சிபுற்று அப்படியே ஓடும்பித்து நின்றது. அவன் திரும்பிப் பார்க்கான்.

குதிரியா சின்னஞ் சிறு குழந்தை போல் மந்தகாசப் புன்முறுவலுடன் தயங்கித் தயங்கி உள்ளே வந்து கொண் டிருந்தான் மோகனத்தரம்.

சினையக் கண்டு சிறிப் படமெடுக்கும் நாகமெனச் சினத்து கவன்று பிடிவலியின் மனம், அவனைக் கொத்திப் பிடுங்குவது போல் ஒரு கணம் கூர்ந்து பார்த்து விட்டு வெறுக்கென்று முகத்தை வேறு பக்கம் திருப்பிக் கொண்டான்.

குற்றம் செய்த சிறு பிள்ளைபோலக் கழுத்தை மென்னைச் சொறித்து கொண்டு மிரள மிரள சிறித்தவாறு உள்ளேவந்த மோகனத்தரம் ஒரு நாற்காலியில் ஒடுங்கி உட்கார்ந்தான். அவன் முகம் வெளிநிச் சிறுத்திருந்தது. சற்றே இளைத்தும் காணப்பட்டான். தானாகவே கவிந்து சாய்ந்த தன்மைய திமிர்ந்தா மலே அவனைப் பிடிபுடன் பார்க்க முயன்றான். இத்த ஒரு சில விநாடிகளில் அவன் உடல் வியர்வைவால் தெப்பமாக உலைத்து விட்டது.

தேவலி அவனைத் திரும்பிப் பார்க்கவே யில்லை. எந்த நிமிஷமும் அவனை “வெளியே போ” என்று சொன்னிருவான் போல் தோன்றியது. உதடுகள் உலர், முகம் சிவந்து உட்கார்ந்திருந்த அவன், தன் கூத்தம் பின்னை! போகமா கப் பிரிப்பதும் பின்னாவதுமாக இருந்தான். அந்த அறையில் மரண அமைதி குடிக்கொண்டது.

சிறிது நேரம் கழித்து ஒங்கிப் பெரு மூச்சுவிட மோகனத்தரம் கம்பிக் கரகரத்த குரலில், “தேவலி! என்னை மன் வித்து விடு! உள்ளிடம் மன்விட்டாக் கோரத்தான் இப்போது இங்கு வந்தேன். தயவுசெய்து என்னை மன்வித்து விடு!” என்றுன். அவன் கண்ணிமைகள் கரமாகித் தோங்கின.

தேவலி இப்போதும் அவனைத் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. உரைந்து சாய்பய் பூத்த உதடுகளை மடித்துக் கயித்துத் தன் ஆத்திரத்தை அடக்க முயன்றான். அன் னொரு தான் கடற்கரையில் விவேகானந்த

பிரபல பல்வெஜ்ஜிய நிபுணர்கள், சிந்தித்துக் காணர்

கால்கேட் குளோரோபில்

உழைத்தல் அதன் பெயர்பின்ட் வாசனை உபயோகம் விருப்பமுள்ளதாம்

ஈறுகளை
பலப்
படுத்து
கிறது

வாழ்ந்ததை அந் தீவிரம் ஒத்திடுதல் - அங் மோலோசைப் பரிசு வகைகள், கால்கேட் குளோரோபில் இப்பெயர். வெற்றித் தாதுவாய் பரிசு வகைகள் மிகத்திற்புறது அவ் வந்ததை ஒத்திடுதல் உபயோகம் பரிசு வகைகள்.

கால்கேட் குளோரோபில் இப்பெயர். வெற்றித் தாதுவாய் பரிசு வகைகள் மிகத்திற்புறது அவ் வந்ததை ஒத்திடுதல் உபயோகம் பரிசு வகைகள்.

கால்கேட் குளோரோபில் இப்பெயர். வெற்றித் தாதுவாய் பரிசு வகைகள் மிகத்திற்புறது அவ் வந்ததை ஒத்திடுதல் உபயோகம் பரிசு வகைகள்.

கால்கேட் குளோரோபில் இப்பெயர். வெற்றித் தாதுவாய் பரிசு வகைகள் மிகத்திற்புறது அவ் வந்ததை ஒத்திடுதல் உபயோகம் பரிசு வகைகள்.

வெறு எந்த பற்பலகையிலும் இத்தகைய அதிக விரிய குளோரோபில் இப்பெயர் - குழந்தைகள் அதன் பெயர்பின்ட், வாசனை உபயோகம் விருப்பமுள்ளதாம்

பெரிய எக்காளமி வகைகள் வகைகள் வகைகள்

1950-51 YEAR

தன் மீது அவருக்கு எத்தனையுமே துடிப்புமாய் இருக்கக்கூடாது. அப்போதுதான் உணர்ச்சியாக இப்போது உணர்ச்சியாகப் போகக்கூடும்.

"எனக்கு இப்போது எத்தனையுமே துடிப்புமாய் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறேன். அப்படியே நடந்துவிட்டது. இது சரியாய்தான். என் தாயே என்னை மன்னிக்காதபோது மத்தவர்கள் மன்னிப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்க முடியுமா?" - தனித்த குரலில் இப்படி குறுகுறுத்த மொனைத்தரம் மீண்டும் தொடர்ந்து சொன்னான்: "எனக்கு தெரியவில்லை; என்னை என்னாலும் வெறுக்கிறார்கள்! யாருமே என்னை நம்பி மறுக்கிறார்கள்!" - அவனுடைய கழுத்து நரம்புகள் கிழிப்பிட்டு புடைத்தன. எவ்வளவு உறுதியும் துடித்தன. உணர்ச்சியைத் துடித்தன. பரிதாபம். கிழித்த மொனைத்த இடக் கையால் கொஞ்சிட்டுத் தனிமை அப்படியும் இப்படியுமாக அமைத்துக் கொண்டான்.

எட்டென்று திரும்பியதெனில் அவனை எடுத்து விடுவதுபோல் வெறித்துப் பார்த்தான்.

மொனைத்தரம் அவன் பக்கம் திரும்பியபோது எவ்வளவு குரலில் சொன்னான்: "ஆமாம்; ஆம். என்னோ தெரிவித்து. என்னுடைய நடத்தையின் தவறுகளையே நான். அதற்காக வருத்தமும் செல்கிறேன். ஆனால், என்னை என் அப்படித் தவறு செயல்படக்கூட வேண்டும்? நான் தவறு செயல்படப்போக மத்தவர்கள் என் என்னை வெறுக்க வேண்டும்?"

தெய்வம் திருக்கிட்டான். 'இவன் என்ன சொல்கிறான்? யார்மீது குறைப்பட்டுப் போகிறான்?' அவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. 'நான் மிகவும் புத்திசாலித் தன்மையுடன் பேசுவதால் தீவிரத்துடன் கொண்டு இப்படி ஏதோ வாலிவ் வந்ததை ஒட்டாததன்மையே உறுதிபெற்றது' என்று எண்ணிய அவன் மெதுவாக வெறுப்படைந்தான். இப்போது அவன் எதிரில் உட்காரக்கூட அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

"போகட்டும். என்னைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்களை நானும் புரிந்து கொள்ளாமல் விட்டுவிட்டு வேண்டியது நான்!" என்று எல்லாம் குரலில் சொல்லிக் கொண்டே எழுந்த மொனைத்தரம் இருப்பிடமே இருக்கையையும் ஊன்றிக் கழுத்தைச் சாய்த்துக் கொண்டு அந்த அமைதியை எதிரிவிடத்துப்பார்த்தான்.

அவன் புறப்பட்டுப் போகிறான் என்று தெரிந்ததும், தெய்வமீன் மனத்தின் ஏதோ ஒரு குறுகுறுப்பித் தொன்றியது.

"விடையாருக்கு 'கூடி'யில் போய் நினைவுகூரப்பட்டதோ! இப்போது பாதி அந்த 'கூடி'யே நம்ம விட்டுவிட்டு வந்தான்!"

ஆளுநரும் அவனை அவன் திரும்பிய பார்த்துக்கொண்டான்.

"சரி; நான் ஏன் இங்கு வந்தேன்? மன்னிப்புக் கேட்டாயிற்று. மனத்துக்குச் சாத்தினான் விடைக்கவில்லை. உன்னை கொய்க்கொண்டு போக வேண்டியது நான்" என்றவாறு மென்மது திரும்பிய மொனைத்தரம், அங்கிருந்த ஒரு சிறிய மெதுவின்மேல் வைக்கப் பெற்றிருந்த அழகிய ரேடியோவொன்றைப் பெட்டியைப் பார்த்துத் தயக்கி நின்று. முகத்தைத் திரும்பிக் கொண்டு உட்கார்த்திருந்த தெய்வமையும் அந்த ரேடியோவொன்றையும் மாரி மாரிப் பார்த்தான். இவ்வளவு நேரம் வெறுத்துச் சோர்ந்திருந்த அவன் மூலம் இப்போது ஏதேனும் மயர்ச்சி வந்தது. மெதுவின் புறமுதுவால் பூத்த வான அந்தச் சிறிய மெதுவையே நோக்கி அமைதியாக நடத்தான்.

அவன் என்ன செயல்படப் போகிறான் என்பதைக் காணவேண்டுமென்று அவன் எழுந்தது தெய்வமீன். ஆளுநரும் அவன் மனத்தில் பொய்ச்மைய வெறுப்புமாய் அந்த ஆவலை அழகிவிட்டன அவனைக் கடைக்கண்ணாறும் பார்த்து விருப்பமாய் எடுக்கத்த முகத்துடன் உட்கார்த்திருந்தான்.

ஒரு சில நிமிஷங்களுக்குப் பின் இதுவரை பட்டமெடுத்துச் சீறி தித்தும்புகாய்ப்பாக உட்கார்த்திருந்த தெய்வம் நெருங்கு ஒரு சிவிர்ப்புச் சிவிர்த்துத் திரும்பினான். நீரில் கிழித்த நூல் வலியு போன் அவனுடைய மென்மது தெளித்து விவரித்தது. வெண் சங்கு போன்று வெறுத்துச் சிறுத்திருந்த அவன் மூலம் சிவன் கிழித்த செத்தாமைரை மனம் போல் அழகெறி அவர்த்தது. தன் இடது செவியை இடக்கரத்தால் மெதுவாக வழுவிக்கியபோதும் நெருங்கத்த வந்தவர்த

தால் அழுத்திக் கொண்டு ஏதோ ஓர் இன்பக் கனவு கண்டு எழுப்பலாற்போய் மெதுவாகத் தலுதுக்கி திமிர்ந்தான்.

"உள்ளமேனும் பொற்பாயில் ஒரு கோடி நூற்றந்தைப் பரப்பி வைத்தே. கள்ளியிளா எண்ணக் கரங்கனிலும் ஒல் லொன்றும் எடுத்துக் கொடுத்தேன்..." — பளபளக்கும் ரேடியோரொராயில், கறுப்பு நிலாப் போல் கழன்று கொண்டிருந்த ஓர் இனச்சத்தத்திலிருந்து எழுந்த இந்தப் புல்லாங்குழல் கானம். அந்த அளறையெங்கும் பரவி ரீங்காரமிட்டது. நனர்வீழ்ந்து உருகிக் கரைந்த நிலையிலே கூடகாரத்திருத்த தேவகி

மென்ம எழுத்து அந்தச் சிறிய மோனையை நோக்கி நடத்தான். அங்கே, மெனது விளிம்பின்பீது தன் இரு கைகளையும் மடித்துப் போட்டு அவற்றில் முகத்தைப் புதைத்தவாறு சாய்ந்து கூடகாரத்திருத்தான் மோகனகத்தரம். அவனருகில் தெருங்கில் வந்த தேவகி வருவாறுப்போன அவன் முதுவில் தன் கதலித் தன்னை போன்ற முழங்கைகளை ஊன்றி, மெல்லக் குவித்து இன நுங்கு போன்று தன் மோவாயை அவன் கழுத்தில் பதிய வைத்துக் கொண்டு, காதுவிரிந்த தாழி வாய்க் கழலும் அந்த இனாத் தட்டை, யே கண்ணினமக்காமல் பார்க்கவானான்!

அத்தியாயம் மூப்பது

(குறும் கானம் ஓய்ந்தது.)

இதுவரையில்தேன் துளிகை சொட்டிக் கொண் டிருந்த தெனியின் ஏதோ அடைப்பு ஏற்பட்ட உணர்ச்சி பெறவே அதிர்ச்சியுற்று திமிர்ந்த தேவகி சரே வெணப் பிள்ளை நகர்ந்து பரபரப்புடன் அங்குமிங்கும் விழித்துப் பார்த்தான். சுழல் மாருதத்தில் கிக்குண்டு அலைக்கழி வும் மலர்ச்சென்று போன் அவன் உடல் தடுங்கித் துடித்தது. வெட்கமும் பய றும் குடியேறிய கண்ணினமகள் தினை கொள்ளாமல் படபடத்தன.

ஆறும், மோகனகத்தரமோ இன்ன மும் அந்த மோனது விளிம்பின்பீது குப்பறச் சாய்ந்தே உட்கார்த்திருத்தான். எவ்வித ஸ்பரிசுத்தனையும் உணராதவன் போல் துவண்டு சாய்ந்திருந்த அவன், குழல் கானம் ஓய்ந்த சிறிது தேரல் கழித்து மெள்ளத் தலை திமிர்ந்தான். "அப்பாடா! இப்போதுதான் என்ன குழம்பிய மனம் ஓரளவு தெளிவுபெற் றிருக்கிறது!... இந்தத் தெனியை இங்கே பெற முடியுமென்று நெற்று எனக்குத் தெரிந்திருந்தால், அந்த ஏமாற்றுக் காரர்களின் பேச்சை மும்பி கவர்களு டன் போய் என் ஆதரவையக் கூறப் படுத்தியிருக்க மாட்டேன்! என்ன சொன் னது? தவறுக நடந்து கொண்டு பிறகு தான் தவறு என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது! இதுவே என்விட முள்ள பெரிய பவதவினமாகவும் இருக் கிறது!" என்று வகுத்திக் களையும் குர லில் கூறிக்கொண்டே எழுந்தவன் தேவகி வாய்க் கூச்சத்துடன் பார்த்து, "உனக்கு மிகவும் சிரமம் கொடுத்த விட்டேன். இல்லையா தேவகி? தவறு செய்து என்னை மன்னித்து விடு! தான் வருகிறேன்" என்று கூறியவாறு அங்கிருந்து மெது வாக நடத்தான்.

பலி படித்த மலர் போல் முகத்தில் விவரவை முத்துகள் அரும்ப வெல வேலத்து தின்றிருந்த தேவகிசட்டென்ற முன்பே ஓடி அவனைத் தடுத்து திறுத்து வதுபோல் வலக்கையை நீட்டி, "எங்கே போகிறீர்கள்? சற்று இருக்கன்!" என்று பலத்த குரலில்.

இனத்து தின்ற மோகனகத்தரம் அவனை ஏறிட்டுப் பார்த்தான். அவன் வெட்கத்தால் தலை குனிந்து நிற்பதைக் கண்டு அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்து விட் டது. மென்மச் சிரித்துக் கொண்டே, "என் அம்மா சொன்னது உண்மை தான்! தேவகி! நீ மிகவும் நல்லவன். எனக்கு உதவி செய்வதோடு அல்லாமல் என் தவறுகளை மன்னிக்கவும் செய் கியாய். உனக்கு நான் மிகவும் கடமைப் பட்டவன்!" என்றான் பொதுமைமயான உணர்ச்சிக் குரலில்.

நானத்தால் உடல் குறுகி ஒடுங்கி தின்ற தேவகி கண்களென்று சிரித்துக் கொண்டே, மின்னல் கொடிப்பால் தெவித்து எம்மையறக்கட்டுக்கு ஓடினான். எம்மையறகாரத் தானுப்பிண்டி அங்கு டுல்லி. அவர் எங்கோ வெளியே சென் றிருந்தார். ஐத்து திமிஷத்தில் காப்பி நயாவித்து எடுத்துக் கொண்டு கூடத் தன்மக்கு வந்தான்.

சற்றுநில் மகிழ்ச்சியுடன் காணப் பட்ட மோகனகத்தரம் மின்னும் ஏனோ முகம் வெளிதிரவனாய் உட்கார்த்து ஏதோ செத்திராயில் ஈழ்த்திருந்தான்.

"சாப்பிடுங்கள்! இது வெறும் காப் பிப் பானம்தான்!" என்று குறும்புக் குரலில் கூறிக் கொண்டே காப்பித் தம் னரை அவன் எதிரில் எவத்து விட்டு ரேடியோப் பெட்டியின் அருகில் போய் அழகாக முகக்கித்து தின்றான் தேவகி.

நீங்கள் ஆஸ்துமா-விஞல் அவஸ்தைப்பட்டால்

இதை அவசியம் படியுங்கள்

இப்ஸோன் மாத்திரைகள் இந்தியாவிலே திரும்பவும் கிடைக்கின்றன. ஆஸ்துமா, ப்ராங்கடிஸ், ப்ராங்கடிஸிஸ் ஆகியவற்றின் துவக்கத்தையும், மார்புச் சளி, நெயர்சளி, மதலும் இது சம்பந்தப்பட்ட நோய்களின் ஆவல்வதைப்படுத்துகின்றன. இப்ஸோன் மிகவும் உதவியளிக்கிறது. இப்ஸோன் எளிதில் உட்கொள்ளக்கூடியது. பல்பித்தி உபயோகிக்கலாம், உட்கொள்ளக்கூடிய சமனமுடிக், நிச்சய பலனளிக்கும்.

இப்ஸோன் தயாரிப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்ற மூலத்தின் அம்சங்களில் இயல்புடன் கருக்கலாக சிபி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1. கவாசக் குழாய்களின் தகையாக்கு ஏற்படும் அஸிபுக்கு சமனமுடிக் ஒரு சக்தி வாய்ந்த தன்மை இப்ஸோனுக்கு உண்டு. கவாசக் குழாய்களில் இருக்கின்ற சளிச் செல்லவும், வெளியில் வரவும் இது உதவச் செய்கிறது. அது மாத்திரையில் ஆஸ்துமாவிற்கு ஏற்படும் உக்கிரத்திற்கு ஆகவாச மளிக்கிறது.

2. கவாசக் குழாய்களிலும் மதலும் மார்பு உறுப்புகளிலும் உட்கொள்ளக்கூடிய இப்ஸோன் மிகுதுவாகி, திரவமாக இருமலில் எளிதாக வெளியே தள்ளிக்கொடுக்கிறது.

3. கவாசக் குழாய்களில் இருக்கக் குழாய்களில் ஏற்படும் அடைப்பிற்கு இப்ஸோன் சமனமுடிக் கொடுக்கிறது.

4. இப்ஸோன் இருதயத்தின் கஷ்டம் களைக் குறைக்கிறது. அதிலும் வெகுவே செயல்படும் அளவுக்கு சக்தியை அளிக்க உதவிச் செய்கிறது.

5. இப்ஸோன் ஆஸ்துமாவிலும் நிச்சயமாக ஏற்படும் உக்கிரத்தைக் குறைக்கிறது. எக்கத்தை நிவர்த்தி செய்கிறது. மிகுதுவாக தாம்புக்கு சமனமளிக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. ப்ராங்கடிஸிஸ் ஏற்படும் அகவாசமான இருமலுக்கிட சிசெய்து கொடுக்கிறது.

ஆஸ்துமா வெகுவே சீக்கிரம் உய்க்கும் பீடிக்கிறது. ஆஸ்துமாவிலும் நீங்கள் பீடிக்கப் படுகின்றன என நினைக்காதே உய்க்கும் வந்தவுடன் ஒரு இப்ஸோன் மாத்திரையை உட்கொண்டு, அதிசீக்கிரத்திலே நிச்சயமாக நிவரணம் உண்டாகும். இப்ஸோனின் அரிவ தன்மைகள், ஆஸ்துமாவிலும் அவஸ்தைப்பட்டு இதை உபயோகித்து குணமாகத்தவர்களும், அதை சிபிச் செய்கும் டாக்டர்களாலும் திருப்திக்கப்பட்டுள்ளன.

வழக்கத்தை அட்டவீதும் மருத்துகன் எதுவும் இப்ஸோனில் சேர்க்கப்படவில்லை.

இப்ஸோன் 15, 45, 100 மாத்திரைகள் கொண்டு மாத்திரைகள் மூக்கட்டுகளில் எல்லா மருத்துகன் உண்டாகிலும் கிடைக்கின்றன.

EPHAZONE

இப்ஸோன் தயாரித்து, விநியோகிப்பவர்கள்:-

ஜே. எல். மோரிஸன், சன் அன்டு ஜோன்ஸ் (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட்.

மம்பாய் - கல்கத்தா - மதுரை - புனே.

சித்திரையிலிருந்து விடுபட்ட மோகன் அவன் சொன்னதன் உட்பொருளை எப்படியோ புரிந்து கொண்டு, "அதை நீ இன்னும் மறக்கவில்லையா தேவலி? தவறு செய்து மறந்து விடு! இனிமேல் அப்படிப்பட்ட தவறுகளை வேண்டாம் செய்ய மாட்டேன்!" என்று வெட்கம் செறிந்த பரிதாபக் குரலில் சொல்லிக் கொண்டு காப்பியை எடுத்துப் பருகினான்.

அவனுடைய இந்தப் பச்சாத்தாயப் பதிலைக் கேட்டு உன்மை உருவி விட்டான் தேவலி.

"நீ வந்து சமாதானப்படுத்தினால் நான் என் அம்மாவின் கோபம் நீரும் போய் இருக்கிறது. தேவலி! காவலில் நான் பிரச்சனை தெளிந்து எழுந்த போது அவள் என் முகத்தில் விழிக்கவே மாட்டேன் என்று ரொம்பவும் உச்சய போட்டான். அப்பறம் நான் நேற்றிரவு நடந்த சம்பவங்கள் எனக்கு நினைவுக்கு வந்தன. நீ மட்டும் அச்சமயம் வந்து என்னை விட்டுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்காதிருந்தால் என் கதி என்ன ஆகியிருக்கும்? அந்த மனச் சாட்சியற்ற மூரடர்கள் என்னைக் கொண்டு போட்டு விட்டிருப்பார்கள்!" என்று படபடப்புடன் சொல்லித் தம்மரைக் கீழே வைத்த மோகன் மீண்டும் தொடர்ந்து, "அவர்களைக் குறை சொல்லக் கூடாது! என்னுடைய நிலையைத் தவறாக அர்த்தம் செய்து கொண்ட அவர்கள், 'எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தால் உங்கள் கவலைவெல்லாம் தீர்ந்து விடும்' என்று சொன்னதை நான் புரிந்து கொள்ளாமல் அவர்களுடன் போய்விட்டேன்! பெளர்ணமி தினமான நேற்று என் வீட்டுக்குப் போனால் அப்போதிருந்த எனது புண்பட்ட மனநிலையே நிம்மதியாகப் புல்லாங்குழல் வாரிக்க முடியாது என்பதாயேயி அவர்கள் வீட்டுக்குப் போனேன்! பாவம், அவர்கள் ஏழைகள்; வயிற்றிப் பிணைப்புக்காக ஏதேதோ செய்யத் துணிந்தவர்கள். அதெல்லாம் அங்கு போன் பிறகுதான் எனக்குத் தெரிந்தது. ஆனால் அவர்களிடமிருந்து மீண்டுமே முடியவில்லை. நூறு ரூபாய் பணம் கொடுத்து, என்னை நிம்மதியாக மாடியிலே விட்டு விடும்படி கேஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டேன். சரி என்றார்கள், ஐன சத்தடி அடம்பிலதும் என்னைப் படி மூறுதி. மேலும் பணம் பறிக்க முயற்சிகள் வறுக்கட்டாயமாக எதை வேதையோ சூடிக்கப் பண்ணி, என்னை மிருத்த தங்கச் சங்கமி, வைரமோதிரம், ஐந்தாறு ரூபாய் ரொக்கம் என்ன வற்றையும் பிடுங்கிக் கொண்டு விட்டார்கள். பாவம், ரொம்பவும் கஷ்ட

கல்வி சந்தா விவரம்

95 ரூபாய் 95 ரூபாய்

கு. 95 ரூப. கு. 95 ரூப.

இந்தியா	15-00	7-50
இலங்கை		
மலாய் மலேயா	18-00	9-00
வெளி நாடுகள்		

தாளிப் பிரதி விலை 30 ரூபாய் என்பது சந்தா தொகை மூன்றாண்டு அனுப்பப்பட வேண்டும். வி.பி.பி.விடயாது இலங்கை தேவலி கன் மட்டும் வி.பி.பி. மூலம் சந்தா தொகையைச் செலுத்தலாம்.

மாண்புமிகு. கல்வி அமைச்சர், சென்னை-16

நீவனக்காரர்களால் இருக்க வேண்டும். இதை நல்லதன்மாகச் சொல்லிக் கேட்டிருந்தால் நானே அவற்றை அவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டிருப்பேன். பரவா வில்லை! இப்போது ஒருமாத காலத்துக் காலது அவர்கள் பரி இல்லாமல் சாப்பிடலாம் அதுவரையில் எனக்குத் திருப்திதான்!" என்று அமைதியாக.

தேவலியின் கண்கள் கலங்கின. குதறி யாத அவனது இளமைய உள்மனம், தன்னைப்பற்றியாமல் செய்த தவறையினும் அதற்காக அவன் வகுத்தும் பண்பும் அவனுடைய மனத்தை வெகுலாக ஈரத்து விவர்ப்பை ஈட்டின. 'இப்படியும் ஒருவர் இருப்பானா?' என்று என்னி தெட்டுவித்த அவன், சட்டென்று விவகாரத்தின் நினைத்துக் கொண்டான். அவ்வெரு நான் கடற்கரையில் அவன் ஒரு பிச்சைக்காரர் சிறுவனின் தகரக் குவியலில் மண்டி அள்ளிப் போட்டு வீரட்டிய காட்டி அவனது நெஞ்சத் திரையில் நெருப்புச் சித்திரமாகத் தோன்றி மறைந்தது. 'அவனை நல்லவன் என்று நம்பவே கூடாது. என் விடறும் என் தந்தையிடமும் அவன் நடந்து கொள்ளும் முறைகளைக் கண்டு ஏமாறவே கூடாது. அதெல்லாம் அவனுடைய இயற்கை குணப் போக்கு களுக்கு மாறான செயற்கைத்தன்மை வாய்ந்தவையாகவே இருக்கும். என் காதலைப் பெறுவதற்காக அப்படியெல்லாம் திட்டமிட்டு நடிப்பான். ஒழுக்கம், உயர் குணம் என்பதெல்லாம் உள்ளத்தை வினைநிலமாகக் கொண்டு வளரும் புழிபக் கொடிகள். ஈரமற்ற வெறும் பாறை போன்ற அறிவின்மேல் அவை வளர்ந்து மலரா. திட்டமிட்டுத் திட்டப் பெற்ற அறிவின் கட்டுப்பாடான மூலத்தியால்

அவை வளர்ந்து நிற்பது போன்ற ஒரு பொய்யான தோற்றத்தைக் காட்டலாம் என்றாலும் எந்த நிமிஷமும் சாய்ந்து போகக்கூடக் குண்மமாகியே தீரும் என்று அவள் தனக்குள்ளாகச் சொல்லி விவேகமானத்தனின் நினைவைத் தன் மனத்திலிருந்து வழித்தெறிய முயன்றாள்.

"தேவலி! ஏன் பேசாமல் நிற்கிறாய்? தான் சொன்னவற்றை வெல்லாம் நீ நம்பவில்லையா?" என்று புரிதராமராகக் கேட்டான் மோகனகந்தரம்.

"ஆமாம்; நம்பவில்லைதான்!" என்று கூறி எழில் வழிய நகைத்தான் தேவலி.

மோகனகந்தரத்தின் முகம் வாடிவது அவன் மெனமமாகத் தலை குனிந்தான்.

"பின்னே என்னவாம்? முந்தாதான் இரவு என்னிடம் நன்றாகத்தானே பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டுப் போனீர்கள்? வீடு போய்ச் சேர்வதற்குள் அப்படி வெள்ள உங்களுக்கு மனக்கசப்பு வந்து விட்டது? அன்றிரவும், மறுநாளும் விட்டேன் நினைவே யின்றி களரெல்லாம் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும்படியான அவ சியம் என்ன நேர்ந்து விட்டது? அறிமுக மில்லாதவர்களின் உதவி கோரி நம்மதி பெறவேண்டிய அளவுக்கு உங்கள் மனம் ஏன் புண்பட்டது?" என்று மனமன வேன்று கேள்விகளை அடுக்கிவிட்டு ஒரு சைமயம் பார்வை பார்த்தான் தேவலி.

மோகன் வறண்ட சிரிப்பு சிரித்தான். அவை முகத்தில் மறுபடியும் கவலை மோகங்கள் திரண்டு சூழ்ந்தன. ஏதோ சொல்லத் தயங்குபவன் போல் அப்படியும் இப்படியுமாக அலைந்தான். பிறகு கண்ணிமைகள் படபடக்க நிமிர்ந்து, "உன்னால் எனக்கு ஓர் உதவி செய்ய முடியுமா?" என்று கம்பிக் கலரவும் குரலில் கேட்டான்.

"உதவிபா? என்ன உதவி?" என்று குறும்புத் தொனியில் கண்களைச் சிமிட்டிக் கேட்டான் தேவலி.

"நீ முயன்றால் அதைச் செய்ய முடியும், மறுக்க மாட்டாயே?" என்று ஏக்கக் குரலில் வினவினான் மோகன கந்தரம்.

"உங்களுக்குக் தான் எதைவும் செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன்!" என்று பதிலளித்தான் தேவலி.

"உண்மையாகவா தேவலி?"

"நிச்சயமாக நம்புங்கள்."

மோகனகந்தரத்தின் முகம் மலர்ந்தது. அவன் உற்சாகமாக நிமிர்ந்து உட்

கார்ந்து, "அதாவது, தேவலி! முந்தாதான் இரவு தான் உன்னிடம் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டு அந்தச் சங்கீத சபாவுக்குச் செல்வப் புறப்பட்டேன் அல்லவா?...அப்போது...நான் சென்ற சாலை வழியே...எனக்கு முன்னால்...என் ஆளுயிர்..." என்று சொல்லி ஒரு கணம் தயங்கியவன், அடுத்த வார்த்தையைக் கூற வாய் திறந்த அதேசமயம் அந்த விட்டின் வாகனில் ஒரு கார் வந்து நிற்பதைக் கண்டு சட்டென்று பேச்சை நிறுத்தினான்.

மோகனகந்தரம் திரென்று பேச்சை நிறுத்திவிட்டு வாகனப்பக்கம் கவனத்தைச் செலுத்தவே, தேவலியின் கவனமும் கவந்தது. அவன் பதற்றத்தின் வெளியே பார்த்தான். காரியூன் விரிந்து வெகு வேகமாக இறங்கி உள்ளே வந்த சிவப்பிரகாசம், அங்கு தனக்குப் புதிய மனிதனாக உட்கார்ந்திருந்த மோகனகந்தரத்தைப் பார்த்து ஒரு விநாடி திகைத்து நின்றார். அதைக் கண்டு அச்சத்துடன் எழுந்து நின்றான் மோகனகந்தரம்.

"அப்பா, இவர்தான் அப்பா பிரபல புல்லாங்குழல் வித்வான் மோகன கந்தரம் என்பவர்!" என்று மவிழ்ச்சி வுடன் சொல்லிக் கொண்டே தன் தந்தை சிவப்பிரகாசத்தின் எதிரில் வேகமாக ஓடினான் தேவலி.

சிவப்பிரகாசம் தம் மகனை உற்றுப் பார்த்து விட்டுச் சட்டென்று திரும்பி, டெனிபோன் இருக்கும் இடத்தை நோக்கி விரைந்து போய் வெடுக்கென்று ரிளேவரை எடுத்து, வேகமாக எண்களைச் சுழற்றிக் கொண்டே, "இந்தாப்பா, வித்வான்! அதோ, அந்தக் காரிலிருந்து இறங்குகிறவர்களுக்குக் கொஞ்சம் போய் உதவி செய்!" என்றார் கட்டளை யிலும் குரலில்.

"ஆகட்டும், சார்!" என்று பணி வுடன் சொன்ன மோகனகந்தரம் வாகனத்துக்கு விரைந்தான்.

உள்ளே நின்றபடி வெளியே எட்டிய பார்த்த தேவலி, உடல் அதிரத் திடுக்கிட்டு ஓரடி பின்னகரித்தான்.

காரின் மறுபக்கக் கதவைத் திறந்து கொண்டு மேே இறங்கிய விவேகானந்தன், வெள்ளப் போர்வைவால் முழுதும் போர்த்தப் பெற்ற பெண்ணின் சடல் மொன்றைத் தூக்கித் தோளில் சாய்த்த வாறு தள்ளாடித் தள்ளாடி, உள்ளே வந்து கொண்டிருந்தான். (தொடரும்)

அம்மாவின் அன்புமகனே, பெயர்முன பொருள்களை என்றி வேண்டோ?

குதரவுக்கு குதரவான அன்னைக்கு குதரவு: **பால்பா**

நம் வீடு, நம் இல்லம்... அங்கே அன்பு
நமக்கு! நம் தாய், நம் அம்மை... அலகை
நம்மழவு நமக்கு!.. நமக்குவந்தே நம்ம நம்ம
பொருள்களையே தேடி ந்தரும் அவளது
அகராசியாக! நல்லுணவு நமக்கு...
ஆதரவே உருவான அன்னை, அருமை
தெரிந்து டீர்டீடீரவைத் தேர்த்தெடுக்கும்
அகராசியாக! நத்திலுயர்த்த தாலா
என்னைமகனாகவான டீர்டீடீ...
வளரும் உடம்புக்குத் தேவைப்படும்
கவட்டியின்கள் அடங்கிய டீர்டீடீ...
தூய்மையிலும், மேன்மையிலும் சிந்த
டீர்டீடீ... உன்னதமான அருகவை
உணவு உயரக்க உறுதுணையான
டீர்டீடீ... உகத்ததன்மே நம்மவர்க்கு...

பால்பா வனஸ்பதி: அறுகவைச் சமையலுக்கு உறுதுணை

திகிலூட்டுகிற திருவிளக்குகளை எதிர்ப்பு...

“தேற்காகக் காத்திருந்தேனோ

அந்த மாறாத...

என் கிழிப் பம்பாயிலுள்ள சலுகை கார்டை
 என் பூமித் தொட்டி அமோலிக்.

‘குடித்தனம் நடத்துவதற்காக ஏராள
 மான பெண்மணிகள் காலத்துக்கேற்ற
 புதுப்புது முறைகளை மேற்கொள்வதில்
 பார்க்கிறேன்.

‘எடுத்தெடுக்காமல் என் ஸர்ப், அன்
 டுட் சலுகைக்கு அது எத்தனை பேரு
 தயி என்பதை அனுபவத்தில் அறிந்த
 வன் நான்’ என்கிறார் அவர்.
 என் தான் வேலைகளை, எடுப்பான
 வெளியு...எனவே, சட்டை, சேலை,
 பாவாடை...எதுவானாலும் சரி, எவ்வாறு
 துணிமணிகளுக்கும் நான் ஸர்ப் உப
 யோகிப்பதில் விவரமில்லை.

இக்கால மாதிரி தீர்ப்பு... ஆற்றல்
 மீறிய ஸர்ப், அழுக்கை அறவே அகற்றி,
 வெள்ளைக்கு ஒப்பற்ற வெள்ளை
 அளிக்கிறது. உங்கள் வீட்டுத் துணி
 களுக்கு உகந்தது ஸர்ப்!

ஸர்ப் மூலம் உங்களுக்கு வெள்ளைவெள்ளைபெற்று சலுகை